Jag Pederstrup Hovedgaard ...
...olland, er for kort siden ved Døden afgaaen Enkemanden
...h Becker. Efter den Oplysning, som i Stervboet
...ret at erholde, skal bemeldte Becker have havt en Sø
...rofession Snedker, og som for endeel Aar siden boede i S
...nd, men om han endnu lever eller er død, ligesom og, om
...idste Fald der har efterladt sig Arvinger vides ikke, da han
...endeel Aar har tilskrevet Faderen eller besvaret dennes B
...l ham. Om Indskiendt Bo...t er ubetydeligt, og efter An
...e intet synderlig kan ventes at arve, saa bliver bemeldte S
...rmester Joachim Rudolf Becker eller Arvinger herved in
...et med Aar og Dags Varsel at melde sig for mig underteg
...om Skifteforvalter, paa mit høigrevelige Herskab Geheim
...g Statsminister Grev af Reventlows Vegne, da han ell
...an vente at nyde den Ret, som Loven hiemler dem. S
...efter den 20de Maji 1802. C. D. Møller.

Jeg allernyderdanigst Jolge af det os allerhøist meddeelte
...missorium indkaldes hermed alle og enhver, som for
...at have noget paa nogen Slags Maade at fordre i Stervb
...ter her ved Døden afgangen forrige Assessor og Actu
...Stads- og Landretten, Christoph Elias Gottlo
...maatte hidrøre enten fra hans forte Embede eller den af h
...forn drevne Handel, ved Udelukkelsens og en evig Stiltie
...straf, og de, som til dette Stervboe maatte være skyldige,
...Straf af dobbelt Betaling, inden 12 Uger fra dette Pr
...Datum, og at de Udenlandske bekiende en Procurator ved s
...der denne Jurisdiction, at anmelde sit Navn hos mig Assessor o
...arius Carstens, for i Professionsprotocollen at forevise d
...derne havende Documenter in ● iginali, deraf levere side
...Afskrifter til Protocollen og siden at vente Rettens vide
...handling. Arroeskiøbing den 31de Maji 1802.

Tilemann. Carstens.
in fidem
Carstens.

Alle de, som maatte have noget at fordre i Stervboet
...døde Indsidder Jens Jensen i Tronninge,
...Gaardmand i Weddinge, indkaldes herved med lovlig
...Agers Varsel fra Dato, at melde sig med deres Fordrin
...mig, som Skifteforvalter; og advares tillige dette S
...Debitorer ufortøvet at betale hvad de ere skyldige, saa
...ville undgaae Søgsmaal. Løwenborg den 5 Junii 18
M. H. Lovenskiold

bortsolgt ved offentlig Auction. Bemelde Afdøes Arv
som skal opholde sig i Jylland, saavel som Boets Debi
ditorer, indkaldes herved i Følge Plakaten af 26de
med lovlig 6 a 12 Ugers Varsel, at anmelde her paa Cam
hos undertegnede, da enhver skal vederfares den Ret, so
nes Boets Omstændigheder tillader. Stavanger den
Junii 1802.

Paa den høie Skifteforvalter Hr. Kammerherr
Baron von Knuths Vegne, som Befuld-
mægtiget. O. Thomsen.

Torsdagen 4de Maji d. A. døde her i Byen Fyhrforvalter He
Lauritz Smith Petersen von Fyren, hvis Bo
aftalig, som competent Skifteforvalter er taget under lov
behandling. Dette Boes Creditorer, samt enhver anden,
nogen Henseende maatte have noget ved Skiftet at erindre
ldes herved til Møde med behørige Legitimationer for deres
agender inden loobefalet Tid. Stavanger den 4de Juni

O. A. Lowold.

Fruentimmer navnlig Engelke Margaretha Sie
vers, omtrent nogle og tredsindstyve Aar gammel, som
pholdt sig i Søndre St. Jørgen her i Staden, under det
burgske Hospitals Jurisdiction, men er født i Frederichs-
hvor hendes Fader Hans Sievers skal forhen have været
er, har i sine unge Aar taget Tieneste hos Hr. Justitsraad
ers, som den Gang stod ved det Kongl. Rentekammer i Kio
vn, er i den følgende Tid kommet hertil med ham, og er
vet hos ham og hans Hustrue indtil begges paa ulgte Død,
leoen forsørget af dem med en for hende paa Livstid udsat
n; dette Fruentimmer er død den 13de i forrige Maaned
og uden at efterlade Livs-Arvinger. Hendes Moder,
er sin forhenævnte Mands Død skal have været gift to
, er ogsaa allerede død, saavelsom en Broder af den nu
, navnlig Jørgen Sievers, forhen Skomager i Kiøben-
hvilken er død sammesteds uden at efterlade Livsarvinger,
t dette hermed bekiendtgiøres fra Retten tilligemed oven-
Omstændigheder, foruden hvilke intet mere idtil har
opsporge, saaledes som det og aa livtil slet ikke er be-
m og hvor nogle Slægtninge og Arvinger af den Afdø-
opholde sig, udgaaer tillige til Alle og Enhver, hvilke
sniger kunde have Fordringer paa den Afdøes, under

Pad Andlega

Barna Bey-

KLAS,

Pess gouda Guds Kenniманs

Sr. Þordar Bardar-

SONAR,

Fordum i Biskups Twngum;

Og þad sama i Andlegt

Psalma Sal

ve sett og sa wid

Af

Benedicht Magnus

Syni Bech,

Fyrrum Valds Mañi i Hegraness Syssl.

Selst alment iñbundid 8. Fiskum.

Prentad a Hoolum i Hialltadal,

Af Jeoni Olafssyni 1772.

Jac. 5. v. 13.

Lijdi nockur a medal ydar, sa bidie; Er nockur i goodu Gedi, sa syngi Psalma.

90202

Inngangurinn.

Ein Bæn ad Madur kunni Riettelega ad bidia.

Þu Myskunsami og Naadugi Gud! Eg aum, syndug, og alls þurfandi Manneskia, kem nu framan fyrir þitt Naadar Anglit, gyrnandist Hiartanlega, ad þu, Goodgiarnasti og Örlattasti Giafari allra goodra Hluta, vilier eptir þinnu Naadar Fyrirheiti, i Nafni þijns Elskulegasta Sonar JEsu Christi, mijns Lausnara, mig Bænheyra, og mijnu Harmþrwngnu Hiarta Asiar veita. Eg med því, eg fiñ og fermerki mitt stooran Veikleika i sodd-

aſi Heilagri Naudſyn og Andlegri Ydiu, Bæninni, ſvo eg veit eckt, nema minn Bæn kuñi ad verda þier meir til Styggdar eñ Pocknunar, og mier meir til Skada eñ Nytſemdar: Þvi bid eg þig mitt Drottin uñi Naad þijns Heilaga Anda, ſvo eg kuñe riettelega ad bidia i Anda og Sañleika. Laut þiñ Heilaga Anda ſtioorna minum Hiarta og Munñi, Hætti og Hegdan eftir þinum Vilia. Gior minna Bæn ſem ilmandi Reikelſi fyrir þier, og ſe þer ett fagurt Hlioodfæri fyrir þinum Eyrum. Laut mig ei bera a[illegible] Ellds Nadabs og Abibu, t[illegible] ſtiurs minnar Bænar, heldur uppfrædri þad Himneſkur Elldur þijns Heilaga Anda, ſvo minn [illegible] fyrir þig framűſett, mætti [illegible] Ja og Amen, i JESU [illegible] Nafni. Pſalm.

Psalm. Tou, Upp upp mijn Sael og allt mitt etc.

O Gud Milldirijkasti minn! Mænandi Skepna i Heiminum, Versyndug alls þurfandi og aum, undir þiñ slij eg Nadar-Straum.

Oskandi af Hiartans Audmijkt mier, O Drottiñ! Bænheyrslu hiar þier, og Asiær Hiarta aumu mijn, eftir Naadar Lofordi þijn.

Þu Goodgiarnaste Giafariñ, Gud orlataste Fadir miñ, soddañ veit mier i Sonar þijns, sætasta Nafni, Jesu miins.

Eñ þar eg siñ og forinerki, furdu stoor er miñ Veikleiki, i þeirre Andans Ydur og Art, Ebla mitt skilldi Bæna Skart.

So eg veit ecki utañ sie, ad jeg framar i Bæniñe, leiti ad Stiggd eñ Þocknan þeim, þieni meir Skada eñ Nytsemd minn.

Þvi bid eg DRotteñ þinde þig, þijns Anda Naadiñ leidi mig, i Anda og Sañleik: Eg so riett, Akalled saae til þijn sett.

Lattu hañ, Drottiñ, lysa mier, Lifsins blessande Athafner, Hegdun stiorna

og Hætte mijn, Hiarta og Muñi ad Vilia þijn.

Eins og Reikelsid Jlman ber, eins verdi Bæn mijn fyrir þier, og sem Hliood-Færiñ æskilig, Eyrum þijn vere hun þægilig

Nadabs og Abihu ei laat mig, medañarligum stiggia þig, Elldi: Til Bænar-Offurs mijns, Andans gief helldur verdi þijns.

Elldur hañs tendri Offrid þad, Audmiuk so Bæn mijn fiñi Stad, og Eilift verdi Amen: Jaa, i Jesu Nafni þier sialfum hia, Amen.

Fimti Parturinn.

Morgun Andvarpan.

Nafni DRottiñs JESU CHRISTI þess Blessada og Krossfesta, ritis eg syndug Mañeskia vr Sæng miñi, sa sem

sem mig hefur med sijnu Roosrauda Bloodi endurleyst, hann stioorni mier og stijri, og styrki mig i ollu Goodu, þennañ Dag og alla adra, og gefi mier uñ sijdir Eirn gledilegañ Uppriſu-Dag wr miñi Grof, Amen.

Vers. Tor, Lofid Gud, lofid hañ hvor, etc.

NAugunn mijn, uppvekur Morgun skiær, i Nafni þijn, nædugi JEsu kiær, rijs eg Skiepna Syndum særd, af Sængiñi miñi, Christur seng oss keypti Værd, med Kross Pijnu sinni, stioorni hann hier, i stundlegum Sessi til alls Goods mier, Ond i Trw hressi, Athafner, ansettar blessi, eñ i Dag sem alla Stund, og gefi eg medur Gledi uñ sijd, wr Grosiñi uppriisi, og gefi eg medur Gledi uñ sijd, wr Grosiñi upprijsi. Amen.

Þa Madur klædist.

O! JEsu Christe þu saklausa Guds Lamb, sem fyrir mig varst naktñ giordur: Iklæd þu mig þijns Riettlætis og Sakleysis fogrum Skrwda, svo eg mætti i þeim sama byrtast fyrir þij nu Auglitt a sijdarsta Degi, Añ.

Vers. Ton, Adams Barn Syrd þijn so vav

SÆti JEsu Safnadarins, saklausa Lambid Fodursins; Hyrdir trwr Hiardariñar, Naadugur Heimsins Naudir barst, nakinn fyrir oss giordar varst, af Gruñleysi Giædsku piñar. Iklæd mig Reyfum Riettlætis, og Roosfogrum Skrwda Sakleysis, so eg med soddañ Hætti, byrtast fyrir blessudum þier, blessadur þegar Lijfid þver, fullsæll i Farsæld mætti.

Þa Madur þvær sier.

O Herra

O! HErra JESu, af hvers Sijdu Blood og Vatn vt-floode ad Krossenum, hvo þu oll Saurende af Saalu minne, svo hun Hrein og Hvitfaagud, mætti til Eilijfrar Dijrdar tilleid-ast, Amen.

Vers. Ton, I Dag eitt blessad Barnid er, etc.

O! HErra JEsu Elskañ good, af hvors blessadri Sijdu, floodi vt Vatn og fordum Blood, for-dæmdum Heim til blijdu, Saurindinn hvodu af Saala mijn, so ad hun hrein i Dreira pijn, hvitfaagud heita meigi, inn-leidd i Dijrd til Eru þier, einunn Vel-ferdar fiælfum mier, ad lidnum Lijfsins Degi.

Morgun-Bæneñ.

Allijse Myskunlami Gud og Naadugi Fader. I þijnu, hellaga Nafni rijs eg nu

upp syndug Mannsklepna af miñi Sæng, þier nu framűberandi sagurt Packlætis Offr fyrir Fodurlega Hlijfd og Hiastod a Noottu þessari, mier veitta. O! Hiartans HErra, þijn Elska er Oumæradleg, þitt Almætti Outskijranlegt, þinn Vijsdoomur Ogrijpanlegur. Þu ert lystilegasta Lioos minna Augna, inndælasta Gledi minna Eyrna, skiærasti Spegill mijns Skilnings. O! Hiartans HErra, hvad er eg, einn aumur Syndari, allrar Naadar Overdugur? þo hefur þijn Hialpar-Hond hlijft mier, þitt Auga vakad yfir mier, þitt Almætti umgyrdt mig, hvar fyrir þitt heilaga Nafn sie blessad ad Eilijfu. O! Hiartans Fadir, lattu nu Lioos þinar Naadar so afmaa Myrkur minna Synda, so

sem

sem Dagur burttekr Myrkur Nætur-
riñar. O! Himneski Fadir, kom
þu til mijn at Morgni þessum, klæd
mig Kyrtli þijns Riettlætis, sæd
mig med Sætleika þíñar Nádar,
stid mig med Styrkleika þijns Al-
mættis, vernda mig undir Væng
þinnar Hlijfdar. O! Nádugi
Gud, bevara mig at þessum Degi,
frá Disfulsins Valldi og Vél-
um, bevara mijna Sál og Lijf,
bevara mitt Hvs og Heimili,
Meñ og Skepnur, fyrir Elldi og
Vatni, Stormi og Strijdvidri,
Skruggum og Elldingum, Lopt-
Dudum og Lijfs-Faari, Gelldrum
og Giorningum, og ollu Vondu.
Bleſsa miñ Jñgáng og Utgáng,
Gaungu og Stódu, Seſs og Sæ-
ti, Efni og Aform og allar Utrett-
ingar, ád þad allt mætti verda þier

til Dijrdar, heilsgum Englum til Giedi, Nattunganum til Nytsemdar, Diosflinum til Skaſnar og Skelfingar, eſi mier til Farsælldar. O! Þu heilaga Preſning, bleſſa mig. O! Þu eilijfa Eining, verndа mig. O! goodi JEſu, Bæneheyr mig. Kom mier til Hiælpar, og ſigne mig þitt heilaga Blood, Þijna og Daudi, Upprisa, Uppſtigning, og oll Forpenuſta. Friде mig Fadir Nadarſnar. Frelſi mig Sonur Giætſkuſnar. Upplijſi mig helgur Andi Huggunarſnar, þeſnaſi Dag og alla Tijma ad Eilijfu, Amen.

Pſalmur. Ton, Lof ſie þier Gud fyrir lidiſi Dag.

Hlijſi Gud þijn Ære og Prijs, alldrei ſkal hiæa mier þverra, i Nafni þinu eg nu upprijs, naadugi Ægnar Herra, ſyndug Mannſkepna af

mini

miñi Sæng, mætt Þackar Offur færi, þier Fadir kiæri, undir þinum Adgiætslu Væng, i Noott hlaut eg Svefn-Væri.

O! Hiartans Fadir, Elskañ þijn, O-mælilig er nærsta, eins Vijsdoomur þinn ollum skijn, og Almætti þitt hid stærsta, Augunum lystelegast Ljoos, Lijfgun Eyrum trivfasta, og inndækasta, ertu mijns Skilnings ædsta Hroos, Asynd Speigils skiærasta.

Himneski Fadir, hvad er eg? Hræ-nuglegur Syndari, Overdugur ad allan Veg, enn þo mig Naad þijn spari, samt hlijfdi mier þijn Hiælpar Hond, heidrist sw Vegsemd rijka, fyrir Velgiord slijka, mijna þar med uñgyrdtir Ond, Auga þitt vakti lijka.

O! Lijfsins Fadir lat nu þa, Ljoos Geisla Naadar þiñar, Synda Myrkur mitt so afmæa, sem Dag-Skyn Næturiñar: Kiæræsti Herra kom til mijn, klæd mig þijnu Rettlæti, sem allt uñbæti, sed mig Naadar Sætleika þijn, sijn mier þad Eptirlæti.

Stíd mig DRottinn og vernda vel/ Væng undir Hlyssdar þinnar, lat hverki Diofuls Vallð nie Viel, verda Tioon Giæfu minnar, mitt Lijf, Sæl, Skepnur, Meñ og Hws, Myskun þijn i Dag spari, og best bevari, þvi a þig treystir O! JEsus, allur þinn Barna Skari.

Eldinga-Skruggu-Vatns-Vodum, Vindar og hverskins Handa, Golldrum, Lijfs-Fari, Giormungum, giordu naudugt afvenda; Inngaang blessadu og Utgaang minn, Aform og Hegdun alla, hier kann tilfalla, Utrettingar i sierhvert Sinn, Sysslan Lijfsins giorvalla.

Allt so ad verdi Einum þier, til Eru og Dyrdar þetta, eñ til Farsældar aumum mier, Englunum Gledi rietta, Næungunum til Nytsemdar, Naudstaddra Þarfir sefi, sem Handbært hefi, til Skañar Diofli eg Skielfingar, Skapari miñ það giefi.

HErrans Upprisa og Himnafor, hañs Blood og Kvoliñ bista, giefi mier hvorskins

ſkins Giæfu-Kior, og giorvoll hañs Forpiemuſta. Frida, upplijs og feels þinn Lijd, Fadir, Sonur og Andi, og forda Grandi, i Dag og Lijfſins alla Tijd, yfir oſs Naud þijn ſtandi,

Kvolld-Bæn.

Þu heilaga Preñing, Fadir, Sonur og heilagur Andi, þu Guddoomlegrar Veru Eining! Eg kijn faatæk Eſkepna, kiem nu fraṁ fyrir þitt heilaga Auglit aa þeſſu Kvollde, med mitt Kvolld-Offur. Fyrſt þier af Hiarta þackandi, alla Fedurlega Dagſins Velgierninga, Andlega og Lijkamlega mier veitta. Hver hefur fraa mier ſnwed Diefulſins Grund? Hver hefr afvendad Eldſins Bruna, Vatnaña Straumi, Vill-

Vilfudtjraña Vondsku, illra Maña Aratsumi, og, i etnu Ordi ad segia, allrt Olucku Lijfs og Sælar? Eingiñ utañ þu alleina, þu Israels Verndariñ. Blessad sie þar fyrir þitt Dijrdarfulla Nafn ad eilijfu. Nu, miñ Drottiñ, Nootteñ er kominñ, eñ Daguriñ noti og endadur, vertu þar fyrir mier Blessadur og Velkominñ Giestur at þessari Nootte. Kom þu Blessadur, og bevara mig, Volldugur og vernda mig, Hiartañlegur og hressu mig, Signadur og svæfdu mig. Apturloka þu nu Hws-Dyrum mijns Helmilis med þijnum Otta, svo aungver vondir Andar me Vralldar-Meñ inubrlootist, mier edur mijnu Skada ad giøra. Uñ-mvra þu Eign mijna, svo enginn Olucka ferdiarst þad þu

mier

miér lærnad og giefid hefur. O! JEsu Ezla-Root og Kvistur Davids, apturlæs þu mín Hvijlu, med Vernd þína hellogu Engla, svo sem þu fordum Tobiæ og Sara giordir, svo sat vondi Asmodeus gat þeim ei graudad. Breid þu yfir mig þijna Blessan, undir mig þijna Elsku, legg þu ad mijnu Hofdi þijna Hiælpar Hønd. O! þu Heilagi Andi Huggari allra Naudstaddra, apturlæstu mijnu Hiarta fyrir vondum Hugreinum og þyngum Hugsunum, eá opna þad Blodi og Veniun mijns blessada JEsu. Lætmig, O þu hellaga Preinting, hvijlast i þijnum Fadmi ad þessari Nottu, svo sem Ablsag fordum i Davids Skauti, ad eg ad Morgni Odindradur liosann Daginn lijta megi, hier

um

uñ bæneheyr mig minn Gud, blessadur ad ellijfu, Amen.

Psal. Ton, Lof sie þier Gud fyrir lidiñ Dag.

MEilog Preñing vor Farsæld frijd, Fadir, Sonur og Andi, Einng Veru blessadrar blijd, Barnskepna þijn stiniandi, frañkiem eg nu ad Footum þier, færandi Lofgiord hreina, Kvølld-Offrid eina, fyrir þessa Dags Farsælder, fengid hef eg ad reyna.

Fyrst af Hiarta þackandi þier, þessa Dags Velgiorninga, til Lijfs og Sælar lienta mier, lietst mig Neyd aungva þvijnga: Hver leiddi mig med Fridi fraa, feikna Grimd Diofuls leida, sem mig vill meida, annar helldur eñ eiñ Gud sæa? Akiefd hañs giordi deyda.

Hver hefur Eldi, Vatni og Vind, varnad a þessum Degi, og Villu-Dijra vondsku Mynd, se vid mier hrærdu eigi, Araasum Mañs og ollu því, sem uñ minn Hag kañ spilla, til alls hiñs Illa? Eingiñ utañ

utañ þijn Adstod nij, Jsraels Verndar Hella.

Dijrdarfullt Nafn þitt Drottiñ minn, dijrkad hier fyrir standi! Dregst nu at Enda Dagurinn, diñ Noottinn adfarandi, velkomiñ Giestur vertu mier, Virdstu mig hressa og stoda, vid ollum Voda, bevara, signa og spæfa hier, syn mier þañ Fridar Boda.

Heimilis Dyrum Hwsa mijn, Herra minn Dijrdarlegi, apturlæstu med Otta þijn, so engiñ skada megi, Anda nie Mañ Illskann bræd, og Olæmid i Heimi, þo hier ad sveimi, Eignir mijnar og allt mitt Rad, uñ-mwrad Rad þijn geymi.

O JEsu Christ! mijn einka Von, apturlæs Hvijlu minni, milldasti Guds og Mariu Son, med Engla Verndan þinni, sem Tobiæ og Saru fyr, signud þijn Astiñ heita, ried volldug veita, so Asmodeus uñ þær Dyr, ei þordi framar leita.

Undir mig þijna Elsku breid, yfir mig Blessun rijka, Hendur þijn mier ad Hofdi

greid,

greid, Heilagur Andelijka, apturlæs Dyrum ſíña Mañs, ſo Adſokn kuñi ei granda, þeſs illa Anda, eñ Lykn og Benium Lauſnarans, lauttu þær opnar ſtanda.

Heilog Þrenning laut hvílaſt mig, i Hugulum Fadmi þijnum, ſem Abiſag fordum Elſkulig, i Aſtſemd hiaa David ſynum, i Nostt: So megi aa Morgun faa, Myſkunar þinnar neyta, Lids af þier leita, Bæn heyri þetta ſiaalfur: ſaa, ſeni allt kann mier ad veita, Amen.

Ein Dagleg Bæn

Ó! Þu Millde og Myſkunſami Gud, eiñ i Preñingu, og Preñur i Einingu, þu ſem varſt i fraa Eilijfd og varir til Eilijfdar. Vier þijn faatæk Born, giorum þier Hiartans Packir fyrir alla þijna Fodurlega Velgiorninga, Andlega og Lijkamlega, fraa

frá þvi fyrsta, og til þess nu er kom-
ið, fyrir Skopun og Skiörn, Fot
og Fædi, Mál og Mún, fyrir þitt
Heilaga Ord og Hauerdug Sac-
ramenta, fyrir Vernd og Vard-
veitslu, Lijf og Lucku, Laun og Upp-
helldi, gooda Forelldra, Christelegt
Yfirvalld, og allt annad gott.
Blessad sie þar fyrir þitt Heilaga
Nafn ad Eilijfu. O Drottinn!
vier jætum og medkennum vorar
Syndir og Misgiordir, vora Ill-
sku og Ohæfklæti, hvad allt þijn
Myskun fyrirgefi i JEsu Nafni.
Alijttu ecki vorar Syndir, helld-
ur þijns Sonar JEsu Christi
Krossinns Hrop og Hiartans Bo-
on, og fyrir hans Skuld, vertu oss
naudugur. Burtskwfa oss ecki i
þinni Reidi, og uppræt oss ecki i
þinni Grimd, helldur lijt þu fram-

veges

vegis þínum Myskunar Augum til vor og Miskuna oss. Bleſſa og bevara oss að Sálu og Líki, í Vöku og Svefni, Nótt og Dag, fyrir Dioflinum og allri Olucku. Bleſſa vorn Ingang og Útgang, Verk og Aform, Seſs og Sætt, Reyſu og Raadſlogum. Braudni ſo og hiadni oll Diofuls Grimd og Aranſir illra Maña, ſem Snióor og Jis fyrir Hita Soolariñar. Dróttinn minn JEſu, þínu Dreyra, Dauda og Þíjnu, ſet eg í Dag millum mijn og allra miña Ovina, Sjnilegra og Osjnilegra. Dróttinn, þíjn Bleſſan ſie yfir mier hvar eg er og fer. Bevara Sálu mijna fra Eilifum Dauda, Líkama miñ fraa Hatskaſemdum, Æru mijna fra Vand-Æru. Bleſſa mitt Hvs og Heimili, Vini og Banda Meñ.

Lær

Laat oss i þier Blessudum, Blessada verda, hier Stundlega, eñ añars Heims eilijflega, Amen.

Psalm. Ton, Dagur burt-tekur tiña Naett, etc.

O Gud; Milldirijkasti minn, myskunarfulli Skapariñ, Eiñ i Preñingu þinni, Preñur i Einung þu varer, þad uñi Okomnar Verallder, og æ varst fraa Eilijfdeme.

Vier þijn faatæk Born þockum þier, þijnar margfiedar Velgiorder, Andans og Lijfsins lijka, i fraa þvi fyrsta og iñ til nu, Uppruna, Fæding, Skijrn og Trw, Fot og Forsorgun rijka.

Fyrir Minni, Skilning, Maal og Dug, mest Sacramentiñ hæverdug, Andañ og Ord þitt saña, Forelldra gooda, Lucku, Lijf, Laan og Upphelldi, Verud og Hlijf, og Uñsioon Yfirvalldanna.

Allt añad Gott vier þockum þier, þitt Nafn sie Blessad hier fyrer, nu og uñi Alldir Allda, vorar Misgiordir medkieñ-

um

um, mooti þier Gud i Himninum, fyrir gief Synd margfallda.

Alijt ei Sakir Syndarans, sier helldur, Drottinn, Frelsarans, Hroop og Hiartans Boon þijda, fyrir hanns Nafn og Neyd a Kross, naadugur Herra vertu oss, þess vilium bliwgier buda.

Rek oss ei burt i Reidi þijn, ræt ei neiñ upp i Vondsku sijn, helldur læt Biblund bæta, Myskunsemdanna Milldinn trw, Myskunar Auga til vor snw, i Sonar þijns Nafni sæta.

Dag og Noott fyrir Diofslinum, Drottinn i Voku og Svefninum, Forsvar virdstu oss veita, Raad, Reysur, blessa, Siñi og Sæl, Sess, Gæang, Lijf, Aform, Verk og Mael, þeirra sem þijns Nafns leita.

Eins hiadni Diofuls Araaser, sem Jis af Hita Soolar þver, og oll Grimd illra Manna, set eg þinn Dreira, Dauda og Pijn, Drottiñ i millum þeirra og miin, legg mier og Lid Enguanna.

Hiælp

Hiaalp þijn og Bleſſan hlijfe mier, hvar ſem eg Dottenn er og fer, vid Helvijtſkre Hrigdar Snoru, bevorud jafnann Saal mijn ſie, ſamt Lijkamenn af Skadræde, ver þu mitt Nafn Van-Æru.

Bleſſa mitt Hws og Heimile, Hiwenn, Skjlld-Menn og Aſtvine, lærttu oſs Lijfs Stundlega, Bleſſadur med Bleſſydum hier, Bleſſada verda i ſiælfum þier, enn annars Heims Eylijflega, Amen.

Dagleg Signing.

Yrdarſom Bleſſan GUDS FODurs mijns Skapara, Bleſſadur Fridur JESU Chriſti mijns Frelſara, kroptug Yfirſkygging Heilags Anda, mijns Huggara, ſie og vere yfer mier og mijnum ad Saalu og Lijfe, i Dag og alla Tijma ad Eijlifu, Amn.

Versed. Ton, Blessadur ad Eylijfu sie, etc.

Kinnande Blessun Skaparans, Skiæraste JEsu Fridur, hli: Yfirskygging Huggarans, halldest oss Christna vidur, thad Sigur-Tal, i Sorgar-Dal, serhverium vorra hlijfe, Arla og Sijd, uñ allañ Tijd, a Gotzuni, Saal og Lyfe, Amen.

Sama Vers med odrum Hætte.

Ton, Gud vor Fader vertu oss hia, etc.

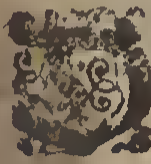

Yrdarsom Blessan Giædskugood, Guds Fodurs mijns Skapara, og JEsu Blessad Fridar-Flord, Fræsælast mijns Lausnara, eirneñ kraptug Yfirskygging, Anda Guddoomsins blijda, sie m tt Lijfid og Saal uñ krijng, so tharf eg ecki ad kvijda, thetta Dægur og sierhvert Sin, so eg med ollum mijnum, hvijlest, min Lyfsins Hertogeñ, Hlijfdar-Væng under thijnum, gief oss sijdañ Glede hia thier, mit goda JESU tha Lyfed thver. Amen.

Sie

Sio Daglegar Hiartnæmar Andvarpanir Ut af sio Ordum Christi, med Miñ ng Skopanar-Verksins.

Sunnudags Andvarpan

Ut af þvi fyrsta Ordenu.

Fader, fyrirgef þeim, þvi þeir vita ei hvad þeir giora.

O! Min allra Sætasste JEsu, Du Heilage Blood-Brudgume minñar Saalar. Skyll da mijn er, ad eg at þessum Fyrsta Deige Vikunñar, minnest at þina særu Kvol og Pijnu, hver ætijd at ollum Tijmum ætte mier ferskust ad vera i mijnu Minne, þa þu vtspannñ at Hendum og Fotum, hieckst at mille Himins og Jardar, og giordest so sem ein Festing at millum Guds Reide og ver, at

mundum eylijfrar Fyrirdæmingar
og vor. Under þessare Naudar-
Festing vil eg feigiñ Baka og So-
fa, Sitia og Gaunga, Lifa og
Deya. O! Min JESU, so sem
þu i Dag lærer: þitt Heilaga Ord
Lesast og Predikast fyrer mier, svo
fyler mig ad heyra: þijns Heilaga
Kross Predikun, og þau Ord er þu
her talader. Fagrañ Hlioom og
sætañ Sueck giefur mine Saalu
þitt Fyrsta Ord, þar þu badst fyrer
þijnum Obunum, i hverra Tolu
eg aunur Syndare var ad seña.
O! Du Himneske Aaron, þijn Bæn
er það rietta Reykelse, sem stiller
Guds Reyde, eñ mijker Reydena.
Planetarnar a Himnenum hafa
nockra Verkan hier nidre a Jord-
ine, epter skapadri Nattura. Eñ
myklu meiri Krapt hafa þijn Hei-

logn

logu Ord, sem ad eru so sem Himneskar Planetur a Himni Naadar iñar, hvor ad verka bædi a Himni, Jordu og i Helvijti. A Himnum Frid-pægandi Gud, at Jordu ñt glediandi Synduga, i Helvijti skielfandi Diosiana, og peirra Magt eydandi. O! goodi JEsu, Utbreid pu pin Blessada Blood-Fadm yfir mig og mijna at pessum Deigi. Gud var og er pin Fader ad Eilijfu, so er hañ og min Fader bædi i Hryggd og Gledi, Lijf og Dauda. Pu, min JEsu, giordir at pessum Deigi, med pijnum Fodur og Heilogum Anda, Liooseb i fyrstu Skopum, og adgreindir pa fraa Myrkrunum, vertu mitt liosmandi Liods ad Eilijfu, og gef mier ad adgreina Myrkur Syndañna, fraa Liosi Gudhræddsluñar,

svo eg i Liosenu gaungt. O! milde Jesu, þu uppreist af þessum Vikudags Morgul, vor þinn Grof, gief mier i Dag og alla Tijma ad upprijsa vr minn Synda-Grof. Þu talaðir minna vegna til þijns Fodurs af þijnum Krosse, þu verdur nu i Dag til mijn talandi hans Andsvar fyrir Munn þijns Pinara. Drottinn minn JEsu, gief mier ad heyra og vardveita þitt Ord, þier til Lofs og Dyrdar, en mier til Saluhialpar, Amen.

Psalm. Ton, þegar Kvalarar Krossinn a, etc.

O! Jesu blijdi Broodir minn, Brwdgumi Salarinnar, Skylldu mijna jeg fullvel finn, Fyrsta Daginn Vikunnar, Mædu Kross þijns ad minnast hier, Minnisstædust sem ætti mier, alla Tijd Æfi minnar.

Utpa minn nær þu aliur varst, til Endur-

Jausnar

lausnar Manna, af Goddum Krossinns gegnum skarst, galdstu þa Syndaranna, millum Guds Reidi og glæpugs Manns, giordist sem Festing Himna Rauns, svo feng um Frelsun sanna.

Undir þessari Festing fws, Fridarins vil eg þreya, sofa og vaka, sæll JEsus, sitia lifa og deya, i Dag fyrst lætur Ord þijn hier, eñ nu predika fyrir mier, fysir mig framar segia:

Kross-Rædu þijna kijs eg mier, Christur ad þessu Siñi, og hvad þar til vor talader, tek eg þad fyrsta i Minni; hvad fagrañ Hlioom og særann Sneck, Sala mijn af þvi Ordi fieck, i Kvala Angist þinni.

Brotlegum mier, Guds blijdi Son, badstu þa Kvittun Synda, O þu Himneski Aaron, Ast og Nad so ieg finda, Bæn þijn þad rietta Reikelsid, Reidina stillti: Enn vañ oss Frid, mijkiandi Neyd Mañkinda.

Planetur Loptsins hafa hier, i Heimins um Verkan sijna, eptir skapadri Art þad fer, Ord þijn Kraft meiri sijna, sem

heita meiga Himneskar, ad Himne þinar Myskunar, upplijsandi Önd mijna.

A Himni Jord og Helvijte, hier ad ank Sijverkandi, vid DRottin Gud i Dijrdeñi, daglega oss Fridþægiande, i Heim gledjandi Holldlega, hrædandi Vijtis Diæflana, Af þeirra og Makt eydandi.

O JEsu blijdañ Blood-Fadmin, breid mier ad þessum Degi, Gud sem er frægstur Fadir þinn, Fodur minn lijka segi, i hverskins Gledi, Hriggd og Neid, hier med i Lijfi Soott og Deyd, efast eg þar uñ eigi.

A þessum Degi Preñing blijd, þu skaptir Liosid biarta, adgreint frae Myrkrum ollum Lijd, upplijstu so mitt Hiarta, gef ad eg Lioos Gudrækninnar, greini frae Myrkrum Vondskuñar, skuli mijn Framfor skarta.

A þennañ Dag og uppreistu, af Dauda JEsu goodi, vr Grof Synda mig eins laat nu, upprijsa i þijnu Floodi; af Krossins Tre þu talader, til þijns Fodurs, enn Lausnar mier, Alþakinn Benia Bloodi.

Þad

Pad Andsvar Dijrdar Drottins mijns, i Dag mier lætur skijna, fyrir Munstal Pienara pijns, pad lattu a mier hrijna, pier til Lofs, Ærn og Þocknunar, par med Saal mijn til Velferdar, uñ alla Æfi mijna.

Manudags Andvarpan

Ut af Odru Ordenu.

Þu Kviña, Stat: þu, par er þín Sonur.

MErra JESU Christe, miñ Endurlausnart, hvad astwdlegar eru þijnar Barer, Sætari hverju Hunangi? Pad reyndi þijn Sæla og Siguada Moodir Maria, hverri, til Forsvars og Adstodar, þu sendir og skickadir Johañem þiñ Lærisvein, þa hun Sorgfull horfdi a mooti þijnum wtbreidda Blood-Fadmi.

Uppaa þig, mín sæti JEsu, mæni eg nu og lijt minnum Saalar-Augum, aa þig vona eg, því þu ert mijn einasta Huggun, Heill og Blessan. J þijnu Nafni blessast mier bædi Himin og Jord og allar Skepnur. J Skiool og Skugga þijns Kross fl'jeg nu, því þu rekur aungvan fraa þier, er til þijn klemmir. Lurtu nu þijnum Myskunar og Medaumkunar Augum til mijn, Svo sem þu leitst til þinar Blessadu Moodur. Stid og styrk, hugga og gled mitt Hiarta. Auk mijna Trw, því nær eg hefe þig DROttenn, þa hyrde eg ecke um Himin nie Jord. O! goode JEsu, send mier gooda Forsvars-Menn, Jaa, vertu sialfur mitt besta Forsvar og allra miña, þa mier og þeim heilst aaliggur, einkum þa eg

hlijt

hlijt hiedañ ad fara, vertu mier þa nærstur og naulægastur, gief mier og eirnũ þ'jns Eftirdæmis ad giæta, Voludum Biorg ad bæta, med Bleisan þad eg mæ. O! mũ sætasti HErra, þu giordir æ þessum Degi i Fyrstu Skopun eina Festing æ millum efri og nedri Vatnaña; Vertu i Dag ein blessud Festing, milli mijn og allrar Olucku, Falls og Fordierfunar, sie þijn Bleisan eiñ hlijr Humin yfir mier og mijnum, Æ og eilijflega, Amen.

Psal. Ton, Uppreistum Krossi Herrans hiæ.

HErra JEsu Hiælpari m'nn, hvad eru Varir þijnar, æstudlegar i sierhvert Siñ? Sætleiki þeirra ei dvijnar, þad reindi og mætti Sorgfull sia, sygnud þiin Modir Krossi hiæ; Er galdstu fyrir Giordir mijnar.

Heñe þad Forſvars lagdir Lid, Læriſvein þinn kiæraſta, Blood Fadminum nær breiddiſt vid, Blijd-Kvendid Sorgfullaſta: eins mæni eg Saalar Augum mijn, uppa bleſsadar Naadir þijn, Heill vor og Hiælp einaſta.

Bleſsa miig þviad bleſſaſt mier, i bleſsudu þijnu Nafni, Himin, Jord, Gotz, Sioor, Griperner, med gnooglegu Nægta Safni; I þitt Kroſs-Skiool eg innflij nu, aungvañ þvi burtu rekur þu; Þo ſie minn Synda Jafni.

Lijttu i Medaumkan til mijn, Myſkunnar Augum þijnum, lijkt ſem til Moodur leitſtu þijn, lodrandi i Tarum ſijnum; Hiartad gled, hugga, ſtyrk og ſtid, Steindauda Trwña reyſtu vid; Vertu Hiælp Vanmatt mijnum.

Hafi eg þig DRottinn, hyrdi eg ei, uñ Himin nie Jardar Geingi, O! JEſu ſeig þvi ecki ney, Adſtodar-Meñ eg feingi; Jæ, fiælfur fremſt mitt Forſvar þa, Forſvars lauſum mier liggur a, vertu Gud vel og leingi.

Einkum

Einkum nær eg skal falla fræ, Forsvar þitt lanttu mæta, gief mier og lijka aumum þræ, þijns Eptirdæmis gæta, I fyrstu Skopun Skiepnanna, Skord-Festing millum Vatnanna, þennañ Dag riedir ræta.

Eins veri Festing Umsioon þijn, enn nu a þessum Degi, Fordiarfs sierhvers i milli og mijn, medañ eg Lijfs hier þreyi, sie mier Guds Blessan Himinhlijr, hoolpinn þar Saal mijn undirbijr, Amen hvar uppa segi.

Pridiudags Andvarpan.

Ut af Pridia Ordinu.

Sañlega Segi Eg Þier, I Dag skalltu vera med mier i Paradijs.

MInn Elskulegasti HErra JESU, gladur vil eg undirtaka med hinum Heilaga David, Seigiandi; Sælir eru

þeir, hvertum Misgiordirnar eru fyrirgiefnar. Þad reindt sæa Ydrandi til þíñar Hægri Handar Krossfesti Ræningi, hvertum þu lofadir med sooronum Eydi Paradijs. Eg maa maklega jaata, ad eg er aungvu betur en mig komtñ eñ hañ, enn þar ea mooti gledur mig Sætleiki þíñar Nadar. Miñsiu þar fyrir DRottiñ miñ mijn i sonnu Myskun þíñi, og gleymdu Syndum mijnum, eg vil feigiñ aftur à moot miñast þijn med Ydran. Bæn, Trw og Packlæti. Drottiñ miñ vardveittu mig i Dag fra allri Olucku og Ogiæfu, svo eg kemi ecki i neina Fordierfinn Lijfs nie Saalar. Gief mier so hreina Ydran sem þessum Ræningia, eñ laat mig hana ei so lengi midanndraga. DRottiñ miñ JESU, þu

ad-

adgreindir ad þessum Degi i Fyrstu Skopun Vatnsins og Þurlendid. Þu frelsadir einnig Saul Ranngtans vr Floodi eilijfrar Fyrirdæmingar, og lietst hana nad Þurlendi þinar Giædsku, og þvi fagurbloomgada Landi lifandi Manna. Leattu mig so Drottin minn leysast vr Floodi allra Eymda og Hörmunga Syndana, Daudans og Helvitis, so eg nai med minni Sælu Þurlendi eilijfrar Hvijldar og Alessunar. Og sijdast i minnu Andlatti seigdu til Sælar minnar; I Dag skalltu vera hiá mier i Paradijs. Þetta veittu mier minn Drottinn Jesu, blessadur ad eilijfu, Amen.

Psalm. Ton, Eilijfur Gud og Fodir kiær.

Sælader med David sijngur sier, Sæla mijn fagurlega, sa sem kvittur vid Syndir er, Sælu ber

Æfin-

Æſiñlega: Reina mætti þad Næninginn, Niertlætur af þier. DRottiñ miñ, med Eydi, eilijflega.

Eg mæa þo, JEſu, aumann mig, ollu Syndugri jæta, enn eg treyſti ſamt uppa þig, ei munir tapaſt læta; Drottinn þar fyrir miñſtu mijn, Myſkunſemi og Giædſka þijn, Sarmn græd morg wr Mæta.

Eg vil feigiñ aptur aa moot, med Idran, Trw, Packlæti, og miñar Bænar Hiartans Hoot, heidra þiins Nafns Agiæti, afſtijrdu Drottiñ eñ i Dag, Ogiæſuñi fraa mijnum Hag, ſo aungri Meinſemd mæti.

Þu adgreindir a þeñan Dag, Þurlendi og Vetn med Fyrſta, þu frelſadir med ſama Slag, Saal Næningians þeſs tviſta, Glotunar veſta Floodi fraa, fogru Þurlendi lietſt haña naa, Heilagra Himna-Viſta.

Læt mig eirniñ Lauſnari miñ, leyſaſt wr Daudans Floodi, Eymd og Vijtis! Inntekñ, fraa allſkins Sorgar-Moodi, uppaa Þurlendid eilijfrar, Unnar Gledi og Bleſſunar, veit mier þad Guds Son goodi.

O!

O Jesu! lœt mig Idran hreint, eins og Rœningiañ giera, eñ ecki þañiñ yfrid seint, Avoxt so mœtti bera. Önd mijn þad sijdarst Ord þitt kijs: Eflaust skalltu i Paradijs, hiœ mier i Vegsemd vera, Amen.

Midvikudags Andvarpan, Ut af Fiorda Ordinu.

Gud miñ, Gud miñ, hvar fyrir hefur þu yfirgefid mig?

O! Miñ Giœdskurijkasti JEsu, maklega œtti og mœttt Saula mijn œ hverium Degi miñast œ þijna sœru Kvøl og Pijnu, hvør so bitur og beisk var, ad sú fagra Sool (hveria þu a þessum Degi i fyrstu Skopun giordir) af Blygdun og Medaumkan, misti sijna Byrtu, i hverju Myrkrt þu, af Ofraun Kvalaña, kvartadir

miñ,

uñ, ad þu værir af Gudi, þijnum Fedur, rsi gesiñ. Æ! hvad mætti eg aumur Syndari (sem forþienad hefi vt ad kastast i ytstu Myrkur), skuñast mijn Dags og Soolar-Byrte ad lijta. Þvi fell eg nu þier til Foota, miñ elskulegasti JEsu, med ydrandi Hiarta, eiñiñ þrijsa þijna Myskun og Elsku, þvi med þessu þijnu Kvala Hroopi, hroopadir þu mig iñ i Himneska Sælu. Þvi hroopa eg nu aptur, og segi: Lofa þu Drottinn Sæla mijn, og gleym ecki ollu þvi gooda, sem hañ hefur veitt þier. DRottiñ miñ JEsu, frelsa mig fræa þvi ytstu Myrkra Kvala Hroopi, frelsa mig þeñan Dag og alla Tijma fræa allri Neyd og Olucku. O! goodi JEsu, eg bid þig, ad þegar Eymda og Mootlætis Skij, vilia

vilia fyrir mijnum Augum þijna Naudar-Geysla hylia, þar lattu Lioos þijnar Huggunar skiæraſt skijna i Hiarta mijnu. Gud var þiñ Fader midt i þiñe mestu Kvol, hañ er og miñ Fader i þijnu Nafne, hvort helldur eg kvelst edur kiæti:st. O! JEsu, þu sem miñ Stundarsakir varst af þijnum Fodur yfirgiefiñ, yfirgiefdu mig alldrei ad Eilijfu. Og ad miñt sijdurstu Stund, þa þau Nætturlegu Liooſiñ folna fyrir mijnum Augum, þa vert þetta pitt Hroop, sætt Hlioodfært og Hlioomur Saalu miñi til Eilijfrar Huggunar, AMEN.

Psalm. Tou, Af diupri Hriggd ackalla eg þig. Edur, Uñ Daudañ gief þu DRottiñ, etc.

Skylldi Saala minnast mijn, maklega JEsu goodi, þegar þu Kvala poldir Pijn, þakiñ med

Unda

Unda Bloodi, Himins nær fogur Sool
þad sæa, sitt Skin af Bligdum misti þæa,
harmandi sem i Hlioodi.

Af þeirri Krossins Kvala-Pijn, i
Kveinstaf saraũ færir, ad af Fodur Ast-
kærum þijn, yfirgifiñ þu værir,
Soolina þetta forgar, þar, sw fyrst þeñaũ
Dag skopud var, sem af Medaumkan
færir.

Æ! hvad mætti jeg aumur þæa, ætiid
skañast mijn, lijta, Dagsins og Soolar
Augsyn æa? ætti eg ad græta og sijta,
Þvi fell eg nu ad Footum hier, Frelsariñ
goodur tak vid mier; Hor þaũ mætt hv-
orgi slijta.

Eirneñ prijsa eg, O! Gud minn, Ast-
semdar þinnar Blooma, hroopadir þu
mig hier med inn, i Himneskann Dijrdar
Lisoma, aftur þvi hroopar Ondin mijn,
eilijfa Þock og Lofgiord þijn; Su Raust
skal sijfellt hlioma.

O! JEsu greid miñ Andar-Hag, fræa
ytstu Myrkra Kveini; Eirniñ vardveit

mig

mig enn i Dag, af allri Neyd og Meini mijn Augu þegar mooftug Ský, Mootlætinganna kaſtaſt i, væg þu þa mijnu Veini.

Jæa, komdu til mijn HErra hijr, med Huggunar þinnar Liooma, fyrſt ad Gud var þinn Fadir dijr, þa færdur varſtu i Drooma, veit eg þad hann minn einnig er, ofugt þo Stundum falli mier; I Frelſarans Nafni frooma.

Fyrſt þu minn Gud forlætiñ varſt, forlættu mig alldregi, ems nær Heims Liooſiñ umbreytaſt, æa mijnum ſijdſta Degi; Veri þa Hroop og Hormung þijn, Hlioomur fegurſti Sælu mijn, Huggun ſvo hreppa megi, Amen.

Fimtudags Andvarpan.

Ut af Fimta Ordinu:
Mig Pyrſtir.

Esu Chriſte Guds Son, þu lifandi Lijſſins Brunur og Uppſpretta, af hverium þad

Ifanda Eijfstus Vatn flijtur, til allra Pyrstra og Drpteadra Manna, lunga og eldurnær mitt Hiarta. O Herra JEsu! Hvad saar var þiju Pijna? Hvad stoor þijn Kvøl? Hvad Ouñrædileg þijn Elska? Þu hefur Vatnid sem alla adra nætturlega Hluti skapad. Þu framűleiddir Vatnid fordum af einum Steini, þu umsnerir Vatninu i Vijn, þo þyrsti þig, og feckst ecki nema Gall og Edik i þijnum Porsta. Svala þu nu, Drottin minn! þyrstri Sælu minni nu i Dag, af Brunni Naudar þinar. O JEsu! Þig þyrsti eptir mier og Sælu minni. Lættu mig einin þyrsta eptir þier og þini Myskun, en ecki eptir Galli Heimsins Velystinga, þo Holldinu sætt finnist. DROTTin min, lættu mig ecki

blooda

bioda þier Gall Hræsmiñar, helldur brent Vatn Þrennarliñar, Vijn Eikiñar og Pactætisins. O! goodi JEsu, gef ad eg fræa mier hrinde Syndaña og Prettvijsseñar Gallu, eñ elski bad skiara Vijn sañrar Gudhræddslu. Drotteñ JEsu, þig þyrste a Krossenum, þig þyrster eñ nu i þijnum Naudstoddum Limum, gef ad eg bert þeim Vijn Goodgiorda og Myskunar. HErra JEsu, þu skapader a þessum Degi i Fyrstu Skopun, Fiska og Fugla, mier til Atviñu. Blessa þu mier þær Skepnur og allar adrar, i Dag og alla Tijma. Allra sijdarst þa Daudans Þorsti og Hrigla mig ansækir i mijnu Andlæti, þa dreiptu a Sæla mijna Sætleiks-Vijni hinnesskrar Huggunar, og frelsa mig frae eilijfum

Kvala

Kvala-Porsta, fyrir þín sáru Pínu Porsta, Amen.

Psalm. Ton, JEsus sem ad oss frelsadi, etc.

Esu Lifendra Lioos og Braut, Lífsins Uppsprettann sanna, af hverri Vatnid Andlegt flaut, til allra Þyrstra Manna; Lauga mitt Hiarta Lausnari minn, Lífsins af þessum Brunni, og endurnær i sierhvert Sinn, Svolun so þar af finni.

O Herra JEsu! hversu saar, Hiarta þijns giordist Pijna, Hormung su mier i Huga staar; Hvor grundar Elsku þijna? Volldug þijn skapti Villdinn trw, Votninn og Hluti fleiri, Vatninu af Steini veittir bu, Vijn lietst þad giordt i Kieri.

O Rottinn JEsu, samt þyrsti þig, þar var ei añars Kosta, eñ Ediks Gall-Blandann Ogedslig, i þeim sárasta Porsta, Svala Lífs Kongur sæll i Dag, Sálu orþiardri miñi, Porstlætri eptir þessum Hag, þijnum af Naadar Brunni.

Eptir

Eptir Saal minni þyrsti þig, þyrsta mig eiñiñ lattu, eptir þier, Heill mijn Hiartanlig, eñ Heimsins Gall-Vinattu, giefdu eg ecki geti hiſt, Gedfellda medal Þióda, Hræſinnar Gall so hafi eg ſiſt, Herra minn þier ad biooda.

Helldur ad beri eg Herra þier, hreint Vatn Jórunarinnar, Elſku og Þackar eitt Vijn Ker; Enn ei þad Gall Hræſinnar, Prettvijſis Reñu og Synda Swr, ſiau til eg frae mier hrindi, enn aptur mig i Aſtum trwr, alleina vid þig bindi.

Þig ſem fyrr þyrſti, þyrſtir enn, i þijnum Naudlijdandi; gef, eg þeim fyrir Godverkenn, Glede Vijn ſie berandi; Minn JEſu ſo þier mætti þad, Myſkunar Verkid ſanna, gediaſt betur enn Gall blandad, Giafa Fe Hræſnaranna.

Mier til Atviñu, miñ JEſu, mig so þad ſkortir eigi, Fugla ſkaptir og Fiſka þu, hid fyrſta a þeſsum Degi, allar þær Skepnur enn i Dag, og adrar hveriu Sinni, bleſsadu mijnum Holldſins Hag, hwerkrandi Myſkun þinni.

Þegar mig siðarst sækir heim, sarlegur Daudans Þorsti, dreiptu ad mig ad Degi þeim, Drottin med þínum Kosti: Huggunar Sætleiks Himneskt Vín hressi þar Saalu mína, frelsa mig af forþientri Pín, fyrir Kross-Mædu þína, Amen.

Fostudags Andvarpan.

Ut af Siotta Ordinu:

Það er Fullkomnad.

Minn elskulegasti JEsu! I allri Mædu mar eg sáña, sica og sinacka, Sætleika þínar Naudar, og enn nu ad þessum Degi, þar Nottin er fullkommud, enn Dagur aptur komin. Því ber þier þar fyrir fullkomlega Hiartans Þacklæti. So er og mín Eskylda ad minnast ad Fullkomnan minnar Endurlausnar, sem skiedt

sk'edi fyrir þijna Þijnu, þa þu vitnadir, ad allt væri fullkomnad. O DRottin JEsu, þu fullkomnadir a þessum Degi med þijnum Fodur og Heilogum Anda Skoptu allra Hluta og Ekepna, eiñin Skopum Mannsins. Þu fullkomnadir og, a þessum Degi Bikuñar, Endurskopun Mannsins, þad var Endurlausnar Verkid. Lof og Dijrd sie þier ad Ethifu. O JEsu! þu sem fullkommadir allar Fyrirmyndanir og Spadoома, uppfyllti þig blioodandi, so fullkomna þu, i og med mier þijna Naud og Kærleika, og rietta Elsku til þijn. O mildi JEsu, laut þetta þitt Ord vera Stadfesting Trvar minnar, og fullkomid Trausts muñar Sælu hiælpar. O sæti JEsu! fullkomna þu allt, i og med mier a þessum

Dygd, þier til Lofs, enn mier til Farsældar. Og þa mitt Lijf er vti og fullendad, þa leid þu mig til eilijfrar Fullkommunar, i Himnarijkis Dijrd og Gledi., Amen.

Psalm. Ton, Þa liñir þessi Lijkams Vist, etc.

JEsu Hiartans Elskann mijn! Allann Tijd mæeg sanna, Sætleika Naadar sætañ þijn, sem fæ eg hann og kanna, þad enn i Dag, minn Þijdi Gud, þar Nootteñ er nu fullkomnud, dregst upp Skyn Dags-Vrvnanna.

Hiartans hier fyrir þier ber Þock, Þrethyngir mier Skylldann meiri, Sannlega ad mijn Saal minnist klock, Myskunar þiñar fleiri, Verk Endurlausnar eitt þad er, uñi hvad þu siælfur vinnader, Fullkommnad: Hijrt sem heyri.

A þessum Degi Þreñing blijd, þu fullkommnadir rijka, alls Heims Skopun, med ollum Lijd, og Mannskepnunnar lijka, eins fullkommnadir eñ i Dag, Endur-Skopun

ai Mañsins Hag; Mikla eg Myskunsliska.

Frelsariñ sem Fullkommader, Fyrermyndanir þinar, og Spadooms Radur wt af þier, eins lattu Gotur minar, Fullkomnar i Footsporum sijn, Frid, Nad, og riettri Ast til þiju, DRottiñ, sem alldrei dvijnar.

O! miñ JEsu Almaattuge, Orb þetta Pijnu piñar, Stirkur veri og stodug sie, Stadfesting Trwar miñar, eitt Saluhiaalpar Efalauft, Atkiere mitt og besta Trauft, iñ til Utfararinar.

A mier fullkomna eins i Dag, til Erupijnu Nafni, allañ miñ Lijfs eg Andnus Hag, i þier so farsæll dafni, enn þa fullkommad er mitt Lijf, eina fullkomna veit mier Hlijf, i Utvalldra Sælu-Safni!

Laugardags Andvarpan

Ut af Siounda Drotni;

FADER, I Pijnar Hendur Fel Eg Miñ Anda.

! JEsu Christe, þu lifande Guds Son, þu mitt Ljos og Lijf, til þijn kiem eg a þessum Deigi, med minū Bæn og Andvarpan. Eg vil nu mīnast vid þīn fola talandi Munn, med hverium þu i þijnu Andlauti, foolst ca Hendur þijnum Himneska Fodur, þijna Saal. DRottīn, mīn JEsu, eg seigi eñ nu, t þijnu Nafni er Gud mīn Fadir, bædi i Lijfi og Dauda, og eg trvi þvi stadfast lega, ad þu hafir hier med befalad honum mijna Saal, þvi hun er þijn Eign, Jæa, eg og eirnīn befala þier nigt Dag med Saalu og Lijfi, Tru og Enīvætti, Dimum og Vinda-Monnum. I Hondum þijns Himneska Fedurs og þijn, vi eg feiginn lifa og deya, vaka og sofa, þar hrædist eg aungva Olucku. O!

goodi

goodi JEsu, þu sem hneigdir þitt Hofud nidur i þinnu Andlaatti, hneyg þu mitt Hiarta til þijn. Þu miñ DRottiñ hvijldist aa þessum Degi i fyrstu Skopun. Þu miñ JEsu hvijldist aa þessum sama Degi i Grosiñt, ad fullkommudu Endurlausnar-Verkinu, Og eptir þetta Sijdasta Ord, hvijldist þijn Saal, vid heilagañ Lijkama skiliñ, i Hendum þijns Fodurs, svo laat mijna Saal i mijnu Andlaatt hvijlast i ut breiddum Blood-Fadmi þijnum. JEsu, þitt sijdarsta Ord i Pijnuñi, sie mitt sijdarsta aa Lijfs Ltjnuñi, Amen.

Psalm. Ton, Herra Gud i Himnarijki, etc.

JEsu Liods og Lijfgun mijn, Listingar Skin Saaluñi, bliidgur i Dag eg beidi þijn, med Bæn og Andvarpan miñi.

Vil eg nu vid þiñ miñast Muñ, og mig þacklætañ sijna, Folur i Deyd sem Fodurnum, foolst ad Hond Sælu þijna.

Siælfañ DRottiñ i sañri Trw, Sooma hvors þu ert Jafni, kiærañ miñ Fodur kalla eg nu, i Krossfestu þijnu Nafni.

Hier med foolstu i Hendur hañs, Herra Gud Sælu mijna, af þvi tel eg mig eirn til hañs, Eigu giorvallañ þijna.

Eirniñ befel eg eins i Dag, Umsioonar Blessan þiñi, Æru, Lijf, Sæl, Einbættis Hag, med Astvina Velferdiñi.

I Hondum þijnum Herra mijñ, hræddst eg Vondt alldreie, hvort Vaki, Sef, Geing Ut eda Jñ, eins þo eg lifi og deye.

Herra sem til mijn hneigdir þitt, Hofud i Andlæts Mædu, hneig þu og til þijn Hiartad mitt, Huxlun, Skilning og Mædu.

Herra Gud i Dag hvijldi skiær, af Hauda Verki sijnu, eins bid eg hvijlist Önd mijn kiær, i wtbreiddu Skauti þijnu.

Eins hvijldist JEsus eptir Hel, undir Graf-Steinsins Merki, ad Fullkomnudu

yfrid

yfrid vel, þvi Endurlausnar-Verki.

Eptir sijdarsta Ordid hafs, Ond JEsu hvijldist lijka, hafinn wr Skauti holdlegs Nauns, i Herrans Fadmi rijka.

Blood-Fadm þinn ætijd breid þu mier, best i Andlauti mijnu, Ond fau Hvijld nær Æfi i þver, i Asfemdar Skauti þijnu.

Son Guds þad Ord er sagdir þu, sijdast i Pijnn þijni, sie mitt og lijka i saunri Trw, a seinustu Lifs Stund minni.

Bæn a Sunnudegum.

MIskunsami Naduugi Gud og Fadir, þu sem oss hefur sendt þijn Elskulegan Sön JEsum Christum i Heimin til Endurlausnar, hvor ed sitt heilaga Ord hefur oss eptirlaxtid, sem ad er Kraptur til Saluhialpar trunar a þinum Trwudum. Fyrir þess þijna blessada Naud þockum vier þer

af Hiarta, og biduum þig, gief oss þinn heilaga Anda, hvor vor Hiortu vokvi, so sem Regn og Snioor Jordina; Og verki eina lifandi Triv i oss, so vier vardveitum Ordid i sidsiemu Hiarta, færandi Avext i Polinmædi. O! JEsu, gief nu ad þessi Dagur sie vorum Saalum eirn riettur Hvijldardagur, ad þær mættu i þier hvijlast, so sem Lijkamin a fra sijnu Erfidi ad hvijlast. Jea, ad vorar Saalir mættu i Reosamri Hvild sitt Andlegt Erviði fremia. Þessi Dagur er Drottins Dagur; Drottin vor, gief ad hann mætti hia oss verda eirn Drottins Dagur, en eingin Illgiorda-Dagur, af vorri Tilstofnan. Heilagi Fadir, þessi Dagur er þier helgadur, helga þu oss i þijnum Sannleik, þijn Ord eru Sannleikur. Bleſſa

oss

oss alla i Dag, blessadur JEsus, sem ert Blessadur ad Eilijfu. Jūsigliſt oss su Blessan, sem af Kieñimsūnum Drottins i Dag fraūflutt verdur, og Safnadarins Amen, sem er Jūsigli allrar Kyrkiu Pioonustugiordariñar. O! JESU, lætt oss med þūi Blessan blessada verda, Dag og Nockt, i Voku og Svefni, so vier uñ sijdir eirn Eilijfañ Sabbats Dag mættum halda med ollum Utvoldum i Himnarijki Eilijflega. Amen.

Psalm. Ton, JEsus Guds Son Eingietiñ

Milldasti Fridar Fadir, Frelsarañ sendir oss, Jesus þiñ Sonur þad er, þreyngdur a hardann Kross, Ond keypti ædstañ Sooma, Ord sitt og lætur hlioома, Trwudum Hiælpar Hnoss.

Þessa Nad þijn audkienda, þockum af Alwd vier, Anda þiñ oss virdst senda, audsijn

sijn hans Verkaner, i Hiarta Mannsins Hordu, sem Hret og Snioor aa Jordu; so auglijsist Averter.

Sie þessi Sabbats Dagur, Saalum þijn Drottinn hier, ein riettur Hvijldar-Dagur, hvijlast ad mættu hier, sem Holld i fraa Erfidi, eins verdi þær i Fridi, Enn bægi ei Bvksorger.

Þessi Guds Dijrdar Dagur, Drottins kalladur er, gief i hiaa oss heilagur, hann verdi so sem ber, enn aungva Jlsku femie, Erfidid heilagt fremie, i Hvijld til Heidurs þier.

Hann er, Heilagi Fadir, Helgadur sialfum þier, Helga oss, Hæblessadir, heita so mættum vier, hiedann af Lijfs-Tijd lunga, leak oss þad farsællt gaunga, inn til þess Efinn þver.

Innsiglist oss nu lijka, Arnan og Blessan hier, Christi med Kienning rijka, sem Kiennimann hvor framűber, og Amen allrar þinnar, Embættisgiordar unar, sem þitt Innsigli er.

Bless-

Bleſsa oſs Bleſsan þinne, Bleſſadur Nootr og Dag, i Voku, Uti og Inni, eins vorn Svefnværdar Hag, ſo vier þa Heims Viſt hættum, hallda þitt Sabbath mættum, med himneſkt Horpu-Lag.

Bæn a Jooluu.

Af Chriſti Fæding.

O! Þu Elſkulegaſti JEſu, þu fagra Morgun Stiarna, Þu himneſki Brwdgumi Chriſtnuñar, þu Ufanda Ljoos, Lifſins Uppſpretta, Þu Himenſins Stijgi, þu ſem fæddiſt af Meyar-Lifi, faatækum Reifum vafiñ, og varſt lagdur i eirn Aſna-Stall! þig lofum og dyrkum vier allir, ſem eigum og meigum eilijf Nöt hafa af þiñi Fæding. O! Þu Himneſka Ljoos, hvers Ljoomi leyptradi i krijngum Fiar-Hyrdarana ad

Myrkiñi, lattu pitt Naudar-Ljos ljsa yfir oss Nott og Dag; Þu Bloomlegi Davids-Kvistur, sem Fæddist og Uppsprattst undir ennarlegu Valldi, og at þetm Fridsama Heimsins Tijma, mũ oss, sem leystir erum fra Diofulsins Valldi og Hertekningu, i þijnum blessada Fridi, bædi ad Lifa og Deya. Lattu þiñ Frid vera vort Sigur-Merki, og fastasta Firmament at millt vor og allra vorra Ovina, Syntlegra og Osyntlegra. O! JEsu: þiñ Fædingar Fognudur sie oss etrn himneskur og eilijfur Fognudur. O! sæti JEsu, sem i etrn Asna-Stall varst lagdur, hvijl þu blessadur i Hiarta vorn, og lat oss t þier Blessada Tijmañlega og eilijfa Hvijld hlioota og hafa. O! minn Elskulegastt JEsu, gief oss so þessa

þijna

þijna Fædingar Hæatijd ad hallda hier ca Jordu, ad vier uñ sijdir mættum med þeim himneska Herskara i eilijfri Dijrd undirtaka og samsijngia: Dijrd sie Gudi i Upphæduni, Dijrd sie Gudi vorum uñ Alldir Allda og ad Eilijfu, þeim Eina og Þrenna, Amen, Amen.

Psalm. Ton, Heidra skulum vier Herrañ Christ.

MYskunsamaste minn Jesu, Morgun Stiarna fegurst ertu, kiærstur Brwdgumi Christniñar, Konungur allrar Veralldar, Kyrieeleison.

Þessi lifandi Liominn klæar, Lijfsins Uppspretta Sijd og Ar, frijdur af Meyu fæddur var, færæckum Reifum vafdur þar, Kyrieeleison.

Lægt varst i Asna lagdur Stall, lofar þig samt vort Bæna Akall, sem af þier faum Not og Næd, nya Blessan og farsællt Ræd, Kyrieeleison.

Þu sem Hyrdurum Herra minn, Himneskañ

neſkanu byrtir Liooma piñ, Naad þijn upp-
liooma Lyfs vors Hag, lyſandi oſs bædi
Noott og Dag, Kyrieeleiſon.

Kongſins bloomlegi Kviſturiñ, Kongs
undir Valldi uppſprottiñ, annarlegu, af
eiginn Lyd, a Fridſomuſtu Heimſins
Tijd, Kyrieel.

Unn oſs ſem leyſtir erum frar, Andſkot-
ans Valldi og Daudans Þrar, i Liooſsins
Fridi ad lifa hier, lijka burt deya Farſæl-
er, Kyrieel.

Lattu þiñ Frid vort Firmament, Far-
ſælld vorri ſo mætti þient, fyrir oſs ſtanda
Innſiglad, Æfinnlegt Sigur-Merkid þad,
Kyrieel.

Fodingar ſo Fognudur þinn, fylgi oſs
allt i Himininn, Bleſſadur Hiartad bigdu
vort, Bleſſunar ſo þad fiñi ei Skort, Kyr.

Gief oſs ſo hallda Hatijd þijn, hier
medann Naadar-Liooſid ſkijn, ad vier a
ſijdaſt Utvallder, uppbyrium Nya, i Dijrd
hia þier, Kyrieel.

Undirtakandi i Upphædum, Æra ſie
Gudi

Gudi i Himnenum, Einum og Prennum æ og nu, eilifleg verdi Lofgiord su, Kyrieel.

Nijars Bæn.

Þu lifandi Lijfsins Uppsprettu, sem alldrei gleyfur upp ad reyna, miñ sætasti JEsu, þu Himneskt Blood-Brwdgumi miñar Saalar, þu sem adgreint hefur Stund og Tijma, Maanude og Ar. Blessud er þijn Speke, Vijsdoomur og Aumœtti, sem alldrei nockru Eiñi skeykar. Jþijnu Nafni hofum vær eñ nu Eitt Aar aflifad og wtendad, og upphyrjum añad Nijtt, hvad allt vora eftirkomandi JEfi-Daga kortar; Þvi segjum vier þier af Hiarta Lof og Packargiord, fyrir alla þijna Otelianlega Velgiorninga, Audlega og

og Lijkamlega a ollum mũdunum Tijmum oss veitta, so eingiñ Olucka hefur oss nie neitt vort fordiarfad, helldur hefur þijn Hond hlijft og hiwkrad oss, so sem Hænañ sijnum Unga-Kindum, so sa helvijtske Hræfugl Disfullti hefur ecki grandad oss, hvorke med Krooke Svikaña, nie Nett Freistingaña, Ei helldur med Bloodugu Sverde Offooknaña. Lofad sie hitt heilaga Nafn ad Eilifu! Og fyrirgiefi oss þijn Fodurleg Giædska allar vorar Syndir, Avirdingar, Yfirtrodslur og Opacklæti. Margt Illt er giort, sem Ogiort skylldi, eñ fatt bad Gott giort, sem giorast atti. Marghattud var þijn Blessan yfir oss, eñ fa Packar-Ord af ose aftur þier i Tie laattiñ. O! Drottin, Fyrirgief, Fyrir-

gief

gief oss, Fyrirgief þu vorar Syndir í JEsu Nafni, og fyrir hans Heilaga Blood. Framveigis bidium vier þig, Eilifa Gud, Fader, Sonur og Heilagur Andi, ad þu giefir oss ollum eitt blessad og farsælleget Nijtt Aar í JESU Nafni. Blessa oss alla á Sálu, Lifi og Lijkama, blessa oss af Hædunum og Undirdiwpunum, af Himnenum, Jordúti, Stoonum og Sklepnunum, og pad í JESU Nafni. Korona Aarid med þinni Goodsijse, og lát þijn Footspor driwpa af Felte. Verndá vorar Sálir frá Fordærfuniini, vora Lijkami frá Meinsemdiini, vora Vöru frá Þiófunum, Hvs og Heimili frá Skadrædinu, Gótz og Peninga frá Tiooni og Tiopun og petta allt í JESU Nafni. Sie

þitt

þitt Almætti Mvþr og Gyrdtug Christiñdoomsins, Bleſſun og Prijdi Kongsins og Hañs Konunglega Hvsſ, Frelſi og Fridur Fodur-Landsins, Adſtod Yfirvalleſins, Heidu og Hylli Hofdingiaña, Lloos Kleñidoomsins. Vertu Drotteñ Vitſka og Speki Domaraña, Efling og Aukning Hvsſtioornarlñar, og þad allt i JESU Nafni. Vardveit vor a medal hreinañ Lærdoom blins Heilaga Ords, med riettri Tijdkan Sacramentañu. Bleſſa vora Atvlñu, og uppfyll vora Naudþurft. Vardveit oſs fra Hungre og Hallæri, Hardendum, Dijrtijd, Stvor-Sottum, Oſſoknum, Peſtilentiu og braudum Dauda, og allt þetta i JESU Nafni. Veittu Ydran þeim ſyndugu, eñ Vidhalld i þvi Gooda þeim

Froomu,

Froomu, Lækning þeim Siwku, Svolum þeim Hrelldu, Lausn og Frelsi þeim Herteknu, og þetta i sama JESU Nafni. O Herra JEsu! vor blessada Nijars Gaafa, gef ad þitt Heilaga Blood og Uunskurnar Saar, sie Svolum, Skiool og Athvarføllum Freistudum Sorgþiaudum Saalum, sem eſ nu velkiast i Sorg, sijtandi og sveimandi i Taara Floodi. O Drottinn, annast þu Gudhrædder Ecknur og Fedurlaus Børn, og heyr þeirra Andvarpanir, styrk þwngadar Kviñur, og snw þeirra Hrygd i Gledi. Og nu setnast i einu Ordi, vertu O Gud, vor aldra Gud og Fadir i JESU Nafni, so vier i JESU Christo blessadir, mættum vorrar Æfi-Ar, Maanudi, Vikur og Daga svo wtenda, ad vier t i

þess

þess Blessada Christna Nija-Ars, megttum komast i Himneskum Fognudi, og þar Drottin, eiñ og þreñan, Eiga, lofa og heidra, med allsum Utvollutum, uñ Oendanlegar Alldir Allda, Amen.

Psalm. Ton, Giædsku Guds vier prijsum, etc.

Ætasti Scalarinnar, sarþrwtni Brwdgumenn, sem ei gefur upp ad renna, ædsti Lifs Brunnur ñ; þu hefur adgreint allt, Stadi, Aar, Manudi, Stundir, standa so Tijmar bundnir, uppa Rijn Osallvallt.

Blessud sie betst þijn Speki, blessist Alvaattur þinn, er oss til Lofs uppvekti, eñiñ Riusdoomuriñ: Fyrir þitt Nadar Nafn, Ar ed hefum aflisad, uppa hitt nockud klisad, eykst so vort Æfi Safn.

Af Hug þvi sijngium smalla, Samrooma Lofgiord hañs, fyrir Astsemi alla, Andar og Likamans, þetta umlided Aar, eingiñ Olucka snerti, af þvi hann sialfur

mer kt

merkti, Christ[illegible]nar Hofud-Hær.

Sem Hænan Ungum hiwkar, hefur þu Drottinn minn, ems veitt Asylemdir miwkar, sæi ad Hræ Fuglin, grandad ne gisrdt oss Mein, ei med Aungli Svikanna, ei Neti Freistinganna, ei er Sverds Ofsokn nein.

Eitt er og alla þijningar, oss fyrirgef nu þad, Ar-Tijmans Avirdingar, Illsku ur og van-þackad, illt hofum einnig giordt, Ogiordt hvad ætijd skylldum, of fætt gott hitt sem villdum, enn þo eingu verdt.

Marghættud var þijn Milldi, marghættud Dæsemie; Eins of-sæa Ord sem skylldi, aptur til Packa i Tie: Forlat, forlat oss nu, i Guds Sonar Giædsku Nafni, gleimdu þei Vondsku Safni; Osk vor er audmiwk fyr.

Fra vegis Prenning þijda, þig bidium allir vier, oss standi af Ari Blinda, I Hond nu gænga fer, bless þad ollum allt, med Blessum af Haudri og Hædum, Hafi og þeirra Gædum; Gior þad blijsad giorvallt

Gef

Gef þad kryndt Goodsemd þinni, af Gnægtum driwpi sijn, frels af Fordiorfunnni, Fadir sæll, Christni þinn, Önd, Lijf og Aura Safn, Æra, Stand, Hws, Heimkynni, og Hiardir fra Topunnni; Jafnt allt i JEsu Nafn.

Sie þitt Almættid eina, algirdtur Hlijfskar Mwr, krijng þinn Christindoom hreina, Kong, Þegna, Born og Fewr; Beit Drottinn Vitsku Safn, ollum Yfirvalldz Monnum, med Esling og Styrkleiksonnum; Eirnnn i JEsu Nafn.

I hiarta ofs Okreinkt standi, Ord þitt og Sacrament, Bw vor og Þorf bætandi, blessa hvad hefur ofs lient, hept allskins Hatska Safn, Hwngur, Pest, Heimsoekn Nauda, Hardindi og braadan Dauda; Allt þad i JEsu Nafn.

Jdrun Syndugum siertu, Svslun angraadum þijn, Froomlindum Vidhalld vertu, Voludum Adstod sijn, Siwkum Lækninga Safn, Herteknum Frelsi og Fridur, festu Nad alla vidur: Eins þad i JEsu Nafn.

Oi

O! JEsu Ars Giof nija, Umſkurnar Þinnar Hnoſs, Blood, Sár og Benia-Hlija, bleſsiſt nu ollum oſs, hellſt þeim ſem Hriggdinn ſlær; Sie þad ai Sal edur-Lijfi, ſamt Eckium, Bornum hlijfi, þwngudum Frelſi fær.

Allra ſijdarſt aunefnum, æ ſiert Guds Fadir vor, Hiartkiær i ollum Efnum, Æſinnar bleſſa Spor, jafnann i JESU Nafn, Ar, Vikur, alla Daga, inn til þeſs Dijrdarlega, Nijærs i Himna Hafn, Amen.

Bæn út af Pijnunni Christi.

HErra JEſu Chriſte, Sonur Lifanda Guds þu Saklauſa Guds Lamb, ſem burt-tókſt Heimſins Syndir! Furdanleg var þijn Elſka og Ouñræðilegur Kiærleiki til vor aumra ſynda-

D ugra

ugra Maña, þar þu, HErra JEsu, ei einungis iklæddist voru Holldi og tookst ad þig Þioons Mynd, holldar og einnig leidst þar ofann ad Hrigd og Hormung, Smaan og Þryxl, og Oteliannleg Kvalradi, og med þad stjdarsta þañ smaanarlega Krossinns Dauda, oss, sem verdugir vorum eilijfs Dauda, til Endurlausnar. O hvilijk Elska! Sad Heilagt lijdur fyrir þad Syndugu, sad Riettlætti fyrir Rænglæta, Skaparinn og Herrañ fyrir Þrælana. Hæleitlega sie þitt Heilaga Nafn blessad, minn JEsu, ad Eilijfu. O HErra JEsu, þu varst sad frijdasti, enn gierdist sad aumasti; Sad mættugasti, enn gierdist sad vanmættugasti, sad, lijkari Madki eñ Mañi, fullur Særa og Benia. Drott-

eñ Jesu, laut mier til Hiarta gaung-
ga þijna Pijnu, so hun deyde og
Krossfeste ullar Girnder Hiarta
mijns mier til Hreinsunar og Hel-
gunar. Lauttu mig Drotteñ muñ,
hafa Not og Gagn af Pijnu þiñi.
Pijn Hriggd og Angist sie mijn
Hiartans Gledi, þijn Bond mitt
Frelsi, þinn Bloduaur Sveiti
Smurning minnar Saalar, sem
allt Daudans Ettur og Ofbod lesi
og mijki. Þinn Hraknungur sie
mijn Hvijsld og Rosemi; þad Haud
sem þu leidst, mijn Upphefd; Þijn
Hogg sem þu þoldir, einn Altar-
Koss Guds; þijn Atlogun mitt For
svar; þijn Krossfesting, mitt Sigur
Merki; þitt uthellt Hiarta-Blood
mijn Hugsvolun. Drottinn
miñ JEsu! Lauttu þijnar Blood-
Benlar vera mitt Eikool og Athv-

arf, so sem Steinholurnar Dwfuñ-
ar. Hreidradu mig, miñ Herra
JESU, i Heilogum Undum pijn-
um, so sæa Helvitske Hræ-Fugl
Diofullin kunni mier aungvann
Skada ad giora. Lattu mig, Dr-
ottin miñ, hvijlast i pijnum Blood-
Fadmi, bædi Lijfs og Lidin. Sien
pijnar Blood-Ventar til gladvær-
ustu Sioonar miñi Saalu i minni
Andlatti, so eg sie hier iñilijfadur
ÆE og Eilijflega, Amen.

Psalm. Ton, JEsus Christus an Krossi var, etc.

Sandi Guds Son Lausnarinn,
Lambid Saklausa JEsu miñ, sem
burttookst Misgiord Mana, ÆE!
hvad var Hugur Astkiær pinn, til aumra
Syndaranna?

HErra pa klæddist Holldi Manns, hier
med tookst Lijking Pienaraños, Hormung
og Hrigdir Nauda, Smaan, Brixl, Hædd
ung,

ung, Bolvanir haña, og beiskann Krossins Dauda.

Ossan að lijda attum það er nu Hiálpræðið forpienað. O hvilijk Elsku-Giæðska! Helginnn leid fyrir Hollds Verknad: Hvors kanntu framar æskia?

Riettlætur þoldi Rangláts Pijn, Reirdist Gud fyrir Prœla sijn, hañ leysse Bond af þeim hriste, hæleitust prijsest Hiálpiñ þijn, Herra minn JEsu Christe.

Frijdasti JEsu Frelsare miñ, Frijdleik Giorvallañ mistir þiñ, lijkari Maðki enn Manni, megtugum rijrdist Mannsturinn i myrkvum Kvala-Ranni.

Lœt mier til Hiarta Hormung þijn, HErra minn gœnga og beyska Pijn; hun so Krossfesta kynni, banvœna Grimd i Brioosti mijn, til Blessunar Sálu miñi.

Lœttu mier Drottiñ Lækn i Tie, sem leidst og þoldir Brixl og Spie, Hriggd þijn mitt Hiartað sefe, Bond þijn mitt Frelse og Blessun sie, Blood-Sveitiñ Lækning giefe.

Verdi hann Smurning Sálar mijn,

sie Ofbod og Daudans Pijn, E tur hañs Endurbæti, fyrir þinn Hrakning Hvijld mier sinn, i Heilogu Dirdar-Sæti.

Hogg Alogur og Hædung þijn, i hriggelegri Kresins Pijn, sie mitt Forsvarid sæta, Astar Kos Guds og Upphefd mijn, þa eg skal neckru mæta.

Krossfesting sw sem sijnd var þier, Sigur-Teikn mitt skal jafnann hier, og Rifia-Blood þitt rauda, ein Svolun veri og Ebling mier, eins i Lijfe og Dauda.

Stein-Holum Dwfann sem i sijn, so breidrist eg i Undum þijn, ad Diofull ei Grand mier gisri, þær Benia-Skorur Skickiañ mijn, Skiool og Athvarfid vere.

Laut mig þar hvijla i Lijfi og Deyd, Lausann og frij af allri Neyd, sieu þær Sailu minne, innlælust Sioon vid Andlauts Skeid, innlijfast so þier kiñe, Amen.

Bæn a Pæskunum.

Ut af Christi Upprisu.

O!

O! HErra JEſu Christe, þu Blessade Sigur-Hofdinge, sem Diofulin sigrad hefur, Daudan uppsvelgt i Sigur, Syndena afmædd, Helvijte nidurbroted. Skiært skijn mier fyrir Sioonum þitt hellaga Rettlæti, og prijdilegt Paaska-Klædi þijns Sigurs, i hvertu þu uppreist oss Syndugum Mønnum til Rettlætis. Æ! hvad følur og aumlegur varstu ad lijta, þa þu alblodugur hlecktst a Krossenum? eñ hvad skiær og dirdlegur ertu nu i þinni Uppriſu? Hiartans Gledi er mier þetta; Þvi þo eg hrekist og velkist i Vesellde og Veladi hier i Heimi, þa trvvi eg ad eg munt med ollum Trvvudum, fyrir þijna Uppriſu verda þier uñ sijder lijkur, Dijrdlegur, Ferklæradur, Frijdur og Fagur. Æ! Blessadur sier-

tu miñ JEſu, O þu himneſke Joſeph, J hvijtu Klæde þi ns Riettlætes. Uiñ Joſeph liet Pharao Kongur wthroopa, ad hañ væri Landſins Fadir, eñ uiñ þig talar og hroopar þiñ himneſkur Fadir: Sit þu mier til hægri Handar, þangad til eg legg Ovini þijna til Skarar Foota þiña. Jaa, þu ert sa Raudi og Hvijti Vinur þiñar Brwdur Christelegrar Kyrkiu, utvalin a medal margra Pusunda. O! HErra JEſu, laat mig hafa Not og Gagn af þiñi Dijrdarlegri Uppriſu, Klæd mig Lioomande Skrwda þijns Riettlætis, og glooandi Skarti þijns Hiaalprædis, Afklæd mig Totrum Syndana, og Ilootum Lorfum Prettvijſeñar, ſo eg þurfi ecki titrandi i Forſmaan ad wtreckaſt fraa þijnu Augliti,

helldur

helldur, ad eg mætti teiknadur vera i mijnu Eſu, so sem Guds Barn, og erfa og odlast eilijfa Sæluhiaalp, med þeim Utvolldu alskijnandi og forklarudu Guds Bornum i Himneskre Dijrd. DRotten JEsu, gief mier Daglega ad upprisa af Syndunum, fyrir Ydran og Lifnadarins Betran, ad eg meigi stadfastlega og skoda, lofa og dijrka i Himnarijke, I Oendanlegum Fognudi, og hallda þar Eilijfañ Paskadag, med ollum þijnum Utvolldum, Amen.

Pſ. Ton, Guds Son i griña Dauda us Bond.

SIgur-Hofdingenn sæll JEsu, Er sigrad Diofuliñ hefur, svelgder upp Dauda i Sigur þu, Syndernar fyrirgiefur, nidurbrautstu Helvijtis hart, hier af Eijn mier Riettlætis biart, og Paska-Klædis Sigur sæa, Haleluja.

J þvi mier ertu uppriſiñ, og til Riettætis giordur; Æ hverſu varstu wtleikinn, undir Kross-Boli hordu? Enn hvad Dyrdlegur ertu nu, i Uppriſunni sæll JEſu? So Önd minni giefur æ ad siæ, Haleluja.

Hiartans Gledi og Huggun trw, hier af Sal mini streymi, i Veſolld þo eg velkiſt nu, Voladur hier i Heimi, Efalauſt treyſtir Aundiñ mijn, Uppriſu fyrir Verkan þijn, Lijkur þier verd ad lijta uppæ, Haleluja.

Uñ Joſeph Kongur wthroopar, ad hann Lands Fadir væri: Uñ þig Gud Drottin eins talar, þiñ Elſku-Fadir kiæri: ſit þu vid Hond þa Hægri mier, hier ſkulu þijnir Ovinер, Liggia til Skara Foota, fæ, Haleluja.

O þu Joſeph Himenſins hijr, J hreistu Rietlætis Klædi, Bleſſadur kom þu Drotniñ dijr, Daudans afleystur Mædi, Kongur og Vinur Chriſtiñar, kom þu nu sæll til Brwdiñar, valinn Þuſundum fleiri fræ, Haleluja.

O!

O Herra! læt mig hafa Not, af helgri Uppriſu þiñi, kom mier uppa þitt Kongleg Slot, klæddum wr Saur-Flijk miñi, Reifudum Skrvda Riettlætis, og raudu Skarti Hialprædis, uñskiptilegur er eg þa, Haleluja.

Eins teiknadur i Eñi mijn, O! JEsu læt mig vera, ei so rekiſt fræa Augsioon þijn, og hliooti Forsmaan bera, heldur eg erfi og odlist þar, Eilijfa Gledi Vegsemdar, Herskara Guds a Himnum hia, Haleluja.

Uppriſa gief mier æ af Root, fra ollum Lasta Keimi, fyrir Ydran saña og Yfirboot, i odrum so mætti eg Heimi, luta þinu Dijrdar hærstañ Hag, og hallda Eilijsañ Paska-Dag, hiælpa mier slijku Hnesi ad naa, Haleluja.

Bæn af Christi Uppstigning.

O! Þu Heilagi Voldugi Herra, Þu Drottinn JEsu Christe, Þu ofluga Lo-

af Kyni Juda, sem Sigurlñ hefur uñid, ad þjnum og þíñar Christnt Ovinum. Vier aumir syndugir Meñ, holldum nu i Dag, Miñing þíñar Dyrdarlegrar Uppstigningar, hvar fyrir vær, sem eigum og meigum Eilijf Not hafa af þinni Himnafor, segjum þier Hiartans Lof og Packir. Þu hefur sundurstitid Himnana, og ert ofañkomiñ, Þu ert i Hædina aptur farinn og hefur oss Gaafur giefid, Jaa, upplokid oss Dyrum Hialprædisins, hverjar vegna Adams Syndar apturbyrgdar voru. Þu uppstiegst af Fiallinu Oliveti, þvi i þier hofum vier Christner sañan Frid, Fognud og Gledi Saalariñar. Þir blessadir med upplyptum Hondum þijna Lærisveina, þa þu uppstiegst. Upplypt eirniñ þiñi Hendi

og

og blessa oss, so Blessumst vier. Du situr til þijns Fodurs Hægri Handar i Dijrdumi, og allir þijnir Ovinir eru undirlagdir undir þijnar Fætur. Undirtrod, O HErra JEsu, Diofulin undir vorar Fætur. Bid þu þin Fodur fyrir oss, og legdu oss Syndugum hia honum Lyknar-Maal. Drag þu, O godi Jesu, ver Hiortu til þijn i Hædir Himnaña, þvi þar er vort rietta Heimili. Laut oss hafna Syndunum eñ elska Riettlætid, laut oss so vareygdarsamlega lifa, sem ættum vier þa og þa hledann ad fara. Opna þitt Hiarta og gled oss, heyr vorar Andvarpanir, og hiælpa oss, medtak vorar Saalir, og leys oss fraa allri Neyd, þar til vier uñ sijdir med Saal og Lijkama verdum uppnumdir i Loptid, a moots vid

DRottin̄ og verdum so hiaa Drottni alla Tijma. Þier med Fodur og Heilogum Anda, sie Lof og Dyrd, um̄ Alldir Allda, Amen.

Psalm. Ton, Endurlausnarin̄ vor JEsu Christ.

JEsu Guds Utvalldi Þioon, ofstugt af Judæ Root Leon, Sigur fieckst um̄in̄, sem er til vor runnin̄, þvi kvad eg þig vid Toon.

Drottinn nu skal vor Dags Minning, dyrdarlegust þijn Uppstigning; Eins hvorja eigum: Af hvorri taka meigum, Eilyfa Uppbygging.

Himnana Gud þu sundursleitst, syndugra þegar til vor leitst, aptur uppfarinn, oss er Giof þvi kiorinn, Happ þad mijn Saal vel veitst.

Upplaukst Lijfs-Dyrum œdst Guds Mynd, Adams til-luktum fyrir Synd, uppstiegst med Giædum, af Oliveti Hædum; nytur þess morg Mannkynd.

Upplyptri Hond þinn Arf JEsu, upp-

stijg-

stiggandi blessadur þu, upplypt eins henni, yfir oss so renni, Blessunar Not þau nu.

Sialfa Fodursins Hægri Hlid, I Hædinni þu situr vid; Ovini lægdir, ad þeir nu fræbægdir, eins verdi, legg til Lid.

Fyrir oss bid þu Fodur þinn, forlijka so vor Mæleſniñ, dragdu vor Hiortu, hiedann til þijn burtu, hatt upp i Himininn.

Laat þu oss sporna Loſtum vid, so lærum elska Nijettlætid, i Vareigd þreya, vidbwnum ad deya: Þar til æ legdu Lid!

Opna þitt Hiarta: oss so gled, Andvarp vort heyrdu lijka med, hialp vorum Ondum, og Hrygdar leys af Bondum; Laat Born þijn slijkt fæa sied.

Allt þar til verdum uppnumiñ, æa moots vid Gud i Himininn, med Saal og Lijfi, Sorganna fræa Kijfi; Og olum þar Alldurinn.

Heill þa ad odlast, Herra miñ, hialpi mier Pijnu-Kraptur þiñ; þier, Fodur og Anda, fagurlega æa Enda, logd sie til Lofgiordinn.

Bæn

Bæn til Heilags Anda

æa Hviitasunnu.

Ó! Þu Heilagi Andi, þu himneski Astar-Elldur, Ljoos og Ljooma Guddoomlegrar Veru! Þig lofum vier, þig tilbidjum og æaskjum vier, ad þu Blessadur komir til vor, og upplijsir oss. Þu ofanstiegst yfir JEsu Postula i Synilegum Elldz-Loga, yfir sierhvorn peirra þig setiandi, æa þessari Heilogu Hatijd. Yfirskygg oss med þijnum heimuglegum Krapti, so ad mætti æa oss þo opinnberlega siaast, ad vier sieum þitt Heimile og Herbergi Andlegt. O! þu heilagi Elldur, upptendra breñandi Elsku i oss til allra Himneskra Giæda. Myk þu og verm vor

Hiorty

Hiortu, med Jl þínar Naudar, Hugsvala oss i Of-Hita Eimdaña, og burttaktu alla Klæku og Ofbod, Hrelling og Kvijda Samvitskuñ-ar. Lauga og hreinsa vor Hiortu med JEsu Guds Sonar Bloode. Græd þu allañ Svida, Saar, Boolgu og Prota Syndaña. Lækna þu allar Meinsemdir Hugar-ens. Þu blessada Ljoos, upplijs Myrkur vorra Hugskota, og leid oss i allañ Sañleik. Þu blessadi Leid togiñ, leid oss Hættulaust giegnum alla Hættu og Hormung, til Sæ-lu-Hafnar eilijfs Ljfs. Þu lietst JEsu Christi Postula tala imisleg-um Tungum Guds Stoormerki; Bless þu vort Tungumaal, ad vier tolum uñ þijnar Dasemdir: Laut oss ei tala þeirri gomlu Tungu O-gudlegra Heidiña Maña, þeir ed

af Gude eckert vita, hverra Tungumaal er Bolf, Hæd, og skañarleg Orð, hvad ad reiknast maa Tungumaal Diofulsins; heldur laut oss, O Heilagi Andi, tala peirre Tungu er þu siaalfur kiennir, sem er Psalmar, Lofsaungvar, Andleg Kvædi, Bæn og Packargiærd: Og þo vorir Vitsmunir og Maalfæri sieu Haalfverk, Jaa, oft Hiegoomlegt og Heimskulegt, þa gior það allt Aheyrilegt og fullkomlegt fyrir Eyrum Drottins, þaungad til vier mñ sijdir komumst þaungad sem Haalf-Verkid tekur Enda, og ein Eiltjf og Himnesk Fullkomnun skiedur i þeim Himneska Haa-Skoola Eilijfrar Dijrdar, þar vier faaum skilid og numid þau Ouñræðilegu Ord, sem Postuliñ Paulus heyrdi i þeim Þridia Himni, og eingiñ kañ hier i

Heimi

Heimi ad undirstanda og wtskijra. Hier um̃ Bænheir oss Gordi Heilagi Andi, med Fodur og Syni Lofadur og Blessadur, etrn Gud um̃ Alldir Allda, Amen.

Psalm. Ton Kom Skapari Heilagi Andi, etc.

KE! Kom Blessadur Edla Liods, Andi Heilagur til vor in̄, Hvijld og Ieinging hiæa oss kioos, Helgunar ædsti Giafarin̄.

Yfir Postula dfann stiegst, Elds-Loga Sijnilegum i, æ þessari Hætiid: Þeim og liest, kinn Krapt auglijsa uppæ nij.

Yfirskyggi han̄ eins i Dag, oss medur Nædar-Krapti sijn, læt þad æ vorum lijsast Hag, ad lifandi sieum Biili þijn.

Tendra þinn skiæran̄ Elsku-Eld, i oss Gudlegra Dygda til, Verm þu og Mijk vor Hiortu hrelld, med Hunneskrar þinnar Nædar-Il.

I Sar-Hitanum svala oss hier, Sorgana̋: Og Kiælu Neydinar, Ofbodi, Hrell-

ing,

ing Vijli ver, og vondum Kvijda Samvitskunnar.

Hreinsa nu betst vort Hiartans Faar, med Herranns Bloodi og innra Mann: græd alla Beolgu, Svida, Sær, og Syndanna Prota Banvænann.

Hugarins lækna hverskyns Neyd, Hugskotsins upplijs Myrkurinn, Hættulaust gegnum Hormung leid, Himnarijkis i Fognudinn.

Aftookst Postulum Orda-Skort, ynisum Twngum begæfader, Twngumæl Blessun teikna vort, so tali um̃ þijnar Daadsemdir.

Læt oss ei tala Twngum þeim, tijdkudu fordum Hæd og Bloot, i forblindudum Heidnis Heim, heiti þad Satans Mælgi lioot.

Helldur læt oss adhyllast þær, hveriar þu verdur kiennandi, Psalmar og Andleg Kvædi kiær, kriddud med Bæn og Packlæti.

Eñ þo Vit bædi og Mælid Mañs, miog

dofid

dofid veikt og Haalfverk sie, gior pad fyrir Eyrum Giafarans, gyrnilegasta Verkfære.

Þangad til loks vier lendum þar, Lijfsins sem giorvallt Haalfverk dvijn, og eilijf Fullkomnan upplioomar, i þeim Dijrdar Har-Skoola þijn.

Vanskilid þa ei verdur þar, hvad vita þurfum Gudi hiar, sem Þaall i Himni Þridia þar, þessa Heims feck ei gitskad ar.

Um þetta Bænheyr oss þin Lijd, Andi Heilagur Myskunar, med Fodur og Syni fyrr og sijd, frægst lofadur um Alldirnar, Amen.

Bæn a Bænadogum,

fyrir Guds Christni.

Jlifi, Almaartugi, Sterki og Volldugi Gud, þu Drottin Zebaoth! Vier þijn fautæk Born, þijn litla Hiord og Saudir þijns Haglendis, innflj-

um

nm til þijn ad þeſſum Hæſkaſam-legum Kvolid-Tijma Heimſins, ad hverium Diofullinn ſtormar i ſijnum Limum, a moti þijnſ Chriſtni, og vill hana uppſvelgia, ſierdeilis fyrir þann ſkædaſta Ovin Kroſsins Chriſtſ Tyrklañ, og adra Tyraña. Siau þu, DRottinn, hann hefur illt i Sinſ vid oſs, og vill oſs eydileggia. Þar fyrir DRottiñ miñſtu vor. Vier medkiennum, vier hofum ſyndgaſt med vorum Forfedrum, verid Ogudlegir, og fallid fra þier, og forþient þijna Reidi. Eñ nu, DRottinn, vier vilium ſiwa oſs til þijn, þvi hvor kañ añar ad hialpa oſs? Vier ſkialfum og titrum, Sverd þiñar Reidi er wtdregid, og Ovinanna Hugur er griñur vordiñ, Borniñ eru ad Fædingu kominn, og veina

þyng-

þwnglega, rijs þar fyrir upp Drottinn og hiaalpa oss, fyrirgef oss vorar Syndir, og ystrlett þín Arm legg oss til Hlijfdar. Uppl wk þijn um Augum, og sia Grimd þess Bloodgjruga Tyrañs, upplywk þijnum Eyrum, og heyr hañs Gndlostun, med hverri hañ lastar þitt Heilaga Barn JESum, og forsmaar hañs Pijnu. Vakna upp DRottiñ vor Gud, og wtaus þiñi Grimd yfir Lastara þijns Sonar. Laat Christneñar Ovina Hendur og Kute skiaalfa sem Balthazars, set Hrijng i þeirra Nasir, og Beitsl i þeirra Munn, sem Senacheribs, laat þa uñ Hæl sin wast og til Skañar verda, sem Ovinu Davids. Miñstu DRottinn, ad vier erum leystir med hijns Sonar Blodi, og erum hañs Brwdur, laat oss ei

til

til Skañar verda, þvi vier vonum ad þig. Uñum vora þijna Christni med þiñ Vernd, vertu eiñ Elldleg-ur Mvr ad millum þinna sannra Israelita og þeirra Ovina, þa vil-lum vier þacka þier og þioona alla vora Lijfdaga. Auglijs þu, Drott-iñ, ad þu hialpar þeim er þier tre-yста, so ell Versldiñ medkeñt þitt Magtarvelldi. Bænheyr oss, vor Drottiñ, og laat vort Akall koma til þijn i JEsu Nafni, Amen.

Psalm. Ton, O Gud vor Fader sem i Himnar

DRottiñ Zebaoth oþriootanlegs Al-mættis! Innflijum vier þijn aumu Born, undir þitt Naadar Velldi, su lijtelmootleg litla Hiord þijns Haglend-is, hroopar til þijn uñ Hialp og Vern, Heimsins ad þessu Kvolldi, hatskur þvi Diofull hreifir sier, hañs Limir storma lij-ka, Tyrkiñ og adrir omilldir, Ossookn hef-

iande

iandi slijka, i mooti Christni þiñi ei þve r þeirra Osstækid rijk a.

Siæa Gud, i þeirra Siñi foolgiñ Svika Rad, hyggia þeir Eydilegging ein, yfir oss skuli detta, þar fyrir Drottiñ, þenk til vor þinni Naud; Jætum nu Synda margfolld Mein, og misg forskulldad þetta, Ogudlegir þvi vorum vier, Veg genguni Forfedrauna, syndgad hofum, fallid frá þier, og forþient Reidi sanna, enn aptur til þijn uñvender, ydrustum Misgiordanna.

Hver kañ oss añar Hiælp ad sijna helldur enn þu? Ovina fyrir Haturs Hug, og Handar þinuar Sverdi, skiælfum vier aumer, tijstum bædi og titrum nu, þvinglega veinum, þrijtur Dug, þad sem Born Joodsiuk verdi, upprijs Drottinn og ecki bijd, aalijt færaada Saudi, þirm og fyrirgef þijnum Lijd, þreyngir ad Neyd og Daudi, upplaattu Naadar Augunn blijd, aastormar Drekinn raudi.

Heyr þess Tyraña Himin-Lostun Herra kiær, Frelsarann JEsum foraktar, og for-

smaar hañs Pijnu, vakna minn Gud og Blood-Hund þennann burtu fær, vtáus Grimd þinnar Akefdar, yfir hanns Daga Lijnu, Balthasars skiell þu Önd og Hue, hrignandi laat hann fara, beitstadur Senacherib sie, set Hrijng i Nos hañs Skara, afmæ þæ Davids Ovine, eingum þeim Sverdid spara.

Miñstu þess Drotteñ, Endurleyster eruin vier, med Bloode Christs og beiskre Pijn, Brwdur JEsu æstkiæra, Elldlegum Mwr þvi umgyrd alla Herra hier, Hiartans Jsraelita þijn, þad skal þier eilijf Æra, Hialpadu þijnum litla Lijd, laattu siæ Mætt þiñ rijka, aptur þig lofum allañ Tijd, æ hier og sijdar lijka, i Ást og Myskun Eining blijd, ælijt þu Beidni slijka, Amen.

Bænir æ Misseraskiptum.

Bæn i Jnngaungu Sumars.

Þu Heilagt, Vijse, og Volldugi Gud! hvad Dæsamlegt er þitt Nafn i øllum Londum? Hvad lofleg er þijn Skickun? Hvad Almattugt er þitt Ord? Þu hefur adgreint Tijmana, þu hefur skickad Sumar og Vetur, Frost og Hita, Regn og Snioo, hver Skickan allteret nockru Citt skeikar, so leingi þad Veroldinn stendur, og med því vier hofum enn nu aflifad eitt Vetrar-Tijma, og byrium nu nijtt Sumar-Tijma, bidi þockum vier hier af Hiarta, alla Fodurlega Velgiørninga til Lijfs og Salar oss veitta Nootl og Dag. Vier hofum bygt eitt kallt Land, þo hefur þu, Drottinn! Klædt oss tvofolldu Klædi, sem er Riettlætid og Hiaalpræsid, Jæ, Andlegri og Lijkamlegr

Blessan hefur þu prijdt oss, þu hefur hlijft oss fyrir Diofliinum og hans Vielum, fyrir Stoor-Hardindum, Land-Plægum, Ljf-Tioonl og Lima-Brotl. Blessad sie þitt Heilaga Nafn ad Eilijfu. Byrdstu ad fyrirgiefa oss vorar Bloodugar Syndir, Jllsku og Opacklæte i JESU Nafne, og nu framűveigis, gief oss eitt gott, blijdt og blessad Sumar i JEsu Nafni. Korona þu Miserid med þinni Goodfysi, og lat þijn Foot-Spor driwpa af Feitt. Bless þu vorar Saaltr med þijnu Heilaga Ordi og Sacramentis. Lat þín Frid vera yfir oss og þijna Blessan a vorum Strætum. Bless Himintiń, Lopt og Jord, Vatniń og Siooiń og allar Skepnur, lat oss meiga glada syngia: Veturinn er mjúklidinn,

Veg,

Regn og Snioor er i burtu, Blo-
omsturin hafa Knappana feingid,
og Turtildwfan lætur til sijn hey-
ra i voru Landi. Blooniga þu
Jordina med Avexti, so Dalernir
standi þickvaxnir af Korni, og
Kvikfienadurin beri sin Avext.
Lat vor Alldine bloomgast, og vor
Matar-Hwss audgast. Bevara
Fodur-Landed frau Hervijkingum,
hættri Sott og Hauska siukum, laat
oss i Fridi vorrar Atvinu leita, og
wtrietta vorar Hendlanir til Lan-
ds og Vatns med Farsælld. Bless-
þu Konglega Stioornan og alla
Landsens Yfir-Herra. Prijd
Kleñedoomeñ þijnu Hiaalpræde,
eñ bless Husstioornareñar Biorg
og Nærung. Uppfyll allra Naud-
þurft eptir þijnum Dijrdar Rijk-
doome i Christo JEsu. Lat vor

Hiortu bloomgast med Liliom Gud hræddsluñar og goodra Dygda, so Sumarid sie svo vel iñra i oss, svo sem hid ytra, upp og nidur og allt uñ krijng. Laat oss med Sumar-Fuglunum sijngia fagrañ Sumar-Saung kofgiordariñar þijnu Nafne. O! JESU, Vertu oss ollum Ein-blessud Sumar-Giof, og leid oss uñ sijder i þad himneska fagur-bloomgad Sumar eilijfrar Dijrdar, Amen.

Psalm. I Ton, O Gud Heilagur, Heilagur, etc.

KJU Volldugaste og Vijse Gud, Regsamest Nædþijn Hæblessud, og Nafn uñ giorvar Grundir, hvad Lofleg er þijn Skickan skijr? Skordud Almætte Bod þijn dijr? Adgreint fleckst allar Stundir, Skickadir þu þad, Kalldañ Vetur, Sumar-Hitiñ, millda meigi, skeikar su Bodun wr Skordum eigi.

Nu

Nu birium Sumars Nya Tijd, nu er afliſud Vetrar Hrijd, þockum vier þvi Aſtlega, Andar og Lijfſins allar þier, Oteliañlegar Velgiorder, Nædugar Natturlega: Land eitt, lijtt heitt, hefum bigt, þu hefur lagt oſs Hiælpar Klæde, og Rettlætis Skrwdañ oſs rietter bæde.

Andlega Bleſſan oſs lietſt fat, eirniñ Lijkamans Þorſum nat, afvendter alla Vega, Dioflum, Lijf-Tiooni, Lima Neyd, Land-Plægum, Soott og braudum Deyd, ſlijkt prijſum Sijfelldlega, JEſus, JEſus, allar vorar, ærid ſtoorar, Jllſku Syndir, fyrir þijnar oſs forlæt Undir.

Fadir, þig bidium Frañveigis, Farſælldt Sumar til Argiædis, oſs veit i JEſu Nafni, Goodfijſe krijn Miſſerid med, mat tug i þitt drivvpi Footſpored, af nooglegu Nægta-Safni: Gud miñ, Gud miñ, Ordid hreint og Sacramentiñ, bleſſa oſs bædi, Frid þiñ og allskonar gief oſs Giædi.

Himininiñ bleſſa af Hædum þijn, Hafid, Land, Votn med Skiepnum ſijn, ad ſie-

um gladt Sijngiandi, Vetur og Snioor umlidid er, vtsyrijnga Knappa-Bloomstrid fer, Dwsañ leikur i Landi: Jesu, Jord su Avoxt beri, og Alldin færi, eñ Alfrioosgadur, Kiæti vor Matar-Hws Kvikfienadur.

Fodur-Landid forsvara best, Fridiñ og Blessan vidteingest, Landid og Lijds Atvinna, Konuglegt Valldi og Stioornarstid, styrk Kiennidoom og Hws-Standid, læt alla Farsælld fiña, uppfill, og still, allra Naudsyn, Nægtum med, i Naad og Fridi, ollum so verdi pitt Laand ad Lidi.

Læt Hiortun bloomgast Lilium best, Lifandi Dygdir auglijsest, ad Sumared so vel standi, Jñra sem Ytra, Allt umkrijng, upp og nidri i pessum Hring, Loffaung Fugla leikandi: Vert pu, vor nu, Sumar Giofiñ, sem oss hefur, sijdarst alla, til Himen bloomgvadra Sumar-Salla, Amen.

Bæn i Jñgaungu Vetrar.

Eilijfi Gud og Myskunsami Fadir! Þu allra Hluta Skapari og Stiornari! Undir Festing þinar Naadar lifum vier enn nu, og eigum enn nu Eirn Vetrar Tijma ad uppbyria. Því þockum vier þier fyrst af Hiarta allar Fodurlegar Velgiørder, sem þu ad þessu umlidna Sumri og alla vora Æfi oss veitt og giefid hefur, til Lijfs og Sælar, so eingiu Olucka edur O-æran hefur skadad oss, eingiu Hauskasemd grandad oss, heldur hefur þijn Hægri Hond hlijft oss, þijn Myskun hiælpad oss og blessad vorar Sællr, þitt heilaga Ord endurnært oss. Þu bloomgadir vora Twn-Akra, og audgadir vor Matar-Hvs, Jæa, Allshaattada Næad og Blessan afstu oss. Blessadur siertu Or-

lautasti og Goodgiarnasti Giafar-
ñ, sem oss þijnar Skepnur aun
Eftirtalna og Betalings so Rijk-
uglega forsorgad hefur. Eñ vier
hafum Syndgast og verid Oþack-
lætir, mettad oss eñ gleymt þier.
HErra Gud, Myskuna oss, og
oss Naudugur i JEsu Nafni,
hans Nafni bidium vier allir
med einum Huga: DROTTinn
Gud, Blessdu oss goodañ og farsæl-
añ Vetur. Afstijr þu Dioflin-
um, so hañ hverki eytri Loptid nie
grandi Jordunñ edur Stoonum
edur neckru edru, Helldur ad vier
naettum undir þiñi Blessan vakna
og sofna, sitia og ganga, reisa og
Naudsiaga a Stoo og Landi. Af-
stijr allri Oarran, Hwugri, Drep-
soott, Hardindum, Otjrtijd, Land-
Plaagum, Stormi, Skruggum,

Eld-

Elldingum, Snioo og Vatnsflood-
um. Vertu hiaa oss HErra hvad
Kvollda tekur, og aa Dagiñ lijdur.
Vertu DRottin vort Lioos, sem
aldrei undirgeingur, Vertu Ad-
stod Naudstoddum, Frelsi Fauaad-
um, Huggun Hrelldum, Hugsvol-
un heim Freystudu, og eilijf Gledi
ollum Trwudum. Uñ oss med
Gledi Veturiñ ad vtenda, og Su-
marsins Blooma (þocknist þier s. o
leingi ad lauta oss lifa) aptur ad lij-
ta. Sierdellis uñ oss, ad vtend-
udum vorum Lijfsstundum, Eilijfs
Lifs niootandi ad verda, fyrir
þijns blessada Nafns Sakir, Añ.

Psalm. Ton, Komiñ er kalldur Vetur.

Fadir Dr Giædskuñar, alla sem
Hluti skapadir, Astsemdar enn nu
þiñar, undir Festingu lifum vier,
Vetrar so eptir eigum, uppbyria Nija

Tijd, þackaþar fyrir meigum, þier Ein ing Nadar blijsd, umlidiñ er oss lienti, Argiædis Korn-Tijmañ, sem Þorfum Manna þienti, þæglega Farsælañ.

Sáalar og Lijfsins lijka, Lidsemdir allar þockum vier, O! Hiartans Elskañ rijka, Olucku og Slisum fordader; Eingiñ Daaran skaddi; Jaa, eckert Hraska Grand; Enn Ord þitt allvel gladdi, Ond bædi og Lijfsins Stand, Akra lietst allbloomlega, audgadir Matar-Hws, ollum Nægtum nooglega, Nadugi Gud JESUS.

An Penings, Orlaataſti, Eſtirtalnalauſt forſorgar, Giafariñ Godgiarnaſti, giorvallar þinar Skiepnurnar; vier i Vondſku framſtreymum, Vanþock lætum i Tie; oss mettum, eñ þier gleymum, O! Gud-þad forlaate, Drottiñ, i einum Anda, Oskar þitt Barna-Safn, Virdſt oss Veturiñ senda, Værañ i JESU Nafn.

Afſtijr Andſkotans Vellde; Ei so hann grandi Lopti og Sioo, og ollu hans Of-

velldi,

helldi; Uñ oss ad lifa i Fridi og Roo, Sofa, Sitia og Vaka, Sij-bleſsudu mi i þier, Reyſa og Ræadſlag taka, þo rijkium farſæler, Hwngri, Drepſoott Hardindum, og hverju ſem ſkada mæa, Oſs þijnum Unga-kindum, afvendtu længt i fræa.

Vertu hiæa oss O! HErra, hier þvi ad kvollda tekur miog; Afplæana vort hid verta, Voladra Huggun gledileg, Naudſtoddum nækvæmaſta, Næring og Heilnæme, Athvarfid Jñdælaſta; Uñ oss med Gladvære, Veturiñ wt ad enda, og Sumarid lijta fær; Sijdarſt læt þu oss lenda, i Lijfs Hofn þier ſiælfum hiæa.

Bæn þa Skruggur, Stormur og Oganatr gæuga.

OGrottiñ Gud Zebaoth, Þu Sterki og Hrædilegi Gud, Þu Herra Himins og Jardar, Vertu oss Aumum Mönum Næadugur, Læt oss ecki fordiarf-

ast i þiñi Reidi, Vier medkiennum vorar Syndir, ad vier hefum forþienad þijna Reidi, ei sijdur eñ þeir, sem fordiorfudust i Vatns-Flodinu, edur þeir i Sodoma; og med þvi þu sijnir med þessari Ognan, ad þier bvi eitthvad i Siñi vid oss, þvi snvum vier oss nu til þijn, og frañfollum fyrir þier med Otta og Hræddslu. Drottiñ, hvor kañ ad standast fyrir þiñi Reidi? Fiollin hræraft, Jordiñ skielfur, Skoogarnir hriftaft og Villu-Dijrinn hlaupa i Felur þa þu reidift, Loptid leiptrar og Skruggurnar duna, þvi þu ert eirn Volldugur og mykilsháttar DRottiñ, þa þu frañbrunar i þiñi Dijrd. O! Drottiñ! mirkuna oss, og frelsa þitt Fiolk med Fridi, Verndu vort Lijf, Hws og Heimili, og allar Skiepnur.

Set

Settu Oguantiñi sitt Takmark, og bevara oss fyrir braudum Dauda og allri Olucku i JESU Nafni. Lattu Byrtu þiñar Naadar vera yfir oss, So sem Israels Foolki, þa Myrkuriñ geingu i Ægypta-Landi. Hallttu þiñi Hendi yfir oss, Svo sem þu giordir Moysi hia Steininum. O! HErra JEsu, vertu Adskilnadur a milli vor og allrar Olucku. O! Þu Heilagi Andi, Teikna oss med Bloodi JEsu Christi, svo sem Dyrastafir Israels Foolks Hwsa voru med Þaskalambsins Bloodi rioodradir, so Fordiorfuniñ skadi oss ecki. Bænheyr oss vor DRottiñ, Heilagi HErra Gud, Heilagi Sterki Gud, Heilagi Lijknsami Lausnari, Þu Æfiñlegi Gud. DRottinn blessi oss og vardveitti oss, DRott-

iñ

tũ læta sijna Asioom ljjsa yfir oss, og sie oss Myskunsamur, Drottin sinwi sijnu Augliti til vor, og giesi oss Frid, Amen.

Psalm. Ton, Til þijn Heilagi HErra Gud.

Ou Hrædilegi HERRA Gud, Heims- Kringlunnar Skapari, Myskunar Hond þijn hæbleſſud, hun sie vor Naudhialpari, vorar med-kiennum Misgiorder, mooti sem hofum drygdar þier, vægdu Lijfsins Lausnari.

Rek oss ei undir Reidi-Liar, Reidi þo forþient hofum, sem þeir fordum til Sodoma, og socknu i Floodsins Kofum; Enn fyrst ad Ognan ytir þu, eitthvad sem bwi i Sinni nu, ea þier med Ydran lofum.

Framűfollum þvi med Felmtur vier, fallnir i Hrædslu og Kvijda, hvor fær Gud stadist fyrir þier? Fiollinn þad læta bijda, þaug renna þegar reidast fer, riena Dijrunum Kraptarner, hristist Verolld-inn vijda.

Loptid

Loftid i Hædum leyptrar þar, lijka Skruggurnar duna, miog þvi ad ert mikilsháttar, mín Gud, þegar frambrunar, Fiemuni vora frelsa og Lijf, Fridur þin sie vor allra Hlijf, Lijkn þa oss mest uñ munar.

Tilsettu Ognan Takmark sitt, tepp Slis og braadañ Dauda, legdu oss Naadar Lided þitt, sem Lijdnum vid Hafid Rauda, halltu yfir oss Hendi þijn, Heill og Blessan þa alldrei dvijn, i Veine vorra Rauda.

Olucku hlijf oss allri fraa, O! DRotteñ JEsu goode, Heilage Ande hiaa oss staa, HErra vors teikna Bloode, eins og med Lambsins audkiender, Israels Dyra-Staferner; So stande þijnar Þiooder.

Bænheyr oss DRotteñ Bænheyr oss, Bænheyr oss Preñing sæta, gief vorum Saalum Gledi-Kofs, Graat þeirra laat hafi mæta, Israels Blessan yfir oss sie; Jñ til hun verdur leidande, sijdarst i Sælu aagiæta, Amen.

Bæn

Bæn i Stoor-Soottum, Hardendum og Land-Plagum.

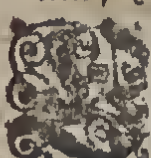

Ilijfe, Myſkunſame Gud, þu ſem giorer Myſkun i Puſund Lidu, þeim ſem þig elſka og vardveita þijn Bod, eñ vitlar Raunlætis Fedraña a Bornum i Þridia og Fioorda Lid, þeim ſem þig hata. Vier, þijn fæktæk Born, medkleñum ad vier hofum vel forþient þeſſa Plægu med vorum Syndum, Jæa, og eñ þijngra, ef þu villder gæanga i Rett vid oſs. Eñ nu Drotteñ ſnuum vier oſs tilþijn medAudmiſkt og Ydran. Vier hofum ſyndgaſt med vorum For-Fedrum, vered Ogudleger og falled fraa þier. Vier hofum ecki hlijdt þijnum Þienurum, ſem bodu

udu oss Riettlætesins Veg, heldur hofum vier kastad þijnu Orde, at Bak oss. Vier hofum stæalfer med vorum Syndum vtdreigid þitt Sverd i giegn oss, og þvi klemur þijn Reidi yfir oss, Jæa, er þvi Von ad reidest þu, Heilage HErra Gud. O DRotten! vert oss Lijknsamur i JEsu Nafne, og lætt ecki Straffed eilijflega liggia a oss. Lætenu þijn Hond af, so sem þu sagder til Engelsins at Drepsoottar-Tijmanum. Lætt þijna Sool skijna yfir oss, epter þa Plæaning er vier hofum lided. Lætt þitt Hiarta hneigtast til Mosskunar yfir oss, sua vor u Faungelse i Vegsemd, sem Manasses. Sua vorum Fiotrum til Frelsis sem Jobs, þa hann bad fyrir sijnum Vinum: Vier bidium fyrir vorum Vinum, sem ern Lijf og Gotz, Era

og

og Velferd, og allt þad þu oss gief-ed hefur. Heyr vora Bæn, sem Da-vids, þeink þo ad vier erum þijn Born og þijn Handaverk, Endur-leyster med Bloode þijns Sonar. DROTTeñ! Ei lofa þeir Daudu þig, og engiñ af þeim sem nidur-stijga til Helvijtis, helldur vier sem lifum, vilium kuñgiora þijn Verk. DRotteñ, heyr þu vora Bæn, og laat vort Akall koma til þijn! I þier DRotteñ er all vor Von, þar fyrir laat þu oss ecki neitt til Skaña ar verda, Amen.

Psalm. Ton, Aller Guds Pioonar athuged, etc.

MIlldasti Gud, er Myskunar, miñ-est i Þusund Lidu, þa sem Ottast allstadar, Ord þitt og Nafned vidur, enn Vondsku Fedra vitiar hier, Vitna þad Fioordu Ættkvijsler, þeirra þig meta midur.

Fa-

Færaudir jaatum Fadir kiær, forpienta Plægu slijka: Þyngri þo yrdi, þeckium vær, þad verdugt einnig lijka, aptur vier snwum Jdran med, Audmykt synandi og hlijdugt Sed, Myskunsemd riett oss rijka.

Verkin vor hafa Nafn þitt nijdt, numu Braut For-Fedranna, Ordum þijn kastad, ecki hlijdt, Umvendum Kiennimanna; Þannig gegn oss þitt ginntum Sverd, geysandi hvers nu lijtum Ferd, i Ressing Illverkanna.

Raunar er Von þo reidist þu, Riettlætis Herrann goodi, Liknsamur vertu Lydnum nu, linadu Straffsins Floodi, Aft þijn sem Fordum Einglenum, ea þeim Drepsoottar Tijmanum, Ressingum riena bioodi.

Lættu Sool Naadar skijna skiært, Skwr eptir Þiaaninganna, lat Hiartad til vor hneigiast kiært, Hretid mijk Alagaña, i Frelsi snw þessu Faangelsi, sem Fordum Job og Manasse, giordir þu, Gædskann sanna.

Bid-

Bidia Job fyrir Vinum vañ, vorum eins Naadar kiooſum, eru þad Lijf, Saal, Aleigann, med Æru og Velſtands Rooſum, ſem Dauids Bæn, heyr Beidni þa, Born þijn og Handverk miñſtu ac, Happi ſo gladir hrooſum.

El ſyngia Drottinn daudir þier, nie Dijkis Hyſkid ſnauda, helldur ſem lifum Herra vier, hoolpnir fyrir þinn Dauda; Akall vort heyrdu, O Guds Son! J þier vor ſtendur Trw og Von, þeynk til vor þinna Sauda, Amen.

Bæn um goodann Afgaang.

Almaattugi, Eilijfi, Myſkunſami Gud og Fadir Vors DRottinns JEſu Chriſti, Þu ſem Mannſins Lijf og Saalu inyndadir, og lætur Mañiñ aptur i burtu deya, og til ſiñar Moodur Jardarinnar aptur hverfa. Eg

aum-

aum syndug Mañeskia veit, ad eg æa i burtu ad deya, og Veg alls Holldz gænga, vid Vini og Verolld skilia, eñ Tijme og Maate mlius Dauda er mier huliñ; þar fyrir bid eg: Upplijs mig, DRottinn, med þijnum Heilaga Anda, ad eg kunni mig Christelega hier til ad biva, so eg mætti deya Riettlætra Mañna Dauda. Upplijs mijn Augu, so eg sofni ecki i Daudanum. Gef mier hæga og sæluga Dauda-Stund. Gef ad mijn Utfor verdi farsæl, fyrir Dauda mijns DROTTIñS JEsu. Endurnær mijna Sæl med Holldi og Blodi mijns DRottiñs JEsu. O! Du Heilagi Andi, mijk og sefa alla Ogn og Ofbod Daudans, med þijnum Sætleika, og Miñing Christi Bloods Sveita. Drottiñ, eg bijd

þijns

þijns Hialprædis sín Jacob. Laat mig í Fridi fara, sem Simeonem. Opna mier Himinin sem Stephano. Laat mig odlast Rettlætisins Koronu, sem Paulum. O! JEsu, opna þær Bloodfogru Dyr þínar Sijdu mínt Sælu í Andlætinu. Gef mier Fyrirheit um Paradijs, sem Ræningianum. Laat þijna Eingla flytia mijna Sæl í Fadm Abrahams, sem Lazari. Laat mitt Sijdarsta Ord verda sem þitt á Krossinum, so eg eilijflega Sæluhoelpin verda mætti, Amen.

Pf. Ton, Ein Tijma var sá audugur Mann.

Jlijfe Almættuge Gud, ætijd sie Stiórn þijn Hableesud, vors JEsu vijsi Fadir, Manninn lietst fordum myndadann, med Sælu og Lijfi giæddir hann, Utfor hans ásköpudir, ad burtu deya Madur mæ; Til Moodur sinnar

sinnar Jardar par/, apturhverfa nær fer hier frai.

Af þessu veit eg aumur Mann, einninn Holls Gotu Stijginn þann, gaanga skal Lijfs mijns Lijna, Ast-Vini kvedia og añad mæa, er mier þo Tijmi og Mæti sæa, hulinn uñ Helfor mijna, Drottiñ eg bid þar fyrir þig, þiin Naad mier stiooorni Volduglig, ad betst til hennar bwi eg mig.

Upplijstu naadugt Augunn mijn, ad ecki Svalu Daudans Pijn, skadi, nær skilst fra Liiki, Drottinn gef hæga Dauda Stund, Dijrd og riettlaatra Mañа Fund, hiá þier i Himnarijki, so fæi eg Utfor farsæla, fyrir Dauda mijns Lausnara, sem betst kann mig ad bevara.

Heilagi Andi Himna-Rañs, med Holdi og Bloodi Frelsarans, Endurnær þu Önd mijna, hanns beiskru Kvala Blood-Sveiti, og blessadur þiñ Sætleiki, virdist þa Vægd ad sijna, so Ofood Daudans Ogn og Neyd, allt verdi mier at þeirri Leid, sefad og mijkt med Drottinns Deyd.

Herra, eg bijd þijns Hiælprædes, hlacka sem Jacob æ til þess, ad lijknir þijnum Pisoni, Drottinn sættu mig fara i Frid, Fodurlands heim i Fakmarkid, med sælum Simeoni, eins og Stephano opna mier, i burtu þegar deya fer, Himininn uppi þar hiæ þier.

Lyfsins Coronu læt mig fæ, lijka sem Paulum Himnum æ, JEsus, miñ kiæri Christur, siælsur opnadu Sælu mijn, Sijdu Dyrnar Bloodsogru þijn, i Andarslitrum ytstu, Fyrirheit þitt eg segiñ kijs, Frelsari minn uñ Paradijs, Lofun Ræningia vard sw vijs.

I Fadm Abrahams Ondu mijn, Englar blessadir leidi þijn, sem Lazari þess piæda, Andlæts sie loksins Ordid mitt, eins og sijdarst æ Krossi þitt, til Trwar Dugs og Dæda, Æfinnlega hier so eg sie, Sæluhoolpinn i Voninne, enn þar ad Raun og Reynslunne.

Añ

Ñar Bæt-
UR.
Bænir fyrir adskillanmlegar Persoonur.

Kiennimanns Bæn.

O HErra JEsu Christe! Þu ædsti Keñimadur og Høfud Safnadarins, þu sem hefur innsett þad Heilaga Predikunar Embætti, sllum trwudum til Sæluhiælpar, og hefur sett mig Overdugañ til þess Embættis, ad foodra þijna Saudi med Lærdoomi Heilags Evangelii: Eñ med því eg kieñi miñ Veikleika i so Heilsqu Embætti, því bid eg þig, miñ DRottiñ JEsu! Send mier Naad

og Styrk þijns Heilaga Anda, hvor mig upplijsi og minar Varir œhræri, ad eg i þessu Embætti, þier riettilega þioni, og mier til-trwudum Sofnud. Upplijs miñ Skilning, ad eg kuñi riettilega ad sundurkliwfa Ord Saunleiksins, med Hoogværum Amiñingum og Heilsusamlegum Kieñingum, svo mier tiltrwad Pund mætti œvbatast. Vardveit mig fyrir Diofulsins Bielum, Villu Lærdooms og vondri Hneixlan. Gef mier glooandi Anda og diarflegañ, ad nidurþagga þverbrotna, straffa, Ogna og œmiña med allri Hoogværd, hugga og leidrietta þa Volundu og villtu, ei fyrir Sakir skieñilegs Aviñings, heldur vegna Elsku þijns Nafns. Laat mig ei letiast þo Hitti og Erfidi Eymda og Of-

soekna

sookna mæti. Vardveit miẽr til-
trwada Saudi, fyrir Dioflinum
og allri Olucku, Lijfs og Saalar.
Gior miña Tilheyrenda Hiortu
ydrandi sem Niniviteña, adalæxtiñ
sem Lydiæ, Breñande sem Tveggia
Lærisveina til Emaus Reysandi,
so þeirra Hiortu mætti verda fyr
gooda Avaxtarsama Jord, og þeir
mættu med Maria wtveliapad go-
oda Hlutskifti, og sijdañ mættum
vier allir komast til eilijfrar Dijrd-
ar og Saaluhiaalpar. Hier miñ
Bæneyr mig miñ sætasti JEsu,
med Fodur og Heilogum Anda,
Bleſſadur uiñ Alldtr, Amen.

Psalm. Ton, JEsus Christur, ad Jordan kom., etc.

Færaſti JEſu Christniñar, Kon-
ungur Hableſſadur, sem ert Hof-
ud þijns Safnadar; Su Edsti
Kieñemadur, eitt Predikunar Embætti,

Jñsett Trwudum hefur, ad foodrud þar med Saalen sie, sañan Krapt þessu giefur, Vakande sijst hvor sefur.

Uppa mig soddañ Embætte, Overdañ leggia villde, ad eg med Lijfsins Lærdoome, Lijfga Hiord þijna skylldi; Enn eg Veikleika a mier finn, Evangelio þiena, af þvi bid eg Gud Andañ þiñ, Adstod og Naad mier liena, Hiælp so eg feingi siena.

Ahræri Varir Andiñ saa, Embætti giett eg þiooni, Leidandi Veigiñ Lijfsins ..., Lijdiñ fraa Saalar-Tiooni, so ad hreint Ordid Samnleikans, eg sundurkliwse bædi, med Amiñing til Almwgans, og ebli good Heilrædi; a Pundi so Guds mijns grædi.

Vardveit mig Diofuls Vielum fraa, og Villu-Lærdoomi skiædum, Hneixlun fro steytist aungri a, Adstod mier send af Hædum, dærligañ so eg dugi Lijd, diarflega og fast a minna, þverbrotna straffa, og þagga uñ Sijd, þeim til Ognaner siña, i Hoogværd Verk þad vinna.

Vel

Vel hugga Saudi Vesalings, villta Leidrietta og fiña, ei vegna skañlegs Avinnings, Eisku Nafns helldur þiñar, lættu mig ecki letiast, þo, Lidsemdar Herrañ sæti, Offooknar Hita og Eymda-Sioo, i Erfidenu mæti, Byrdinn so Brœrnar væti.

Satans vardveittu Svikum frœ, Saudina Hiardar miñar; Eins lættu Hiortunn Ydrun fœa, og Ninivita þinna, eirniñ Lydiu adgiœtiñ, Avoxt so goodann færi, Emaus Reysu Andiñ þiñ, Elsku breñandinœri, Trwar-Giœdum so tœri.

Ut valid lættu ætijd þeim, Eru Hlutkiestid gooda; Sijdañ virdstu oss siœlsurheim, oi Sœlu-Landid biooda: Hier uñ Bœnheyr þinn Hiardar-Liid, Hiartans JEsus Astkiœri, med Fodur og Anda fyrr og sijd, Frœgst lofadur sem bœri, af ollu þvi Ondu hrœrir, Amen.

Veralldlegrar Stiettar Persoonu Bœn.

MYSKunsami, Nædduge Gud, þu Riettlætis Doomari alls Hollds, þu sem sett hefur Doomara og Valldsmenn i þinna Christni, og hefur mig Overdugann til þess Embættis kallad, þvi bid eg þig, DRottin, send mier Anda Vijsdooms og Skilnings, ad eg hafi þin Otta mier fyrir Augum. Gief mier ad vardveita þitt Logmæl, og giæta þeirra goodu Rædda Jetro og Josaphats, Elska Sannleikann, en hata Agyrnd, styrktandi Eckinnar Mæl efni, og læta þann Fodurlausa riettfkle. Gief ad Riettlæti, Myskun og Sannletkur sieu mier kiærari en Vinir og Frændur, dijrmætari en Gaafur og Mvtur, so eg jafnann mier fyrir Sioonir setie, ad sea Tijme ktemur, a hvorium eg ea Reikning

ing miñar Rædsmensku ad giora, ad eg mætti þa trwrra Þioona Laun odlast, fyrir JEsum Christum minn DRottinn, Amen.

Psalm. Ton, Oss læt þin Anda styrkia.

Alls Hollds dijrstur Doomari, DRottin Riettlæti miñ, vor einka Vidhalldari, Velldis Armlegg-ur þin, hverki þijtur ad Dug nie dvijn, Valldstiettir veittar hefur, til Verndar Christni þijn.

Eirn til Embættis þessa, Overdugann tookst mig, þar inni þu mig blessa, Þrenniingiñ Guddoomlig, Otti þin sie fyrir Augum mijn, Anda Skilnings og Vitsku, auki mier Astgiof þijn.

Ad læri eg þitt Logmaal rijka, legdu til DRottin Raad, Jetro, Josaphats lijka, Jafnañ good þiggi Raad, elski Sannleik af allri Root, Oriett og Agyrnd hati, sem er þier þvert a moot.

Gief Eckna Mal ad stodi, Efli Fod-

urlausann, Riettiñ med Rausn frambodi, Ræn sijst Naungann, Fridur, Sañleiki, Myskun mæt, mier sie Vinum Astkiærri, dijrari enn Gulsa agiæt.

So mier fyrir Siounir falli, su komi Loksins Tijd, Riettlautur Reikning kalli, Raudsmensku, er pienti uñ Hrijd, Trwrra Pienara legg pa Laun, fyrir JEsum eg finni, Farsældar ædstu Raun.

Bæn Hwsstiornar-
Stiettar Persoonu.

O! Eilijsi Gud og Fader, pu blessadi Hwss-Fadir og Stiornari pinnar Christni! Eg pig uñ aumasti Pion (Pionustu-Kynña) er kalladur til pess Embættis ad stijra mijnu Hwsi. Eñ med pvi eg orka einkis Goods, af mier sialfum til, enn pijn; pvi bid eg pig miñ DRottiñ, ad pu veitir

tir mier Hiaalp og Fulltingi i mijnu þessu Embætti, Christilega ad standa i þijnum Otta. Laat mig ei kiesiast af Bwkjorg og Ahyggiu, helldur vona uppa þig, sem ert sa Olaatasti og Mattugasti Giafari alls Goods. Laat mig erfida og afla med Hendunum, þad sem Gott er, svo eg hafi ad giefa þeim sem Þurftugir eru. Laat mig veita goeda Forstoon mijnu Hwsi, Blessa þu mitt Hws sem Abrahams, og laat mitt Erfidi blessast; þvi nema þu blessir og byggir, vakir og verndir, þa er allt anad Forgiefins. Gief ad eg brlooti mitt Braud Hwngrudum, og leidi þa Voludu i mitt Hws. Gief mier Gudhræddslu og Skynsemi, svo eg sie ecki nein Forrotnan i mijnu Hwsi, edur ebli mier Vanblessunar-

med mijnum Syndum. Gief mier ad elska mitt Ekta Hiarta, og med Skynsemi vid ad bwa, ockar Vø=rn i Guds Otta ad uppala. Læt mig vera gooda Fyrirmyndan i mijnu Hwsi, Gief mier Nædugt Yf=irvalld, diggt Ptoomustu=Foolk, goo=da Nægrañа, Frid og Heilbryg=di, heilaga Doliñmædi i mijnu Erf=idi. Drottiñ miñ bleſsi mig og alla ſa i mijnum Hwsum eru, og leid oſs miñ ſijdir i ſitt eilijfa Dijrdar=Hws a Himnum, fyrir ſiñ Elſku=legañ Son Jeſum Christum, Amñ.

Pſalm. Tru, Mikilsri Farsæld mætir sa.

MErra miñ Gud heidradur siert, Hwſs Fader bleſſade, ſu sem Chr=istneñar Kraptur ert, Kongur og Verndari, hefur ſu skickad hærstur mier, Heimili ad stioorna mijn, eñ afſri tit ſeſs Orkañ ſver, utann, Medhialpar ſiñ, hid

bid eg miñ Drotiñ þijdi þig, þar til ad styrkia i ollu mig, Erlega so eg Embættid, æstundi Gudrækinn, Ahyggiu og Bok-Sorg allri vid, ætijd sie Varfæriñ, eñ uppa þitt treysti einka Lid, Orlæti Giafariñ.

Uppa Faung Hwssins Allþarfleg, ersidi Hondiñ mijn, giarnañ so aptur giefi eg, Gud miñ, Naudstoddum þijn, Heimili Forsioon tæri af Trw, takist þad Farsælld med, sem Abrahams mitt blessa Bw, Blessun so feingi sied, þviad nema þu blessir Bæ, byggir þar, vakir Sij og Æ, og verndir ollum Voda fræ, verdur allt Forgiefins, Gudhræddslu og Skynsemd geimmer hiæa, i Giordum Bustæangsins, ei so Vanblessist Sveitiñ sæa, med Syndum Dagfarsins.

Gief mier ad elska Egta-Fliood, uppala Bornin riett, Folki sie Fyrirmyndan good, farsælist þa mijn Stiett, Yfirvalld Naudugt, Erleg Hjw, æglætt Nægranna Lid, Heilbrygdi og Roosemd Hiartans, Trw, halltu þeim Gæfum vid, Erfidi,

Pol-Lund gooda gief, gagnist odrum þad til eg hef, Hwngrudum þijn so briooti eg Braud, og beri þa i mitt Hws, Heimilis Foolkid, Eign og Aud, añastu Lyknar fwss, Leid oss sijdañ til Lijfs wr Naud, lifandi Gud JEsus.

Ungmenna edur Barna Bœn,

JEsu Christe GUDS Eilijfi Son, Þu sem varst eitt Ung-Barn, og hefur med Ordum og Eftirdœmum augltijst, ad þu hefdir Pocknan a þeim Bornum er til þijn verda boriñ. Eg packa þier miñ JEsu, fyrir rietta Ekyn-un, Skijrn og Christini, Vit og Skyn, Mal og Miñi, og allt añad Gott mier veitt og giefid. Og eg bid þig frañvelgis, miñ blessadi JEsu, fyrir þinn Heilaga Manndoom og Alldur,

Alldur, Bleſſa miñ Ungdoom og Alldur, Laat mig vaxa og þroaſt Aukaſt og Eflaſt i þiñ Nad, Aſt og Kyñingu og ollum goodum Dygdum. Laat mig ſtunda Gott ad lœra, eñ Illt ad hata, ſo eg hlyda megi þijna Hylli, miñ Bud, og allra gœdra Maña. Fyrirgef mier Syndir mijns Ungdooms, bloomga mijna Æſku med Bloomſtrum gœdra Dygda og Fridſamlegrans Liljum. Vardveit mig fyrir Eliſum og allri Olucku, og ollum illum Selſkap, gef mier þig eirn ad Ottaſt, Hlijdni og Æru mijnum Foreldrum og Yfirbodurum ad ſijna, ſo þitt bleſſada Fyrirheyt a mier uppfyllift, ſo eg bœdi Ungur og Gamall, mœtti verda þijnu Nafni til Lofs og Dijrdar, Æ og Eiliflega, Amen.

Pſalm

Psalm. Ton, Þu varst fyrir oss eitt Ungbarn.

JEsu þu sem Ungbarn varst, og þaug a Naadar Hendum barst, med Ordi og Dæmum auglijster, ad Borninn væru Giedfelld þier.

Fadir, eg þacka Forsioon þijn, frijda Skopun og Christni mijn, Vit og Skin, Nænu, Miñi og Mæl, margt añad Gott fyrir Lijf og Sæl.

Bid eg nu JEsu þijdi þig, þijn Naad frañveigis leidi mig, fyrir Mañdoom og Proskann þinn, Proskañ blessadu og Ungdoom minn.

Lat mig eflast i Ast og Dæd, Æru, Kiñing og þiñi Naad; Gott læra jafnañ og giediast þier, giorvallt hata sem midur fer.

Hilli stadfasta hlioota þijn, Hilli mier eins af Mønnum sijn, allañ fyrirgief Ungdooms Brest, Æsku med Dygda Blomstrum fest.

Froomleikans Lilium frioofga mig, forsvari Naad þijn Astvolig, Olucku og Slis-

um ollum fræa; Ei gyrnist vondañ Selskap at.

Eru Nafni audstjna þijn, Ast og Hlijdni Forelldrum mijn, og Yfirvalldsins allri Stiett, uñ mier eg þetta stundi riett.

Ungum og Gomlum eins þad veit, uppfyllist mier þijn Fyrirheit, til Eru og Lofs i ollu þier, eñ til Velferdar sialfum mier, Amen.

Pioonustufoolks og Undirgiefenna Bæn.

HErra JESU Christe Lifandi Guds Son, þu sem hijngad i Heimeñ komst, ei til þess ad læta þier þioona, helldur ad þu þioonadir odrum; Eg þiñ Audvirdilegasti Pioon, sem af miñar Embættis Pioonustu Audvirdilegrar ad giæta, bid þig, send mier þijna Nad, ad

eg

eg unnfrain allt, mætti þioona þier med hreinu Hiarta, og gleima alldrei þijnum Bodordum, þar nærst med Tru og Hollustu ad þioona mijnum Hwsbændum og Yfirbodurum, ei einungis fyrir Augunum, Mannunum til Giedpecknis, Helldur eftir þijnu Bodi og mijnt Skylldu. Gior mig sem Elieser i Hwsi Abrahams, og sem Jacob i Hwsi Labans, og so sem Joseph i Hwsi Potiphars. Laat mitt Erfidi blessast og luckast, ad eg ætijd þeinki, ad mier ber af mijnu litla Embætti Reikning ad standa, ad eg unn sijdir mætti, sem trur Þioon, komast til Dijrdar Frelsis allra Utvalldra a Himnum, fyrir Sakir þijns Blessada og Heilaga Nafns, AMEN.

Psalm.

Psalm. Ton, Dreckum af Brunni Naadar, etc.

Jesu Astkiæri! Ei komstu ad Jordu, ad þier hier þiónad væri, i Þiaanning hordu, helldur þar med ad þiena, þessum Jardneska Lyd: Eg bid þig Lid mier liena, Lifs um giorvalla Tijd.

Ad umfram alla Parta, þier Einum tiaae, Þiónkan af hreinu Hiarta, sem Hrooſun faae, og alldrei giori ad gleima, goodu Bodordum þijn, æ medan eg æ hier heima, i Utlegdar Hreisi mijn.

Hier nærst Hwsbændum veri, med Hond og Muni, hollur hvad sem eg gisre, i hvoriu Sinni; Enn varist Viel ad sija, og Vinskap Augum Manns, Agte meir Æru mijna, og Edsta Bod Skaparans.

Gior i Abrahams Jni, mig Eliesar, Laban og lijka sini, hvort Lund hans flasar, eirn Jacob; Eg sem heiti; Eirnin Potiphars Hws, Josephs Lastvaraleiti, laut þad Bænheyrt JEsus.

Æra mijn æ so grundi, ad eigi eg gior-

ra,

ra, Reikning ad rijngu Pundi, enn Raun uppskiera, sem alla Mañraun mijkt, mælandi Fegrum Ton, Guds Dijrdar gacktui Rijki, gistu þar Triggda-Pioon, AMEN.

Bænir fyrir þa sem gánga til Heilags Saeramentis.

Bæn ædur Madur Skriftaſt.

GAum Syndug Mañeskia kiem nu i Dag miñ DRottiñ fyrir þitt Naadar Auglit, bladiñ med stoorum Syndum, sem yfir gánga mitt Høfud. Jeg jætta ad eg hefi Syndgad i Himniñ og fyrir þier. Eg er sá frávillti Saudur, tijndur Pening og tapadur Sonur, sem wtsóbad hefi þeirri goodu Arfleyfdiñi. Eg skielf og tytra, og hrædist þiñ Dom,

om, eg Ottast Straff Syndaña, sem er eilijfur Daudi, eg kvijdi fyrir þvi ad deya, eñ eg skañast mijn þo ad lifa. Hvad skal eg tilgiora? Eg flij til þijn, DRottinn miñ og Gud miñ, adur enn Doomurinn yfir mig fellur, þvi þu rekur aungvañ fra þier er til þijn kemur: Þu hefur sett Ydran þeim Syndugu, og hefur sendt þijna Þienara ad boda ollum sannydrandi Syndanna Fyrirgefning, þvi aforma eg nu med þinni Nad, ad skriftast og jatta mijnar Syndir fyrir þijnum Þienara. DRottinn Gud minn, uppvek mitt Hiarta til sañrar Ydrunar. Þu alijtur einasta Hiartans Þanka. Gef mier audmiwkt Hiarta i Jatningunni, stadfasta Trw i Abeyrslu Heilagrar Aminningar og Aflausnar, adgætid

giarnlid Hiarta i Eptirtekt og Aþyrtinnum framvegis. O! JEsu, Gef ad þessi Dagur, sie etrn Idrunar Dagur, og Lifernisins Betrunar Dagur, Jaa, eiñ Heilagur Dagur. Steu nu Syndir mijnar drecktar i Hafsins Diwpi þijns Heilaga Bloods, hvertu eg og fullkomlega trwi. Svo gef eg og fel mig og mitt þetta Aform þier, miñ JEsu, til Sauluhiaalplegra Urræda og Vesælegustu Endalyktar, i þijnu Nafni og Naadar-Trausti, AMEN.

Psalm. Ton, Himneski Gud vor Herra. etc.

Gud fyrir Augsioon þijna, aumur jeg kem nu fram, harmandi Hugraun mijna, hladiñ med Synd og Vam, uppgeingur mier um Megn, jaata eg þier Misgiord marga, miog i Himin, og arga, Volads Raust vel nu giegn.

Fer

Fer mier sem fornum Saudi, og fortoptudum Son, wtsooad hefi eg Audi, og Arfleifdar betstu Von, stend þvi skialfandi i Stad, hrædist eg Hefnd margfallda, horfandi a Doominn Gialida, Æ! hvor vill aumka þad?

Eg kvijdi ofmiog ad deya, ad lifa skamm ast mijn, hvad skal þa hier um̃ segia? Herra, eg flij til þijn, Drottinn myskunar mier, audur enn Doomur afellur, og Engils Raustinn gellur, wtrek mig ei fra þier.

Ollum, sem Raad sitt rietta, Raungeatum hier i Heim, af þeim villt Oki lietta, eg sæti Fognud þeim; Aforma i Raad þvi nu, fyrir Kiennimanns Footum, fiotradur Syndum liootum, skriptast med Trega og Trw.

O Gud! uppvek mitt Hiarta, Idrunar riettu til, Andans laat Audmijkt skarta, sem eg frambiooda vil, i Jaatning allri mijn, Eptirtekt og Trw betsta, a Aflausn Prestsins festa; treystandi a Trygdir þijn.

Gef þessi goodi Dagur, gaangi til Ydrunar

runar, lyka miñ Lijfsins Hagur, lagist til Betrunar so ad mijn Synd giorvoll, i Hafsins Diwp sie dreginn, Dreyra JEsu afpveginn, þvi treystir Önd mijn oll.

Fel eg allt þetta Efni, og Aform i Hendur þier, so ad þig einann stefni, hvad umvardandi er mier, HErra minn Hiælparsfws, oll mijn Heilla Urræði, og Endalok þeirra bædi, allnastu einn JEsus, Amen.

Bæn eptir Afflausnina.

Ackir giori eg þier miñ Himneskt Hiartans Fadir, fyrir þa Naud er þu mier i Nafni mijns Lausnara JEsu Christi hefur nu ad þessari Stundu veitt, þar þu hefur leyst Fiotur minna Synda, og fagad mijn Synda-Saar, huggad og gladt mitt Hiarta med heilagri Afflausn og Boðun Syndanna Fyrirgefningar, fyrir Miñ

þijns

þijns Pienara. DRottinn miñ, gef þu mier þig hier fyrir ad þrijsa, Hiartañlega elska, og þier þioona. Send mier Naud þijns Heilaga Anda, ad eg hallda kunni þad eg lofadi i miñi Jatningu, mig vid Syndunum frañvegis ad sia, og i Endurnijung Lijfdagaña ad gaanga, svo eg ecki Þverwodarsamlega Syndirnar drygi, og þo eg syndgi (þvi þar er eingiñ sem ei syndge) þa gef mier af Syndunum upp ad rijsa, og ad eg minnist, ad Ovidurkvæmilegt sie þad, ad afklædast þeim fagra Riettlætisins Skrwda JEsu Riettlætis, og iklædast aptur sviviroileguum Syndaña Flijkum. Drottiñ miñ, stiorna mier i Dag og alla Tijma til alls Goods, og med þessum Paunka vil eg nu i Dag þiggia og medtaka Drott-

lífs Kvolldmaaltijd. Gud mijn upp-fylli mijna Naudþurft eptir sijn-um Dijrdar Rijkdomi i Christo JEsu, Amen.

Psalmur Lon, i Christi Kvolldmaaltijd, etc.

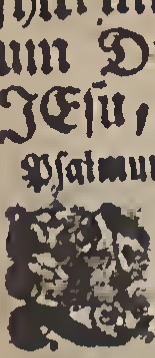

Eg giori Þackir þier, þu minn Gud og Fader, fyrir Naad mestu mier, milldur sem augliijster.

Vondsku leyst Fiotur fann, frelstir mig Syndugann, Huggun i Hiartans Rann, hier af so merkia kann.

J Aflausn mier allt gafst kvitt, Illsku Raunglætid mitt, fyrir Þioons Talid þitt, hvi er Saal minni fridt.

Gefi mier Naad þijn nu, nija Von, Elsku, Trw, so þiooni Saal þier sw, sem ad Fridkeyptir þu.

Ebli mig Andinn þinn, ad eg vel Heir-ordinn, halldi, sem Herra miñ, hiet vid Skrifta-Stoolinn.

Siaai mig Syndum vid, saurgi ei Lijf-ernid, med ferskum Synda Sid, soddann mitt Aform stid.

O

Og þo eg uppæa nij, Illverki netiest i, Uppreisn mier unn af þvi, aptur nær til þijn flij.

Gef mier eg Saumgiæfe, Glotunar Efne sie, Ilskunne afklæddre, aptur mig Samteinge.

Saurgande Skrwda-Skart, Skaparans aungvann Part, uppsett af Eisku-Art, Önd minni fagur biart.

I Dag sem Ar og Sijd, ebli mig Næd þijn blijd, þad festi i Þæanka Hlijd, þoggi so Kvolldmæltijd.

Uppfyll þa Naudsyn nu, nægdugi Sin JEsu, fræmlogd i fastri Trw, festist mier Beidninn sw.

Bæn fyrir Sacramentis Medtekning.

HErra JESU Christe! Brunnur allrar Næadar, þu Hugsvolun þeirra Þyrstu og Læknarin þeirra Siwku, Hiart-

anleg var þijn Elska, þa þu wtheilltir þijnu Heilaga Bloodi til Foornar og Forlijkunar fyrir vorar Syndir, og i Minning þinnar Pijnu innsettir þad Heilaga Sacramentum þijns Lijkama og Bloods, sem er Innsiáli, og so sem þijn eiginn Handskrift þijns Naudar-Sattmala; Petta er sw lifandi Odaudle kans Fæda Sæalarinnar, u dijrmæta Kræstugrn allum Hlutum sætari, þad seita Gestabodo; Hier til laungar nu mijna Sæl og hvatgrar, enn (Gud naade) eg em breyskur, eg em Overdrijur, eg get eigi gratid mijnar Syndir, sem eg villdi og atti, Trwin er veik og Astundanum til þess gooda Verks, Hiartad erfullt med saurugar Hugrenningar; þetta jeata eg, O Drottin, laut nu þin Krapt vera i mer

breyskum

Breyskum mannligaa. Laat þiñ heilaga Anda upplijsa Hiarta mitt, og styrka þad breñandi, so eg medtaki nu þitt Sacramentum, ecki Overduglega mier til Dooms Afellis, heldur Verduglega mier til Sæluhiaalpar. Gior mig eirn saman Johañem, sem med Trwñi nu hvijli a þijnu Brioosti, og þadañ wotstunge Sætleika þiñar Huggunar, Vijsdooms og Styrkleika, ſ eg verdi þiñ eigin Limur. Ste þit Heilaga Sacramentum, HErra JEsu, mier eitt Merki og Teikn allrar Blessunar og Farsælldar, Laat mig af þessu Merki rænda og dæma alla mijna Velferd. Fel eg mig nu miñ HErra JEsu i Blessudum Biargskorum þiña Bloodunda. Opna mier þær Bloodfogru Naudar-Dyr þiñar Sijdu, emk.

um í Andlæti mijnu, so eg mætti ſiúgæanga uiñ Port þetrar Himneſku Jerusalem. Hier uiñ Bænheyr mig miñ HErra JEſu, fyrir þijns Heilaga Nafns Sakir, Aiñ.

Psalm. Ton, Jesus Christur er vor Frelsari, etc.

Miñ JEſu Ebling Daada, Uppſprettu Brunnur mestu Nœda, Hugsvolun mæt ert Þyrstum þu, þijnum saursiwkum Lækning trw.

O! hvad vorstu Elſkuſegur, Ond miñi og Liifi mest sem vegur; Nær þu Fœrnfærdist Fadur þijn, til Forlijkunar Syndum mijn.

Þa Minning Jñsett lientir, Alltaresins Sacramenti; Og med þvi lietst Innsigladañ, allañ þiñ Nadar Sættmœlañ.

Er þad Odaudlegleikans Fœda, Ondu sem kann med Liifi ad græda, seitt Giestabod og Kræsing kiær, Kraft er Sætleikans af sier liær.

Eg em breiskur, enn þo leingar, Or-

plœda

þiænda minna Sæalu þængad, eitt veld ur: Sijst kann so sem ber, Sargreata mijnar; Illzjorder.

Veik er Trw sem verd ad biooda, vollt Astundan til þess Gooda, saurgad er Hiartad Syndum mest, sia: Eg þier allañ jæata Brest.

Læat þinn Kraft i breiskum byggia, blessadañ Hiartad Andann þyggia, brennandi Elsku birli hann þar, Bwstadnum þeim til Velferdar.

Ei so taki eg Angur speñti, Overdugs lega Sacramenti, edur til Dooms Afellis mier, Æ! mig verdugañ til þessgjor.

Johañem læat mig hier þiñ heita, Holds þijns og Bloods þa fer eg ad neyta, blijsandi i Trw æa Brioostum þier, Blessan wtsiwgi þadañ mier.

Þad skal Teikn og mier eitt Merki, æa Myskun þijn og Hiælpar Verki, af þvi so raada meigi eg mest, mitt Stand upp hiedañ farsælest.

I Blood-Uuda blijdur þinna, Biarg-

ſkorum læt mig Hæli finna, ſet mier opnar Dyr Siidu Pijn, Sælinn er þar med forlijkt mijn.

I Andlæti einkum mijnu, uppliuk mier Himna-Porti þijnu, O JEſu! Bænheyr uñ þad mig; I þeim Dijrdar Sal ſinni eg þig, Amen.

Bæn eftir medtekid Sacramentum.

Of eg Heldur ſie þier miſſ liuoſi Lauſnari JEſu Chriſte fyrir þad, ad þu befur nu lattid mig verda Hluttakara þijns ſæta Gieſtabods, i hverju þu ſæddir mijna Sal og Endurnærder mitt Hiarta. Nu er eg vordeñ þitt Barn, Broodir og Kariſveirn, giort mier nu engiñ hier eftir Onæd, hverki Daudi, Diefull nie Helvijti, ei Hold edur Heimur, þvi

Þvi eg ber Minning Blood-Benia
tu sins JEsu i minnu Hiarta. I
þessum Stykkleika vil eg gæunga,
giegnumm alla Hornmung, og stæl-
sañ Dauda, til Fiallsins DRett-
ins, til Borgarskaps þeirra Hei-
loga. DRettur JEsu, gief mier
hier epter nu soo ad lifa, ad æ mi-
er standi þad fagra Brwdar-Skr
art þijns Riettlætis, Og þær fag-
urbloomgudu Rooser og Liliur go-
odra Dygda. Laut mig Syndirn-
ar fraũveigis fordast, sem Hogg-
Orm. Geym mig fra sidu Illu og
helga mig i þijnum Saũleika, þijn
Ord eru Saũleikur, so eg mũ sijdr
mætti vera sem þu ert, med Fodur-
minn, og hier, og med Heilogum
Anda, soo sem þid erud Eitt, Og
þetta allt sie nu og veri Amen, I
JEsu Nafni, Amen. I Nafni

Fodur og Sonar, og Heilags Anda, Amen.

Psalm. Ton, Christe vier allir bockum hier.

HErra miñ JEsu heidra eg þig, med Hiartans Lofi mijnu, Hluttakara ei hiellstu mig, ad Holldi og Blodi þijnu, af hvorju Sæl mijn Sadning fann, sem endurnærdi þurftugann, Jí Synda-Angri sijnu.

Nu er eg Barn og Broodir þinn, Brytku þinneins Astkæra, af hvi framgeing ea Okoudinn, ei kann mig framar hræra, Helvijti, Diofull, Holld nie Deyd, Heimur Oghan a miñi Leid, af er su oll Torfæra.

Jí mijnu Hiarta eg Minning ber, mijns JEsu Benia Skara, i þessum Styrkleik fram eg fer, feila mier ei nie spara, ad Fiælli Guds mijns, giera Leid, giegnum Hormung og stælfann Deyd, til Fodur-Landsins fara

Gief Lesi miñar allann Part, upp hiedañ mætti eg sijna, ad blessad Riettæris

Brvdz

Brwdar-Skart, breidbir ad Sælu mijna; Og Liliur Dygda Lit-fagrar, liootar og fordaſt Syndernar; Fyrr enn mier Dægur dvijna.

Geim þu mig allri Gletun frae, gief ad eg ſijdann hlioote, heilagañ Bwſtad Himnum ad; og hañs uñ Eilijfd nioote, er þu med Fodur æbſtum ſkijn, Anda heilogum lijka þijn; þa blæs ei margt ad mooti.

Bæn þyngadrar Kviñu

Myſkunſami, Nædugi Gud og Lyknſami Fadir, Þu ſem i Upphafi ſkapadir Mañ og Kviñu, og bauſt þeim ad aukaſt og margfalldaſt. Ej þijn Ambatt, ſtñ og formerkt, ad eg ſe eptir þijnum Vilia Olett ordinn og Avaxtarſom, hvad mier fyrſt Ordſok giefur þitt Almættt ad prijſa, ſem og þijna Giæt ſku. Bleſſud

og dauſamleg eru oll þijn Verk ver
ca medal. Eñ med þvi þu hefur
vegna Syndaña uppcalagt Barn-
ns-Madrunnum Soott og Harm-
kvæli, þvi bid eg þig, miñ DRott-
iñ, hvers Kraptur er i Breyſkum
Mattugur, Þu ſem eingvañ læt-
ur yfir Megn freiſtaſt, vertu mier
nu Naadugur og Naalægur, ſtyrk
mig, ſtyr mier og ſtioorna, ſo eg
ratlecki ineirn Hauſka, edur mitt
Fooſtur. Vernda mig frca Dioſ-
linum og alfri Olucku, Sl:ſum,
Fr:ſum, Help og Reidi, og ollu
ſkadlegu. Lews mig og greid i
Hagkvæmann Tijna, Gief ad allt
tilgangi Skaplega og Naattur-
lega uñ mijn Efni, og ad mitt Fo-
ſtur, þa i Hel miñ fædiſt, mcetti
fyrir Hellaga Skijrn, mijnum
Lauſnara JESU Inniplantaſt,

og

og þitt Oska-Barn verda, verdi þín blessadur Vilie ad mier. Uppfyll m'tt Hiarta med heimuglegum Krapti Heilags Anda. O! HErra JEsu, þier offra eg nu og gief mig og mitt Lifs Avoxt, yfirskreif hann med þínu Blodi. O! DRottin, yfirgief mig ecki, og lætt mig stoduga standa, hvornin sem þu med mig hondlar. Gief allt mætti ske þínu Nafni til Dyrdar, en mier og minum Lifs-Averti til Farsælldar, Fyrir Krist og Saul, Amen.

Psal m. Ton', Mitt Hiarta hvar til hroggist þu.

Jartans Fadirin Heilagi, hvorr Upphafi skapadi, Mann Kvinnu og Bodi battst, Monnum Heims ad margfalldast, Mandat petta stendur so fast.

Hier nu formerki ad Hogum minn, Heilogum eptir Vilia þijn, Avaxtarsom eg er,

Orsok su miog æmiker, ad Almætti þitt prijsist af mier.

O! hvad Dæsamlig oll þijn Verk, O! hversu Mættug Hendin sterk? Eñ fyrst ad fleckstu sagt, ofs had skylldi uppælagt, sem ædur hofdum Syndena vakt.

Miñ Gud þiñ lætta Mætt i tie, Mættugur hver i Breyskum sie, ei freistar yfir Megn, Vertu mier þvi Giædsku giegn, gior ei ofþwngt Sorganna Regn.

Um Nad þijn bædi og Nælægd bid, Naudspentri sijndu, DRottin, kid, Hanskanum fræ mier hritt, allan Voda og Vanda styttt, vardveit eirinn Fostrid mitt.

Greidi miñ Hagiñ Giædskan þijn, gief allt skapiega vm Efni mijn, falli, æm saraber Fædt eins þegar Fostrid er, Fridi eg Velsan næri hiæ þier.

Fyrir Ekijrn eins lætt af-laugast, og JEsu mijnum samteingiast, Osku-Barn þad sie þier, Anda DRottins Astgiæfer, gud syn þvi, emn Vilia þinn mier.

Offradu þier þa Eigu mijn, yfirdreifdu

med

med Bloodi þijn, Andar-Heill aastudlig, Hiaalpa eg standi Hreistilig, hvorniß sem þu breitir vid mig.

Allt so verdi til Æru þier, enn ad Farsælldum þvi og mier, sañi þad Sæl og Lijf, ad ockar siertu einka Hlijf, Eg æ medann Fulltrwa blijf.

Andvarp Jodsiukrar Kvinnu.

HErra JESU! Kom til mijn og hiaalpa mier nu, Þvi Hormungin og Neydin hefur spent mig. O JESU minn Lausnari! Leys mig og lætt mijna Hrigd sinwasi i Fognud, og mijn Harmkuæli i Hægd. O! sætti JEsu, eg hroopa til þijn, Bæneheyr þu mig og gief Farsælañ Enda m'ñar Eyndar. Gud miñ Skapari! blessa mig, JEsu miñ Frelsari

ti Fridi mig, Heilagur Andi miñ Huggari hreñi mig. I þier Drottiñer øll mijn Von, þar fyrir lattu mier aldrei neitt til Skada coma Skamar i da, Amen.

Psalm. Ton, i Gud mosktuni nu ollum oss.

O! Herra JEsu hiaalpa mier, Hormung og Neyd mig spenir, O! HErra JEsu hia mier ver, Hrigda þvi Lijfid kienir, O JEsu luwfi Laufsariñ, leys mig af þwngri Pijnu, O! JEsu fell i Fognudiñ, fairlega Sorgar-Lijnu, Hægd veit Harmkvæli mijnu.

O! JEsu hafdu a mier Gæt, añist mig Nad þijn rijka, O! JEsu sælañ Enda laat, Eyndina finna slijka, Blessi mig Fadir, Frelsari miñ, Fridar sijns ei mier neitar: Heilagur Andi Huggariñ, Hressingar best mier leati, og good Afdrif Von mijn veiti.

Packargiord Sængur-Kuiñu.

Hiar-

MJartans Lof og Heidur sie þier miñ Allra Sætaste DRottiñ, þar fyrir, ad þu hefur lætid mig med Gledi og Fogmudi stad miñ Lijfs Avext, og Eina Riettskapada Mañeskiu af mier i Heimiñ fædda, þu hefur sundurslitid miñ Hrygdar-Seck, og mijn Sundurmerdu Bein Gladvær giert. Eg miñist nu ei mijna Harmkvæla fyrir Fagnadar-Sakir. O DRottiñ! Pitt Lofskal jafnan vera i mijnum Munñi. Eg vil tala uñ þijnar Dasemdir, og framűtelia þad sem þu hefur giert vid mijna Saul. Fraművelgis bid eg miñ Gud og DROTTiñ, so sem þu hefur þad Gooda vid mig og mijna Barn-Kynd uppbyrtad i Skepnuñi, og Heilagri Batns-Skijrn, sem er Endurskopun Christenna

Maña,

Maña, so gief mier aptur Styrk og Hressing, ad eg kuñi þier i þijnu Hwsi ad þioona, og mijns Embættis og Hwsfrioorinar Erfidis ad giæta i þijnum Otta. Gief þu og so þessari mtñi Barn-Kynd, ad þad mætti þiñar og þiña heilogu Eingja Verndar njoota i Voku og Svefni. Vardveit þad fyrir Dlosflinum, Ohreinum Andum, og allri Olucku. Þu Svefnlausi Hyrdir-iñ, vak þu yfir þvi, veit þvi eirn-iñ Vard og Speck, Vext og Presku, Vit og Skyn, ad þad, so leingi þad lifir, mætti aukast og þrosast i þiñi Kyñingu, og allu Goodu, so þad um fijdir med mier, mætti siax þijna Goodsemd og Landi Lifandi Maña, i elliifri Dtird og Sælu. DRottiñ heyr þu mijna

Bæn,

Bæn, og laut mitt Akall koma til þijn, AMEN.

Psalm. Ton. Giorvoll Christniñ skal gledias nu.

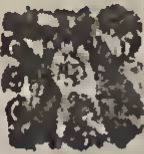

Af Hiartans Grunni heidra eg þig, HErra sem Nad mier tieder, mijns þar Lijfs Avoxt liestu mig, lifandi siem med Gledi, Riettskaptri fædd- añ medur Mynd, margt fleira Gott þeirri Barn-Kynd, Andlegt af Alud lieder.

Hrigdar miñ slijtid hefur Seck, hrester vid Beiniñ mordu; Nær sem i Fængid Giedinn gieck, gleimast Harmkvælinn urdu: Lof þitt skal Gud i Munni mier, mikladar þijnar Dadsemder, fyrir Fodtinn a Jordu.

Blijdur framveigis bid eg þig, byriad i Skopuninni, gott vid Barn-Kynd mijna og mig, mest þo i Vatns-Skijrninni, Stadfest, so hreis i Hvsi þinu, Hvs-Stiornar lijka Standi mijn, Heidur þiñ Heilbrygd inni.

Barn-Kynd þessari legg þu Lid, liwfur i Voku og Svefni, hvorsk:ns Olucku

hlijf

hlyff því vid, Hollðsins bleſſandi Efni; Vext gief því, Vit, Syn, Vard og Speki, ſo verdi Gudi og Mönnum þockt, Lifſins med Lucku Giefni.

Ummwra þad med Englum þin, upp fræd i Kynning þinni, því meiri Proſka i þeſſu lifi, ſem þrædaſt ad Lifſs Efni; So ad þier Lokſins leyndi hia; Og Lambſins Brudkaup fæstad ſiai, um Alldir i Eilifdinni, Amen.

Huggunar Bæn þeirrar Kviñu, ſem fædir ſitt Barn Andvana.

MYſkunna þu mier, mín Gud, eftir þinni Myſkunſemd, og eftir Mykilleik Myſkunſemda þinna, afmaa þu mitt Raungiæti. O Drottin! mes því þu hefur nu reynt mig med þeſſu Mottlæti, ad þu lierſt mig ei mitt Aſkræme

me med Lijfi stæa, þa gef mier stod-
uga Poltñmædt, þessum þijnum
Vilia ad taka, þiñ Vilie vard, enn
eck miñ, Drottiñ miñ: Vardveit
mitt Hiarta fræa allri Efasemd
miñ Sæluhiælp minnar Barn-
Kyndar, gef mier stadfasta Trw til
þiñar heimugleg'ar sem Opiñber-
legrar Nadar-Verkunar. JE
DRottiñ! Eg trwi, eñ auk mijna
Trw, og hiælpa mier miñi Vantrw.
Þu hefur sagt: Leifid Bornunum
til mijn ad koma, þad var þitt
Handa-Verk, þad var þier, i mij-
nu Lijfi innilukt, gleftd. Þvi
trwi eg, miñ HErra JEsu, ad þu
hafir bad med þijnu Bloodi yfir-
dreift, og med heimugleg um Kr.p-
ti þijns Heilaga Anda uppliist.
Drottiñ, gled mitt Hiarta og mijn
Bein, sem þu hefur sundurmarid,

Þu

Þu gafſt, Þu burttoektſt: Sie þitt Nafn blesſad. Uñ mier, miñ sætt JEſu! ad meiga þetta mitt Barn med Lijfi, Gledi og Dijrd siaa uñ sijdir i Himnarijki. Eg bid og segie: DRottiñ miñ, Verdi þinn Vilie so aa Jordu sem aa Himni. Og eg aptur bid: Eigi leid þu oss i Freistni. Og i Þridia Stiñ; Helldur frelsa oss fraa Illu, fyrir JEſum Christum vorn DRottinn og HErra, Amen.

Psalm. Lon, Settu mijn Saal i þaanka þier.

MYskuna Drottinn miñ Gud mier, Myskunsemd eptir þinni, sem allt Raanglætid afmaer, af Naadar Godsemdiñi, þu hefur reynt mig Mootgaang med, mitt lietstu fædaſt Afkvæmed, leidt fraa Lijfs Hræringinni.

Þo gefdu Þolinnmædi mier, minn þijnum teingdu Vilia, hann vard, sem hlijddi,

HErra

HErra þier, hinn maa eg fooldinn dylia; Afſnijd mitt giorvallt Eſa-Par, uñ Velferd minnar Barna-Kynbar, enn Orſok laat allvel ſkilia.

J Athugunn mier eblda Trw, aa Naadar Verkum þijnum, æ! minni Veiki vidhiaalp þu, og vorkenn Breiſkleik mijnum, Borninn fyrr til þijn bodader, Barn var og lijka gefid þier, mitt þetta i Moodurs Leynum.

Þvi trwi eg Herra hafir þad, med helgu þijnu Bloodi, yfirdreift, ſkijrt og aflaugad, Uppruna Syndar Moodi, Hiartad og Bein laat, Heilbrigd giord, Herra ſem voru ſundurmord, i fengnu Rauna Floodi.

Þu bijttir og i burtu tookſt, bleſsad ſie Nafn þitt ſæta, þu græddir bædi og Gledi jookſt, græddir og vatnſt uppræta; Gef mier Barnid minn Gud ad ſiaa, gladvært i Dijrd þier ſiaalfum hiaa, mig virdſt þar med þvi kiæta.

Eg bid ad verdieins aa Jord, og i Hædum þiñ Vilie, oñur er Bæn eñ aftur giord,

oſs

oss Naad þijn Freistni dylie, Þridia: Frels ollu Jlu frai, æ! veit þad Drottiñ Himnum a, Trwar þo Skraf nu skilie, Amñ.

Bæn Freistadrar og Sturiadrar Persoonu.

OH DRottiñ, myskuna mier aumri Manneskiu, og lijst til mijn þijnum Naadar-Augum, þvi Votniñ gaanga iñ ad mier ñi Saalu. Mijnar Syndir eru uppgengnar yfir mitt Hofud, Diofullinn skelfir mig, Helvijtis Ogn er fyrir mier, Daudiñ ofbijdur mier, Syndirnar særa mig, og Elldur þinnar Reidi sijnist mier uppetendradur. Eg skelf og tyfra, ja, mier sijnist i þessum Freistingum sem þijn Myskun hafi Enda tekid, og þijn Reidi ville mig olldungis

is

is uppeta, eg vildi giærnan daudur vera, enn eg kvijdi þo fyrir ad deya. Avi! Hvad skal eg til giora? Oll Mannleg Raad og Hiælp er vtti, hvort skal eg flija? Til þijn, Drottinn JEsu, sem freistadur varst, og sigradir Freistingarnar: Til þinna Foota skrijd eg, sem ein Hundtijk til sijns Herra, flijttu þier Drottinn, og frelsa Sæalu mijna, fyrir þinar Myskunar Sakir, lattu mig ecki orvinglast i mijnum Syndum; tak þessa Freisting fra mier, sem mier breiskum þinn mattugann Krapt ad standa og strijda. Riettu ad mier þijna Hond sem Petro, þa hann ætladi ad seckva i Vatninu: vtsleck þu Ellds Baal Freistingana, ivr Ofsa mijns Hiarta, og lat Svolunar Daggar Blæ þijns Heilaga Anda svala Hiarta

H mijnu,

minnu, gef Freistinguñi pañ Enda, ad eg fœst vel stadest. Lœt pitt Heilaga Hiarta-Blood hressa mitt Hiarta, gef mier ad strijda gott Strijd, so eg i pier, pu Disfulsins og Daudans Sigrari, Sigurinn odlast megi, Amen.

Psalm. Ton, JEsus sem ad oss frelsadi, etc.

VErdi, DRottinn myskuna mier, Manneskiu aumri pinni, og lijt til mijn af Hœdum hier, Huggunar Augsyninni, Freistinga Votninn feikileg, fast ad Sœlunni preyngia, Syndanna Byrdinn sama Veg, sœrt vill Hofudid streyngia.

Disfull mig skelfir, Daudinn slœr, Dauglegu med Ofbodi, Sœr-Ogn Helvijtis setst mier nœr, Syndanna meidir Reidi, ofann a petta Elldur pinn, uppteindradur i Brœdi, audsynir mier pann Avoxt sinn, eg skelf og titra bœdi.

Freistingar mier synir pessi pad, pijn Myk-

an

un sie i Eydi, og mig vilie i annann Stad, uppeta so þijn Reidi, kijs eg þvi Daudans Kaleik mier, kvijdi eg þo vid ad deya, Avi, hvert skal eg horfa hier? Hvad skal eg giora og segia?

Mañleg Hiælp oll fyrst wti er, eg skynia Raudid besta, flya til hañs og flijta sier, Freistni sem þoldi mesta, yfirvinnandi allt þad Strijd, ertu þad JEsu goodi, ad þijnum Footum þvi eg skrijd, þinnar i Naudar Floodi.

Sem Hund-Tik til sijns Herra sier, horfi eg aa Myskun þijna, far þvi af Stad og flijttu þier, frelsadu Sælu mijna, Orvinglun læt mig ecki fa, i mijnum Synda Banda, tak mier heldur þa Freisting fræa, frijskur so mætti eg standa.

Bijt þijnum Krapti beyskri Aund, barist ad farsæl gieti, riett mier so þijna Hialpar Hond, hælfsocknum eins og Petri, wtslocktu Hiartans Ofni wr, Ellds Bælid Freistingañа, Drotriñ þijns Anda Daggar-Skwr, dreifist mier Geds uñ Ranna.

Freisting gef Enda færi þann, farsæll eg stadist gieti, Hiarta Blood þitt mijns Hiarta Rann, hresi og endurbæti; Gefdu medann eg gisti hier, gott Strijdid jafnañ heigi, so ad eg loks i siælsum þier, Siguriñ odlast megi.

Trwarstyrking þess Sturlada.

Jfid i burt, uñ Hæl sin wælst og til Skañar verdis mijnir Ovinir, burt þu Diofull Daudi og Helvitis, med nedar Ognan og Ahlaupi, þvi Drottinn hefur hevrt mijna Bæn, Drottiñ er mier til hægri Handar, hann er mitt Hiartans Traust og Hlutskipti; eg hrædist nu framar eingva Olucku, þvi eg er þar viss uppa, ad hverki Hæd nie Dypt, edur nockur Hlutur, og eingiñ Skepna fær skilid mig

mig vid Guds Kiærleika i Christo JEsu. Daude, hvar er þin Sigur? Helvijte, hvar er þin Broddur? Lof sie Gude sem mier hefur Sigurenn giefed fyrir Jesum Christum, AMEN.

Psalm. Ton. Heidrum vier Gud af Hug og Saal

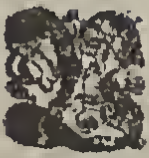

JJked i burt, Vended fra mier, verbed til Skamar Oviner; Burt þu Diofull og Daudi med, burt urt og rijmi Helvijted, ei framar ytid vill til mijn, Ahlaupi, Slægd nie Biela-Pu Gud þvi Bænheyrir Borninn sijn.

DRottinn er mier vid hægri Hlid, hann er mitt Trwar Atkierid, Adstod, Huggiefti og Hiartans Trausti, hrædist þvi Saal mijn Vafalaust, aungva Olucku og aungva Neyd, af þvi hun Vonar setur Leid, til Lids Drottinns i Lyfe og Deyd.

Hæd, Dypt, Skepna nie Hlutanna er, Himins og Jardar, viss eg er, ei kunna ad skilia ockur nu, allrakiærasti minn

JEsu, Helvijtid Brodd eihvessa kann, hvorgi neirn Sigur Daudinn fann, Gudi sie Lof sem gaf mier hann, Amen.

Bæn þess sem mist hefur sinn Ast-Vin.

MYskuna þu mier, þu Myskunsamasti Gud, þu Naud-Hialparlin Naudstaddra og veit mier Hialp og Adstod, þvi eg em Elmmana og Faraadur, og ordin sem Nattugla i Eydi-Hwsum, og sem Emmana Fugl a Hws-Pekium. Drottin, þu burttookst mitt Ast-Vin, hann var ad sønu blin, þu gafst hann, þu burttookst hann, sie hitt Nafn Blessad. O! JEsu, þu sætti Lyknar-Bruinur, Svala þu minnu Sorgfullu Hiarta, og still minna Angist. Lijt til

minn

minn þeim ſomu Nadar-Augum, ſem þu leitſt til þinar bleſſudu Moodur undir Kroſſinum grætandi og ſend mier Adſtod, Jæa, vertu ſiálfur mier og minnum þad beſta Forſvar i allri Neyd. Hugga mig med þeim Ordum er þu huggadir þa Sorgfullu Eckiu til Naim. Gief mier þinn Nadar-Fyrirheit, ſem þinnum Lærisveinum, ad minn Hrigd ſkuli ſnuaſt i Fognud. Sundurſlijt min Hrygdar-Seck, og gled minn ſundurmordu Bein. Gief mier heilaga Polinmædi ad þeſſi ii minnum Tæra Saad-Tijma, ad eg med gladværri Von bijdi Upprſteru-Tijma eilifs Fagnadar, ad eg meigi þa ſiæa og lifa minna undanfarna Aſtvine, eg med þeim Lofa þig og dijrka min eilifar Oendanlegar Alldir Allda, Amen.

Pſalm. Ton, O Chriſtiñ Sæl umhugſa fyrſt.

Mjer DNottiñ Myſkunſamur vert, mædd-
ra ſem Nandhialparin ert, hreſs mig Ein-
mana i Hormum mijn, hier ligg eg Færaad
Skiepna bijn.

Eins ſem Nætt-Ugla ordiñ er, i Eydi-Bæl-
um ſkijlir fier, og æ Hws-Pekium uppi þar,
Einmana Fugliñ ſtaddur var.

Eirn i burt tookſtu Aſt-Vin miñ, Eiginboom,
Gud, ad ſoñu þiñ, hañ gafſt, og rycktir hon-
um fraa, heidraſt þitt bleſſad Nafnid æ.

O! JEſu Liifſins Leidtogi, Lifknar-Brunur i
Neydiñi, ſvala mijns Hiarta Sorgar-Pijn, ſefa
og ſtill þu Angiſt mijn.

Alijt mig Nadar-Augum bijn, eins og fyrr
Sællær Modur-Pijn, Krofs undir Sælga
graatande, gief mier ſo Styrk af Hædeñe.

Vertu Gud mier og mijnum þæ, meſta For-
ſvar nær liggur æ, Æ! brevt i Huggun eins vid
mig, og Eckiu Naims tiædir þig.

Sem Læriſveinum, ſvo mier veit, færuſt þiſa
Nadar-Fyrirheit, ad Hrygd i Fognud hverfi
miñ, hiælpi þvi Mæli Kraftur þiñ.

Slittu Gud Hrygdar-Seckiñ miñ, ſo gled
og Beina mijna Daud-mariñ, þeſſi Sæd-Tijmiñ
færadi tennie mier heilagt Polgiædi.

Ad eg i Von og Aſt æ þier, Uppſkieru Tijmans
bijdi hier, Eilijfrar Gledi, og aftur þa, Aſtvini
mijna ſæi ad ſier.

Og

Og med þeim lofa mñ Alldir þig, Astar-Preñingiñ Guddoomlig, Anda mier Kraptur uñi þiñ, Andlegi Saalar-Brwkgumiñ.

Siofarandi Mañs B.

Almættugi Myskunsami og Naud-arrijki Gud, sem stioornar og stiyrir ollum Hlutum, þu sem ert Herra Himins og Jardar, Vatnanna og Siofarins, þu hefur ad sonnu i Upphafi allar Skiepnur undir Mannsins Fætur lagt, eñ vegna Syndariñar hliootum vier med Mædu og Erfidi vorrar Næringar ad leita. Og med þvi eg æaforma nu i þijnu Trausti eina Hættusama Sioo-Ferd ad byria, eptir þijnu Bodi og Ordi, þvi bid eg þig, miñ DRottiñ, um Naud og Hiælp Hlijfd og Blessan, æa þessari miñi Hættusomu Reisu. Vertu oss naælægur, og læat oss sem brwkum vora Hondlan æa Stoor-Votnunum, siæa og reina þijnar Dyrsemdir. Bevara vort Lif og Saal, Skip og Gotz fræa ollum Hæska. O! HErra JE-

su, still þu bædi Storm og Sioo, so sem þu giordir, þa þu varst a Skipi med þijnum Læriseinum. Bevara oss fyrir Brimi og Blind-Skerium, skadsomum Fiskum og Siooreifurum. Gief oss Kyrd, Hægd og Logn. Bless þu eirnin vort Erfidi og Ve darfæri, sem Petri. Gief oss gooda Hofn og Lending, þa vilium vier til Lands komnir, af Hiarta sijngia og segia: Pockum DRottni sem Dasamlega Hluti hefur vid oss giort, þvi hans Myskunsemi varir Eilijflega. Pier befolum vier oss nu med Sealu og Lijfi, Skipi, Gotzi og Veidarfærum, til allrar Umsioonar: Drottin heyr þu vora Bæn, og lat vort Akall koma til þijn, Amen.

Psalm. Ton, Ad yoka Gott med Veru.

O Gud Zebaoth Vedsti allra Hluta Stiornarin, Himins-Roos, Jardar hærsti, Herra og Meagtar-Konguriñ, alla Kynd oss þu giefur, Edla-Lynd, skapt sem hefur, eñ Manns Synd, Mædu ad naa þeim krefur.

I DRottins aset Otta, adkrefiandi Naudsyn mijn, Eina Siov-Ferd ahætta, eftir Mæd-

ar-

ar Bodi þijn, þvi bid eg, þu mig bleſsir, þeñan Veg, eñ þo hveſsi, ad farſælleg, Foriñ endiſt þeſsi.

A Reyſum Vatna riſkar, reyna þijnar Daſsender, nñ oſs og eirniñ lijka, eñ Nælægur vertu hier, Sæl og Lijf, ſamt bevara, ſiertu Hlijf, Bæti og Skara, Jllt burtdrijf, Engla Filgd ei ſpara.

Storm og Sioo ſtill i Skordum, ſterka Farar Heilliñ mijn, Gud ſo ſem giordir fordum, godur Læriſveinum þijn, Blind-Skerium Bartanum forda, og Bau-Fiſknm, Logu vid ſkorda, Reifurnum, bæg med Aſli Orda.

Verkiñ og Veidarfæri, Vor (ſem Peturs) bleſſa þu, i Hefu ef Hiælp þijn bæri, hana ſkylldum prijſa af Trw, og packa þier, Giædſkañ gooda, Gott ſem lier, Verndiñ Piooda, Landfaster, Loſgiord þa frañbiooda.

Sæl og Lijf Son Guds kiæri, ſamt Lijſſins Utriettingar, Gotz, Skip og giorvoll Færi, gieſum þier til Uñſioonar, Bænheyr þu, Beidni mijna, byrg ei nu, Myſkun þijna, O JEſu, æ oſs laat þad hrijna.

Ferdamanna Bæn.

Þijnu Bleſſada Nafni Dottiñ miñ Lauſnari, æforma eg mijna Reyſu: O þu farſælaſti Forunaut

uē

tur og Leidtogi, Kom þu til mijn, og leid mig til og fraa med allri Farsælld, so sem þu giordir Jacob Forfodur, og þeim Yngra Tobiæ, hvorium þijnir heilagir Englar fylgdu og Leid vijsudu. Bevara mig Drottinn bædi ar Sæalu og Lijfi fraa Ovedraattu og Lopt-Elldingum, Reidarþrumum og ollum skadsomum Lopts og Jardar Ondum, fraa Vatns-Straumi og Voveiflegum Skada, Villudijrum og vondum Reifurum, fraa allri Olucku og Elfum, Einkum fyrir Diofulsins Afalli og Svikum. Laat þijna heilaga Engla leida mig og alla þa i minni Ferd eru, og bevara i Voku og Svefni, ar Hestbaki og Fæti, gief mier Farsælld og gooda Framkvæmd mijns Eyrindis, uppvek gooda Menn mier til Greida og Godgiorda, þa er eg hitta kann, Blessa mitt Eftirlætid Hws og Heimili, so eg med Gledi meigi þad aftur sia Heimkomandi, Bevara mig fraa vondum Seiskap, Braadum Dauda og allri Kvol. O! Drottin vertu med oss

ollum

ollum ad Vegferdar-Reisu vors Lijfs, og uñ oss med Gledi ad nå voru rietta Heimili ad Fodurlandi Farsælu ad Himnum, þu sem lifir og rijkir Eirn og Þrennur Almættugur Gud ad Eilijfu, Amen.

Psalm: Ton, Þa Barnid JEsus i Bethlehem.

Farsælasti Fylgiarinn, og Forunautur gooda, Nu til Reysu Naudsynlig, i Nadar þinnar Floodi, kiennur mier: Þui kom til mijn, krijng mig breidist Verndan þijn, med Engla Folgd ongiætri, þeirri er Jacob þu riedst trua, þar med ungum Tobia, af Guddooms Myskun mætri.

Blijdur Gud mig bevare, bædi ad Sæla og Lijfi, vid Ovedraatta, Ablaupe, og ollum Voda hlijfe, Elding, Prumum allri Meyd, Olucku-ñi, braadum Dey, og Onduum Illgiss-danna, Villu-Dijrum, Vatna-Straum, Voveiflegum Skada Glaum, og Ranni Reisaraña.

Einkum Diesuls Afalli, ollu fraa mier buga, Lidsemd Engla ad Leidike, laat nu þiña duga, i Voku og Svefni, ad Fæti og Ferd, Farsæl Reysa verdi gierd, gooda Meñ til Greida, uppvekt mier, Elskañ trw, Eftirlaatid Hws og Bw, Blessan virdstu adbreida.

Aftur so mier audnist þad, allt med Gledi ad fiña, Vondra Selskap vijk wr Stad, fraa Veigi Foota miña. O Drottin verdu ollum oss, allra

Lijssins Reysu-Hnoss, Biorg og Lid leggiandi, Lokssins gief ad lendum vier, Lof færandi siælfum hier, a fostu Fodur-Landi.

Siwks Manns Bæn.

Drottinn Gud myskuna mier og straffa mig ecki i þiñi Reidi. O Jesu! Lausnari þeirra Siwku, lækna mig, þvi eg em veikur, Lækna mijna Sæl sem mieg er hrelld; þvi þar er eingiñ Fridur i mijnum Beinum: Hiartad skielfur, Lykamiñ þiæist. Vægdu mier DRottiñ; Snw þu aptur og frelsa mijna Sæl. Mijnar Syndir þær særa mig, seigdu þvi so til mijn, miñ DRottiñ: Vertu Hughraustur Sonur, þijnar Syndir eru þier fyrirgiefnar. Eg bid, stin og andvarpa, lijkna þu mier O JEsu miñ Lausnari! rieztu ad mier þijna Hiælpar-Hond, þvi hier er eingiñ annar sem hiælpar. Gief mier Polinmædi ad þreya þar til þijn Stund er kominn, þeñan Vijnbrest ad bæta. Vardveit mig fyrir ollum Diofulsins Freistingum,

Mis-

Misfijningum, Rænuleysi, og allri Oþoliñmædi; Linadu mijna Eymd; Gled mijna æingrada Sæl. Allrahellst gief mier stoduga Trw, allt i Daudañ, og þegar eg skal hiedañ fara, þa leid mig giegnum Daudans ytstu Myrkur, til þess eilifa Dijrdar Ljoos i Himnarijki, Amen.

Psalm. Ton, Allt eins og Blomstrid eina.

LJwfi Lælnariñ Synda, Lækna þañ veikur er, Uñ Sær eg hefi ad binda, aflegg þvi Plæstur mier, Sæliñ bijr hrelld i Hiarta, Hiartad skialfandi misg, Lijkamans lijdir Parta, Lest Beiniñ Orooleg.

Vægdu mier OMottiñ dijri, OMottiñ Gud aptur snw, Refsing fijst Reide slijri, Reidast þo takir nu, þrygdar mig Syndir særa, seig þvi til mijn i Nad, ber þig vel Barn mitt kiera, Brot eru þijn afmæld.

Eg styn andvarpa og veina, O JEsu lijkna mier, riett wt Hiælpar Hond þijna, Hiælp sñur giorvoll þver, gief Poliñmædi mæta, medañ þijn Stund er ei, þeñañ Vijn-Brest ad bæta, þest undir þad eg dey.

Diofuls mier Faari forda, Freistni og Missijning, geim mig til Giorda og Orda, giorvallañ allt uñ krijng, med Rænu og Poli ad preya,

þar

þar til Stund Eymda dvijn, Strijdid vel stýrk ad heya, stirkada Saalu mijn.

Orku mier Trwar uñtu, ollu frámar i Heim, Daudvona miüast muñtu, mijn best i Esnum þeim, undañ þa gack hiñ goodi, giegnum þañ Myrkra Hyl, so fael eg i þijnu Floodi, Farsælldar komast til.

Andvarp Christiñar Mañeskiu undir Andlatid.

O! Miñ Allra sætasti JEsu, Kom þu nu til mijn, og vertu mier Naudugur, Opna þu miñi Saalu Dyrnar til Eilijfs Lijfs, Amen.

O JEsu! Laat hiñ Sarheita Blood-Sveita, er þu wthelltir i Grasgardinum, mijkia nu miñ Sarkalldra Dauda-Sveita. O Herra JEsu! Medtak þu nu mina ammu Saal, hveria eg fel i þijnar Hendur, Amen.

Versid. Ton, þa Israel foor af Ægypto.

MJñ kiærasti JEsu kom til mijn, hveinandi Saaliñ bijdur þijn, Naudugur Naalægd flijttu, opna hñi Dyrnar Eilijfs Lijfs, Afleysirí Naudum Halldlegs Kijfs, Amen hier undir jettu; Gief hiñ blessadur Blood-Sveiti, brostiñ of þier i Grasgardi, Sarheitur mijki Sarkalldañ, Sveita, mier Dauðiñ verka kañ! Æ medtak nu þa ammu Önd, Eg fem, Gud, fel i þijna Hond, Haleluja, Haleluja.

Nide

Nidurlag allra audurskrifadra BÆNA.

Þessa mijna Audmiwka Bæn', fyrir Gud i Himeniñ framsetta, bid eg þig miñ HErra JEsu fraña ad bera, og hana Packnæmilega og Aheyrilega giora, so hun i þijnu Nafni Jan og Amen veroi.

Versid, Ton, Psalma-Book so skal Enda, etc.

BEna Foorn mijn framsetta, fyrir Gud Himna-Rans, eg bid þig upp ad rietta, O JEsu miñ til hans, af Hiarta audmiwk mijnu, aheyrileg ad sie, og ad i Nafni þijnu, Amen sitt tilsetie, Amen!

Psalmur af Sio Ordunum CHRISti.

aa RODE-MUM.

Maa sijngia sierhvert Vers aa hverium Deigi Vikuñar, Kvolld og Morgna.

Giordur af B. M S. Beck.

Ton, Heidrum vier Gud af Hug og Saal, etc

Suñudagur.

Þu sem badst Fridar fyrir oss, Foduriñ þegar hieckst aa Kross, þig bidium vier uñ Naad aa Nij, I Nafni þijnu seigum þvi:

Framferdid illa færi i Lag, farsæl giorvallann Lijfsins Hag.
Og gef oss allum godann Dag.

Forlaat Drottiñ Framferdid liott, fadma oss ad þier, so verdi rott.
Og gef oss allum goda Nott.

Maanudagur.

Moodur þiñi sem Forsvar sieckst, solur þegar aa Krossi hieckst, laattu mig eirnig Forsvar saa, Frelsari miñ þier sialfum hiaa.

Miñ Gud þad sijn a mijnum Hag, mitt Blessa Raad og Viñulag.
Og gief oss ollum goodañ Dag.

Birtu þad Forsvar haatt og hliodtt, hiwkradu mier so verdi rott,
Og gief oss ollum gooda Noott.

Pridiudagur.

Ræningiñ bad, og fyrir þad fieck, fraa Myrkrunum i Liooslid gieck, HErra eg eins af Hiarta kijs, hiaa þier ad vera i Paradiis.

Laattu þad mijnum hepp naast Hag, ad hliooda eg soddañ Giæfu-Plag.
Og gief oss ollum goodañ Dag.

Liifsins og Dauda Mid er miodtt, mijnum vidhalltu Saalar-Proott.
Og gief oss ollum gooda Noott.

Midvikudagur.

Yfirgiefiñ kvad Son Guds sig, soddañ af Hiarta gledur mig, Yfirgiefa mig ecki kañ, Yfirgiefiñ fyrst giordist hañ.

Yfirgiefdu nu ei miñ Hag, Aformid Verk nie Bænalag.
Gief mier þar uppaa goodañ Dag.

Yfirgiefa mig alldrei maatt, O JEsu miñ aa nockurn Haatt.
Gief mier þar uppaa gooda Naatt.

Fiiitu-

Fimtudagur.

JEsus aa Krossi þyrsti þig, þad lietstu JEsus hressa mig, Þorstin þin verki þetta mier, þyrsti mig jafnan eptir þier.

Svala hier minnum Saalar Hag, sijdan mig uppi Hædir drag.
Og gief oss ollum goodann Dag.

Svaladu minn Saalu kiodtt, sofa laattu mig vært og rootl.
Og gef oss ollum gooda Noott.

Fostudagur.

Fullkomnad sagdir fordum þu, fullkomnad seigdu aptur nu, fullkomnad hroopa fyrst eg bid, Fullkomnun þa eg helld mig vid.

Fullkomna nu med sama Slag, Sinnelsid mitt og Verka-Lag.
Og gef oss ollum goodan Dag.

Fullkommad jaata Fadir braatt, fullkomna Prælnum Vægd og Saatt
Og gief oss ollum gooda Naatt.

Laugardagur.

Frelsari minn sem Fodurnum, so olsi þinn Saal aa Krossinum, mig fel þu lijka honum i Hond, Heimilid giervallt Lijf og Aund.

Allt mitt Tilstand og allan Hag, annastu þad med hetsta Slag.
Og gef oss ollum goodann Dag.

Umskriing oss þinni Engla Gnoott, uppaa þad sofum vært og rootl.
Og gef oss ollum gooda Noott.

Viku-

VIKU-SAUNGUR
D. JOHANNIS OLE-
ARII.

wr pijsku Mæli wtlagdur af
Sæl. Mag. STEINI JONSsyni,
Biskupi Hoola-Stiftis.

Psalmur a Sunnudegum.

Lon, Allfagurt Lioos oss byrtist braatt.

MJtt Lof sie Gudi nu i Dag, nij Vika gledur eñ vorn i Hag, nijtt i Dag skoop Gud Lisd-um Lioos, Lijf nijtt gaf JEsus ollum oss.

A pessum Degi pad eg siũ, pu reist af Dauda JEsu miñ, Niettlætid hossi eñ hæptir Kijf, Hnggun mier gassi og Eilijst Lijf.

O peñañ sæla Sunnudag! Svo mikid geingur oss i Hag, JEsu pijn Mildiñ Giædsku-giorn, giori oss DRottins Oska-Børn.

Læt, miñ Gud, Ord pijn æstwdlig, iñleida i Himna Sælu mig, læt mig i Helgun lifa hier, Lof Eilijst sijdar færa pier.

Sie hier Gud Fadir sungiñ Dijrd, Sie pier miñ JEsu Lofgiord skijrd, Sie hier Huggariñ Heilagt, Heidar med Vegsemd Eilijfri.

Psalm.

Psalmur a Manudogum.

Ton, Ofann af Himnum hier kom eg, etc.

Yng DRottni Lofgiørd Saalg mijn, sia Manudagsins Ljoos pier skijn, Himin-Festing a honum skoop, Herrann pinn Gud, pitt Traust og Hoop.

Til Himins upp hvad Himneskt er, til Himins leita riett-Christner, fallvallt er pad sem fijst a Jord, fast-Eigniñ vor er Himna Dijrd.

O JEsu gef pinn Anda mier, æ a medañ eg lifi hier, so mijn til Himna hefiest Ond, hallde eg pier fast med Trwar Hond.

Tunglsins Byrta mijg brygdul er, bregdst Nadar Ljoos pitt alldrei mier, Heims pa forgengur hverfult Prieal, a Himnum gled pu mijna Saal.

Sie pier Gud Fadir swngiñ Dijrd, sie pier minn JEsu Lofgiørd skijrd, sie pier Huggarinn Heilagi, Heidur med Vegsemd eilijfri.

Psalmur a Pridiudogum.

Ton, Eiñ Gud Skapari allra sa, etc.

Ljoos Pridiudagsins lioomar nu, lofud sie Gud pijn Ast og Trw, O mijn Saal, pu ei pegia skallt, pioont nu Drottni Hiartad allt.

Horfi eg a Handaverk pijn, HErra Gud, skopud vegna mijn, i Dag er Sior og einnig Jord, af pier Frioosom og Bloomleg giord.

Skoda

Skoda, mijn Saal, hvad Skepnurnar, vid Skaparann eru hlijdugar, Blomgadist Jord, þa baud hann þad, Bodum hans lijka giæt þu ad.

O JEsu hneig þu Hiartad mitt, i Helgun ad stunda Gedid þitt, so Glæpana alldrei giorist Þii, Gud min blessadur sioorna þvi.

JEsu minn HErra þecki eg þig, Præl þinn trwann lœt vera mig, þier vil eg alla Þioonkan tiœ, þaa fæ eg Launinn Himnum a.

Sie hier Gud Fadir swngin Dijrd, sie þier minn JEsu Lofgiord skijrd, sie þier Huggarinn Heilagi, Heidur med Vegsemd eilijfri.

Þsalmur a Midvikudegum.

Ton, Skaparin Etiarna HErra etc.

GUdi sie Dijrd, sem giordi Lioos, og gefur Sunn nijg Byrtu ofs, Sool og Tungl Drottinn dijrstur skoop, i Dag med skijnandi Stiarna Hoop.

Sool og Tungl hefur sijna Tijd, Sool Riettlœtisins sogur og blijd, alldrei forlœtur Aundu mijn, Eilijf Myskunar Byrtann þijn.

Nær Augunn leingur Sool ei sia, Sool Riettlœtisins lijs mier þa, Naadar-Lioos þitt sem lioomar hier, til Liooss þess eilijfa fylgi mier.

Sie hier Gud Fadir swnginn Dijrd, sie þier min JEsu Lofgiord skijrd, sie þier Huggarinn Heilagi, Heidur med Vegsemd eilijfri.

Þsalmur a Fimtudegum.

Ton, Halldt ofs Gud vid þitt hreina Ord, etc.

Tyng med Faguadi Saala mijn, sætt Lof Gudi, er Myskun sijn, yfir þig jafnaũ vtbreider, Upphelldi og Blessan veitir þier.

Fiska og Fugla Friosfgunin, soosirar, mijn Saal, Lijkama þinn, eptir Guds Bodi er þad skied, og hanns hid Fiũta Dags Verked.

Hiartad mitt gledur, HErra miñ, Heilagasit Naatt-Verdur þin, i Dag sw Maaltijd innsett var, Vndu minni til Lijfgunar.

A þennann Dag er uppstijgin, aptur til Himna JEsus minn, Fodurland eilijst oss þar fann, a Guds hægra Veg settist hann.

Hiartann mijnu af Himna Troon, Hugsvalar æ þijn Fyrirboon, þegar ad Andvarps Ordinn mijn, uppstijga JEsu minn til þijn.

Dijrd þijn minn JEsu eilijf er, Eilijfa Dijrd þu tilbiost mier, eptir þad Stundleg Eymdinn þvijn, upptaktu mig i Dijrd til þijn.

Sie þier Gud Fadir swnginn Dijrd, sie þier minn JEsu Lofgiord skijrd, sie þier Huggarinn Heilagi, Heidur med Vegsemd eilijfri.

Psalmur a Fostudogum.

Lon, Minnstu O Madur a miñ Deyd, etc.

Hagna, mijn Saala, Frelsi þiju, frelsud af Synd og Daudans Pijn, Syndanna vegna Drottinn doo, Daudin hans Lijfid oss tilbiou.

Adam Daudañ inleiddi fyrst, a þessum Degi hann skapadist, i Dag Guds Sonur deydi a

Kros,

Dijrd eilijfs Lijfs hann keypti oss.

O JEsu fyrir þin æðstan Dreyd, er eg nu friaals af hvorskins Neyd, Hertogi Lyfsins Hlijfd er mijn, hvar er nu Daudi Magtinn þiu?

Mijn Sæl, Frelsi þier Guds Son gaf, Glæpana Prældoom laat þvi af, O minn Frelsari, nu þu mier, Eilijfs Frelsis i Dijrd hian þier.

Sie þier Gud Fadir swnginn Dijrd, sie þier min JEsu Lofgiord skijrd, sie þier Huggarenn Heilagi, Heidur med Vegsemd eilijfri.

Psalmur a Laugardegum.

Ton, Sanhellagt Liods, samjofn etc.

GVijld er nu bwin Hiarta mijn, hvijldist Drottin af Verkum sijn, Hvijld mijn i Gudi allein er, O Drottinn hvijldu þig i mier.

I Dag munn limi Lausnari, laatu hvijldist i Grofinni, er þvi Hvijld minni Aundu vijs, upp i Himneskri Paradijs.

Eptir Armædu Heimsins hier, Hvijld eilijfa gef Drottin mier, laat mig i Roosemd lifa þar, og Liooma Himneskrar Farsældar.

Endt er þa giarvoll Eymd og Kijf, i Eilijfri Hvijld eg med þier bluf, gef Christnum Roo og Hugun hier, Himneska sijdan Dijrd hian þier.

Sie þier Gud Fadir swnginn Dijrd, sie þier min JEsu Lofgiord skijrd, sie þier Huggarinn Heilagi, Heidur med Vegsemd eilijfri.

* * *
* * * * * *

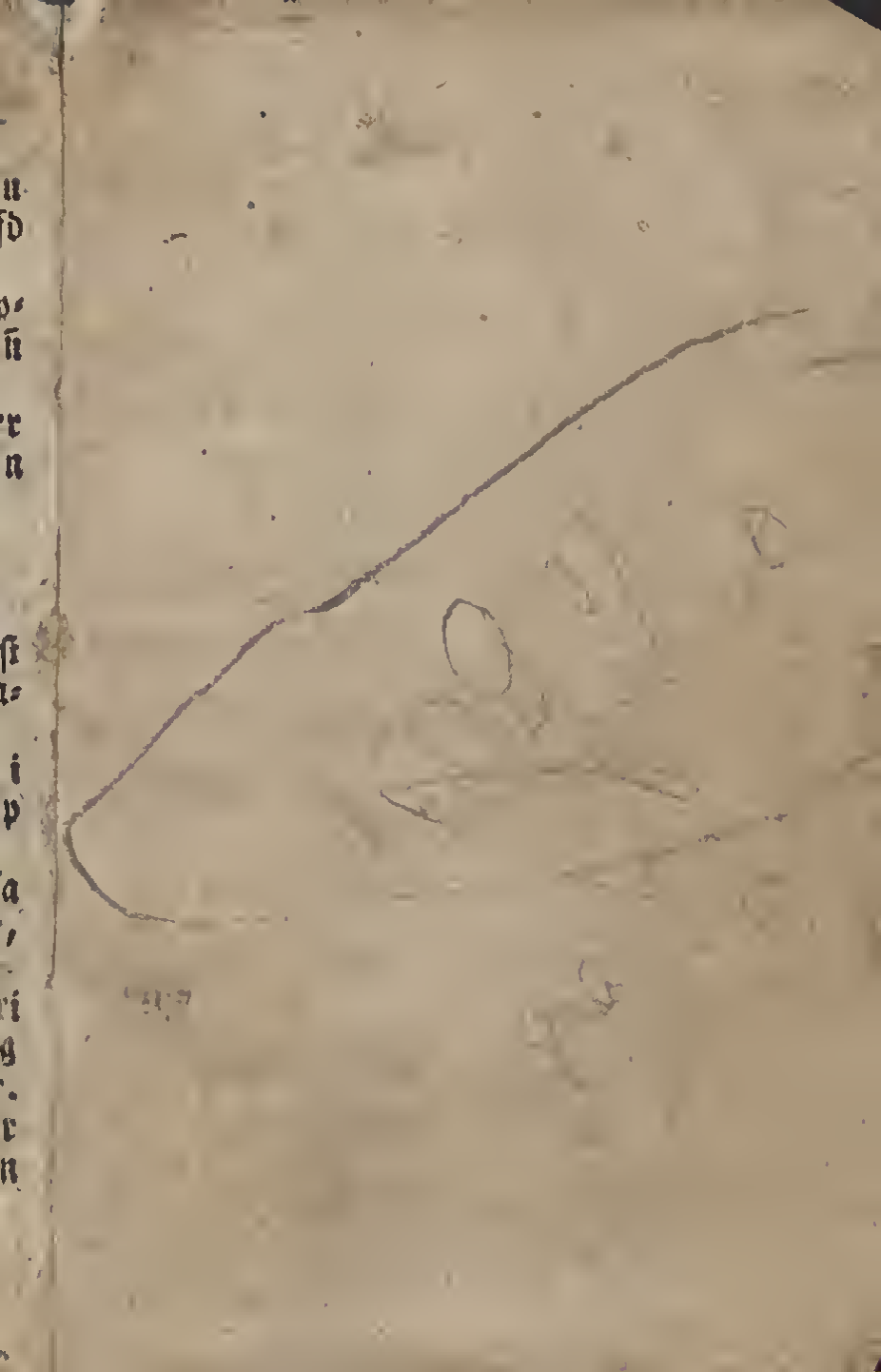

Eudmiúk Erga Kro

[illegible] ítaf Hýsna Profa

circilaire, nf: ad Prestar

Barnalærdoms Bækur, eg

Laugda 46 B. Lysnr 2 Ex

Lysnr Pistlum sína til

ken mun xn nú, til Skila

að Mr. Sigfús m: a Karlsea,

Lúnegr Knifsta, marmarað

Smelt i Valla Lysníu Al

ísku!

Það Lysn

ka Lærðu, langvarandi

ebón, og nú i 9 daga sam

du, Lysnr, aminstu, Almen